

KUTSAL KİTAP'IN MESAJI

Dr. Buruce A. McDowell

Kutsal Kitap'ın Mesajı

[Dr. Bruce A. McDowell](#)

Telif Hakkı/Copyright Dr. Bruce A. McDowell, 2004

Originally Published by GDK

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

1. TANRI'NİN KUTSAL KİTAP'INA GİRİŞ

İslam dinine mensup insanlar, Mesih İsa'ya iman etmiş olan insanların neye inanmış olduklarını sıklıkla merak etmişlerdir. Bunu, bir Müslümanın anlayabileceği şekilde birkaç cümle halinde özetleyebilmek zordur. Bu kitapta, alıntı yapılmış olan ayetler, Tanrı'nın elçileri ve peygamberleri tarafından yazıya geçirilmiş olan ve Mesih İsa'nın izleyicilerinin Eski ve Yeni Antlaşma adlarını vermiş oldukları Tevrat, Zebur ve İncil'de yer almaktadır. (Tevrat, aslında Musa'nın yazmış olduğu 5 kitap olmasına rağmen, bu, Eski Antlaşma'nın tamamını ifade ediyor şeklinde anlaşılmaktadır.) Bu kitaplar, Mesih İsa'nın tüm izleyicileri tarafından, Tanrı'nın vahyi olarak kabul edilmektedirler.

Şunu temel bir anlayış olarak kabul etmeliyiz ki, Kutsal Kitap'taki imansa gerçekleri doğru olarak anlamak için, herhangi bir Hıristiyanın ne söylediği veya ne yaptığının yerine, Tanrı'nın vahyine bakmalıyız. Kuran'da Maide Suresinin 68. ayetinde şöyle denilmektedir: “*De ki: Ey kitap ehli; siz Tevrat'ı, İncil'i ve Rabb'inizden size indirilen Kur'anı tatbik etmedikçe doğru bir yol üzerinde değilsiniz...*” Bizler ise, Kutsal Kitap'ta bize açıklanmış olduğu gibi her şeyin gerçekliğini araştırmalıyız ve sonra kitabın içinde yer alan anlatımların rehberliğinde yaşamalıyız. Kuran'daki Maide suresinin 46 ve 47. ayetleri, bu düşünceyi doğrulamaktadır:

Maide 46-47:

Arkadan da onların izi üzerinde Meryem oğlu İsa'yı kendinden önceki Tevrat'ı tasdik edici olarak gönderdik. İsa'ya da, sakınanlar için yol gösterici ve öğüt olmak üzere içinde hidayet ile nur bulunan ve kendinden önce inen Tevrat'ı tasdik eden İncil'i verdik. Ve dedik ki: Kendilerine İncil kitabı verilenler, Allah'ın onda indirdiği ile hüküm versinler (yaşamını sürdürsün). Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, onlar fasıkların (iki yüzlülerin) ta kendileridirler.

Ne yazık ki, Kutsal Kitap, Hz. Muhammed'in yaşamından sonrası olan 8. yüzyıla kadar Arapça'ya tercüme edilmemişti. Bu sebepten dolayı, Hz. Muhammed, Kutsal Kitap'ın içindeki gerçek muhtevanın doğru ve tam olarak ne olduğunu öğrenme şansına hiçbir zaman sahip olamadı. Bununla birlikte O, birçok Hıristiyanla bir araya gelmişti ve Kuran'da bahsi geçmekte olan bazı şahıs ve olayların Kutsal Kitap'ta da mevcut olduğunu bilmekteydi. Fakat, Kutsal Kitap'ın içindekilere aşina olan birisi, Kuran'da

anlatılan bu olayların, Hz. Muhammed'e ağız yoluyla ulaştığını bilmektedir. Bununla birlikte, Kuran'da anlatılan birçok öyküsel anlatımlar, Kutsal Kitap'ın yazılışının bitirilmesinden yüzlerce yıl sonra yazıya geçirilmiş olan Yahudi halk efsanelerinde anlatılanlardan kaynaklanmaktadır. Bu tür sebeplerden dolayı, oldukça az sayıdaki Müslüman, gerçek Hıristiyan imanını doğru olarak anlamaktadır.

Bu kitabı okurken, yeni edineceğiniz birçok kavramlar sayesinde, kendinizi, kafanızın arka planında zaten var olan bilgilere uyumsuz olarak, bu yeni kavramlara karşı koyacak şekilde bulabilirsiniz. Bu durum, sizin, bu kitap üzerindeki çalışma arzunuzu zayıflatmasın. Davut Peygamberin Zebur'da dediği gibi:

Mezmur 119:

18 Gözlerimi aç, yasadaki harikaları göreyim.

105 Sözü'n adımlarım için çıra, yolum için ışıktır.

Kutsal Kitap'ın söylediklerini anlamak, Tanrı'nın ve O'nun yollarının gerçekliğinin, ruhsal boyuttaki anlamını fark etmeyi gerekli kılmaktadır. Yüreğimizin etrafındaki örtü kaldırıldığında, Tanrı'nın doğruluğu, bizlere bir ışık aracılığıyla parıldamaktadır. Dolayısıyla, Tanrı'nın, kendisini, yazılı metinler aracılığıyla bizlere açıklamış olmasından dolayı O'na minnettardır. Kutsal Kitap'taki sözleri ve Tanrı'nın adını, ne demek istediğini anlamadan, ezberlemiş bir şekilde tekrarlayanın hiçbir değeri yoktur. Bu yüzden, bu sözlerin bizim yaşamımızdaki önemini kavrayabilmek için konulara dikkatli bir biçimde odaklanmalıyız.

Bu kitabın içinde belirtilmiş olan ayetler, orijinal İbrani ve Yunanca'dan İngilizce'ye modern bir çeviri olan Kutsal Kitap'ın 'yeni uluslararası sürümünden alınmıştır (kitabın Türkçe'sinde Kutsal Kitap'ın yeni çeviris kullanılmıştır). Kuran örneğinde olduğu gibi, Kutsal Kitap'ın Arapça orijinal bir metni hiç olmamıştır. Buradaki anlatımlarda bahsi geçen İngilizce özel isimler ve bazı kelimeler, mesela Abraham yerine İbrahim, İzak yerine İshak, Yakop yerine Yakup, Moze yerine Musa, Davit yerine Davut, Solomon yerine Süleyman, Yozef yerine Yusuf, Meri yerine Meryem, Gabriel yerine Cebrail gibi Kuran literatüründe kullanılan kelimeler seçilmiştir. Sizlerin, metni anlamanızı kolaylaştıracağı düşünülerek İbranice veya Yunanca orijinallerinin yerine, Arapça kelimelerin kullanılması tercih edilmiştir.

KUTSAL KİTAP'I GÖZDEN GEÇİRME

Kutsal Kitap'tan alıntı yapılmış olan pasajları okurken, farklı biçimde yazıya geçirilmiş metinler olduğunu hissedeceksiniz. Kutsal Kitap'ta kullanılan yazı türlerinin bu şekilde farklı olmasını gerekli kılan birçok neden vardır. Kutsal Kitap'ın içinde yer alan 66 kitapçık (bunların 39 tanesi Eski Antlaşma, 27 tanesi Yeni Antlaşma bölümündedir) 40 farklı yazar tarafından yaklaşık 1550 yıllık bir zaman periyodunda yazıya geçirilmiştir. Kitap, Cennetten gönderilmiş bir melek aracılığıyla değil, ama, Tanrı'nın kendisi ve Kutsal Ruhu aracılığıyla, bölgenin tarihsel ve kültürel değerleriyle birlikte esinlenmiş yazarlar tarafından yazılmıştır. Neticede, Kutsal Kitap'ın içindeki sözler, seçilmiş insanlar tarafından yazıya geçirilmiş olan Tanrı sözleridirler. Elçi Petrus 2. mektubunda bu konuda şöyle demektedir:

2. Petrus 1:20-21

Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılarda bulunan hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir.

Çünkü; hiçbir peygamberlik sözü insanın isteğinden kaynaklanmadı. İnsanlar Kutsal Ruh tarafından yöneltilerek Tanrı'nın sözlerini iletiler.

Kutsal Kitap'taki metinlerin bazıları düzyazı iken, diğer bazıları da şiir, öykü ve diyalog türünden yazılardır. Bazı bölümler, Tanrı'nın, seçilmiş halkını nasıl yeryüzüne dağıtmış olduğu konusunda bilgi veren, tarihsel önem ihtiva eden metinlerdir. Başka bölümlerde, Tanrı'ya sunulan övgü ve tapınma biçimlerinden bahsedilir. Kutsal Kitap'ın pekçok yerinde, söz konusu pasajın yazılmış olduğu tarihten sonrası hakkında, Tanrı'nın, gelecek zaman için ne yapmak istediği konusundan bahseden peygamberlikler mevcuttur. Kutsal Kitap'ın başka bölümlerinde, evvelce yapılmış olan bu peygamberliklerin nasıl yerine getirilmiş olduklarından bahsedilir. Kutsal Kitap'ta ayrıca, günlük yaşamımızı düzene sokacak biçimde, azarlamalar, emirler, uyarılar, kutsamalar ve Tanrı'nın vaatleri de mevcuttur.

2. Timoteos 3:16

Kutsal Yazıların tümü Tanrı esinidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek ve doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.

En önemlisi de, Kutsal Kitap bize, Tanrı'nın kim olduğunu ve O'nunla kişisel bir ilişkiyi nasıl kurabileceğimizi öğretmesidir. Bu da, Kutsal Kitap'ın bize sunmuş olduğu eşsiz ve bulunmaz bir özelliğidir ve en önemli konusudur. Kutsal Kitap bize şöyle söyler:

2. Timoteos 3:15

Mesih İsa'ya olan iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazıları da çocukluğundan beri biliyorsun.

KUTSAL YAZILARIN YANILMAZLIĞI KONUSU

Bazı insanlar da, Hıristiyanların kendi Kutsal Kitap'larında mevcut olan ve Kuran'da da bahsi geçen bazı ifadeleri, Kuran'daki anlatımlara karşıtlık oluşturması amacıyla değiştirmiş oldukları kanaatine sahiptirler. Bu kişiler, Kutsal Kitap'ın tahrif edilmiş olduğunu söylemektedirler. Fakat gerçekte, Kuran, Kutsal Kitap metinlerinin değiştirildiğini söylememektedir. Tam tersine, Kuran dahi, Tanrı'nın kendi sözünün değiştirilmesine izin vermeyeceğini doğrulamaktadır (Sure 6:115 – 116, Sure 10:65). Bizler, bugün, İslam'ın ortaya çıkışından önceki zamana ait bazı el yazması metinlere sahibiz. Kutsal Kitap'taki ayetlerin, Hz. Muhammed getireceği Kuran'a uygun olup olmayacağı bilinemeyeceğine göre, Kutsal Kitap'ı kim ne zaman ve nasıl değiştirebilir? Bugün artık şu açıkça bilinmelidir ki:

... tüm Eski ve Yeni Antlaşma el yazması metinlerinin en eski tarihli olanları (Sinaitikus Kodeksi) M.S 4. yüzyıla (Hz. Muhammed'in doğumundan 200 sene evvel) aittir. Ölü Deniz Tomarları olarak adlandırılan tarihsel buluntuların içinde Eski Antlaşma (Tevrat ve Zebur) metinleri M.Ö son birkaç yüzyıllık bir döneme ve M.S ilk yüzyılın ilk dönemlerine aittirler. Tüm bu metinler, bugün bizlerin kabul ettikleri Kutsal Kitap bölümlerinin doğru (değiştirilmemiş) olduklarını onaylamaktadırlar. Benzer şekilde, Yeni Antlaşma olarak adlandırılan İncil için de, 3. yüzyıldan kalma bazı el yazmaları veya İncil'den bazı bölümlerin de bu tomarların içinde yer aldıklarını bilmekteyiz. Yeni Antlaşma'da mevcut olan en erken el yazmasının M.S 125 yılına ait ve Papirus üzerine yazılmış olduğunu bilmekteyiz. Dolayısıyla, şimdi şöyle düşünelim, şayet, Hz. Muhammed kendisine gelecek olan vahiyin, kendisinden önce gelmiş olan vahiy doğrulamış olduğunu bilmiş olarak, öyle ki, o zamanlarda bu metinler Yahudilerin ve Hıristiyanların ellerindeydi, hangi zaman biriminde ve kimler tarafından bu söz konusu metinler değiştirilmiş (tahrif edilmiş) olacaklardı? Eğer öyle olsaydı, bu durumda, Hz. Muhammed Yahudileri ve Hıristiyanları kendi metinlerini bozmuş olduklarından dolayı şiddetle suçlamalıydı. Fakat, buna rağmen, Kuran kendinden evvel vahyedilmiş olan tüm kutsal metinlerin doğruluklarını onayladığını iddia etmektedir. [1](#)

Hıristiyanlar, bugün, Kutsal Kitap'ın tamamen güvenilir ve yanlışları barındırmamış olduğu konusunda kendilerinden emindirler. Tanrı, bütünüyle bizleri kurtuluşa eristirecek olan sözünü, bizler için korumayı tasarlamıştır. Eğer Tanrımız her şeye kadir olan ise, kendi sözünü değiştirilmiş olmaktan koruyamamış veya koruyamayacak mıdır? Kutsal

Kitap Tanrı sözüdür ve pek çokları onu başarıyla korumaya çalışmış olsalar da, Tanrımız onu muhafaza etmek için herhangi bir kimsenin korumasına ihtiyaç duymamaktadır. Zebur'da şöyle denilmektedir:

Mezmur 105:

8 O antlaşmasını,

Bin kuşak için verdiği sözü,

İbrahim'le yaptığı antlaşmayı,

İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.

10-11 "Hakkınıza düşen mülk olarak

Kenan ülkesini size vereceğim" diyerek,

Bunu Yakup için bir kural,

İsrail'le sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.

Açıklama:

İsrail: Yaratılış 32:28'de Tanrı tarafından, Yakup'a ve onun soyundan gelenlerin oluşturacağı millete verilen isim. Şimdi, İman aracılığıyla (soya dayalı olmayan) tüm uluslarda yaşamakta olan inanlılar, Yeni İsrail'in (bugünkü İsrail devletiyle alakasız olarak) bir parçasını oluşturmaktadır ve Tanrı'nın antlaşmasının altındadırlar (**Galatyalılar 3:79, 14; Romalılar 11:25**).

Kral Davut, Tanrı'nın kendisine vermiş olduğu sözü uyarınca, tüm düşmanlarından kurtulduktan² sonra, şu övgü dolu sözleri Tanrı'ya söylemiştir:

Mezmur 18:30

Tanrı'nın yolu kusursuzdur, RAB'bin sözü arıdır.

O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.

Mezmur 12:6

RAB'bin sözleri pak sözlerdir;

Toprak ocakta eritilmiş,

Yedi kez arıtılmış gümüşe benzer.

Süleyman'ın Özdeyişleri 30:5

Tanrı'nın her sözü güvenilirdir,

O kendisine sığınan herkese kalkandır.

Yuhanna 17:17'de Tanrı'nın sözü Mesih İsa, şöyle demektedir: *'Senin sözün gerçektir.'*

Mesih İsa'nın tanıklığı ve Eski Antlaşma'dan yapmış olduğu yaygın biçimdeki alıntılar, Kutsal Kitap'ın bütünüyle doğru olduğu konusunda Tanrı'nın bizlere vermiş olduğu güveni pekiştirmektedir. Sizlerin de, Kutsal Kitap'ı güvenilir bulacağınızı ümit etmekteyiz.

EBEDİ SÖZ

Kutsal Kitap'ta birçok yerde, Tanrı, sözünün sonsuzluklar boyunca değişmeden kalacağını söylemektedir. Sözlerini bir şekilde iptal edeceğini söylememektedir.

Yeşaya 30:8

Ot kurur, çiçek solar, ama Tanrımızın sözü sonsuza dek durur.

Mezmur 119:89

Ya RAB, sözün göklerde sonsuza dek duruyor.

Vaiz 3:14

Tanrı'nın yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğini biliyorum. Ona ne bir şey eklenebilir ne de ondan bir şey çıkarılabilir. Tanrı insanların kendisine saygı duymaları için bunu yapıyor.

Meryem oğlu İsa şöyle demektedir:

Matta 5:17-18

"Kutsal Yasayı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim.

Size doğrusunu söyleyeyim, gök ve yer ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasadan ufaklık bir harf ya da bir nokta bile eksilmeyecek.

"Yasa ya da peygamberler:" Eski Antlaşma vahyinin tamamına işaret eden bir Yahudi deyişi.

Mesih İsa, kendinden önceki vahyi, geçersiz kılmaya veya iptal etmeye değil fakat onu tamamlamaya geldiğini söylemektedir. Mesih İsa, kendisiyle birlikte evvelki vahyin de tam olarak anlamını bizlere vermiş olarak, eskı vahiyi tüm doluluğuyla tamamlamıştır. Yeni Antlaşma'yı açıklarken, Tevrat ve Zebur'dan sık miktarda güvenilir ve değişmez bir doğrulukta alıntılar yapmıştır. Bir keresinde, gene böyle bir alıntıyı tüm güvenilirlik ve yetkin kişiliğiyle yaparken şöyle demişti:

Yuhanna 10:35

...ve Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez.

Gene aynı amaçla, başka bir zaman, şöyle demişti:

Markos 13:31

Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.

Soru:

Bu ifade, İsa Mesih'in sözlerinin kaynağı hakkında neyi açığa çıkarmaktadır?

Kutsal Kitap'ın uzun yüzyıllar boyunca göstermiş olduğu dayanıklılığı sayesinde Tanrı'nın vahyi bizlere ulaşmıştır. İman aracılığıyla Kutsal Kitap'taki bu mesajı alarak, bizler adına sonsuz yaşam denilen yeni bir ruhsal yaşama doğmaktayız. Havari Petrus'un dediği gibi:

1. Petrus 1:23-25

Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.

Nitekim, insan soyu bir ota benzer. Tüm yüceliği de kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçeği düşer. Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalıcıdır.

“**Diri:**” Kutsal Ruh'un yüreklerimize esinlendirmiş olduğu ve Tanrı'nın da kendisi aracılığıyla konuşmuş olduğu sözü canlıdır. İsa Mesih'in kimliğinde açıklanmış olan bu sözü duyarak ve iman ederek, bizler sonsuz yaşamı kazanmaktayız.

Soru:

İnsan ve onun şöhreti ile Tanrı'nın sözü arasında ne tür bir karđıtlık yapılmaktadır?

SÖZÜN YETERLİLİĞİ

Zebur'da açıklanmış olan Tanrı sözünün karakteri ile, bize doğa aracılığıyla verilmiş olan genel vahiy arasında bir karşıtlık vardır.

Mezmur 19:711

RAB'bin yarasası yetkindir, cana can katar,

RAB'bin buyrukları güvenilirdir, Saf adama bilgelik verir,

RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir,

RAB'bin buyrukları arıdır, gözleri aydınlatır.

RAB korkusu paktır, sonsuza dek kalır,

RAB'bin ilkeleri gerçek, tamamen adildir.

Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur, Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.

Uyarılar kulunu,

Onlara uyanların ödülü büyüktür.

Tanrı'nın varlığının ve gücünün bir göstergesi olan doğal yaradılıştaki vahiy harikadır ama sınırlıdır. Bunun tersine Tanrı'nın Kutsal Kitap'ta açıklamış olduğu kelami vahiy, mükemmel, güvenilir, doğru, aydınlık saçan, saf, kesin, kıymetli, hoş ve sahip olmaya değer olandır. Tanrı sözünün tam ve bütünsel yeterliliğini daha fazla miktarda vurgulayabilmek için Mezmur yazarının bilinenden farklı olacak şekilde hangi lisanı kullanması gerekmektedir? [3](#)

Şayet Tanrı'nın sözü yanlış değil, güvenilir, yetkili, ve ezeli ise, neden **sadece** daha evvelki vahiyi doğruluyor olan daha ileri düzeyde bir vahiye ihtiyaç duyuyor olalım? Yaşam için ihtiyaç duyduğumuz Tanrısal çizgi, rehberlik, sosyal yenilenme ve kurtuluşumuz Kutsal Kitap'ta bizlere zaten verilmiş durumdadır. Aslında, Kutsal Kitap, bizleri, kendisinde açıklanmış olan öğretişe karşı farklı bir anlayış ilave etmememiz ve çıkarmamız konusunda uyarmaktadır. Tanrı, peygamber Musa aracılığıyla İsrail halkına şöyle seslenmiştir:

Yasanın Tekrarı 4:2

Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Tanrınız RAB'bin buyruklarına uyun.

Yasanın Tekrarı 12:32

Size bildirdiğim bütün buyruklara iyice uyun. Bunlara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın.

Tanrı'nın bu emirleri, Kutsal Kitap içinde yazılmış bulunan her şeye itaat edilmesi konusunda yeterlidir. Tanrı'nın bu buyruklarını değiştirecek veya onunla çelişki yaratacak olan her türlü anlayış kesinlikle tolerans göremez.

Gene, Kutsal Kitap'ta Tanrı şöyle söylemekte:

Süleyman'ın Özdeyişleri 30:6

O'nun sözüne bir şey katma, yoksa seni azarlar, yalancı çıkarsın.

Tanrı, Elçi Yuhanna aracılığıyla Kutsal Kitap'ın Vahiy bölümünde bizi şu şekilde uyarmaktadır:

Vahiy 22:18-19

Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Eğer bir kimse bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır.

Eğer bir kimse bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.

“Yaşam ağacı:” Varlığından zevk aldığımız Tanrı'nın, vermiş olduğu sonsuz yaşamı simgeleyen ve yenilen meyvelerinin sadece sembolik olduğu ağaç.

“Kutsal şehir:” Kudüs'ü işaret eden, cenneti simgeleyen, Tanrı'nın inanlılar için hazırlamış olduğu güzel bir yer.

Yukarıda bahsi geçen bu metin, Kutsal Kitap'ın son kitapçığı olan Vahiy bölümünde geçmekte olmasına rağmen, bu metin, Kutsal Kitap'ın bütününü kapsayacak şekilde birçok yerde daha geniş kapsamlı bir uygulama alanına sahiptir. Dolayısıyla, bu ilahi vahiy, ne şimdiki zamanda Tanrı tarafından geçerliliği kaldırılmıştır, ne de gelecekteki bir zamanda kaldırılacağı düşünülmektedir.

DÜŞÜNME İÇİN

Soru:

Bu kitapta bahsedilen öğretişin kendisi, sizin daha evvel bu konudak

bilgilendirilmenizden ne şekilde farklıdır?

UYGULAMA İÇİN

Soru:

Tanrı tarafından bize açıklanmış olan gerçek yol hakkındaki mesajın anlaşılması konusu sizin ilginizi çekmekte midir? Eğer öyleyse, bu kitapta anlatılmaya çalışılan konuları irdelemeye devam edin.

Zebur bize şöyle demektedir:

Mezmun 119:81

İçim tükeniyor senin kurtuluşunu özlerken,

Senin sözüne umut bağladım ben.

Bu tür bir arzu ve özleme siz de sahip olabilirsiniz. Bu kitapta açıklanmaya çalışılan konuları okumaya devam ederek, bu tür bir özlemin hissedilebilir doluluğuna ulaşacağınızı ümit etmekteyiz.

2. TANRI KİMDİR?

TANRI'NIN DOĞASI

Tevrat'ta, Tanrı'nın, Peygamber Musa aracılığıyla kendisini tek olarak açıklamış olduğunu görmekteyiz:

Yasanın Tekrarı 6:4

Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RAB'dir.

Yasanın Tekrarı 4:39

Bunun için, bugün RAB'bin yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde Tanrı olduğunu, O'ndan başkası olmadığını bilin ve bunu aklınızdan çıkarmayın.

Aynı düşünce, diğer peygamberler tarafından da ifade edilmektedir, örneğin Yeşaya Peygamber şöyle demektedir:

Yeşaya 45:20-22

Tahtadan oyma putlar taşıyan, kurtaramayan ilahlara yakaranlar bilgisizdir.

Ben RAB, bildirmedim mi? benden başka Tanrı yok, adil Tanrı ve Kurtarıcı benim. Yok benden başkası.

Ey dünyanın dört bucağındakiler, bana dönün, kurtulursunuz. Çünkü Tanrı benim, başkası yok.

Soru:

Sadece tek bir Tanrı olduğunu kabul etmek, ne anlama gelmektedir?

Yuhanna 4:24

Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.

Soru:

Alışkanlıklara dayalı dışsal bir tapınma şekli, gerçekten Tanrı'ya tapınmak için yeterli midir? Açıklayın.

Vahiy 1:8

Var olan, var olmuş ve var olacak olan, gücü her şeye yeten Rab Tanrı diyor ki, Alfa ve Omega Ben'im.

Alfa ve Omega kelimeleri, ilk defa İncil'in orijinal olarak yazılmış olduğu

Yunanca alfabenin ilk ve son harfleridirler.

Soru:

Tüm zamanlar içinde, Tanrı'nın bir şekilde yok olmuş olduğu veya yok olacağı bir zaman var mıdır?

Zebur'da, Peygamber Davut'un yapmış olduğu bir dua şu şekildedir:

Mezmur 139:14

Ya RAB, sınavı tanıdın beni.

Oturup kalkışımı bilirsin

Niyetimi uzaktan anlarsın.

Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersin,

Bütün yaptıklarımın haberin var.

Daha sözü ağzıma almadan,

Söyleyeceğim her şeyi bilirsin, ya RAB.

Soru:

Üstteki satırlar, Tanrı'nın bilgeliği hakkında size ne söylemektedir?

Mezmur 139:7-10

Nereye gidebilirim senin Ruhun'dan,

Nereye kaçabilirim huzurundan?

Göklere çıksam, oradasın,

Ölümler diyarına yatak sersem, yine oradasın.

Seherin kanatlarını alıp uçsam,

Denizin ötesine konsam,

Orada bile elin yol gösterir bana,

Sağ elin tutar beni.

Soru:

Bu sözler, Tanrı'nın mevcudiyeti hakkında size ne söylemektedir?

Mezmunur 139:13-16

İç varlığını sen yarattın,

Anamın rahminde beni sen ördün.

Sana övgüler sunarım,

Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım.

Ne harika işlerin var!

Bunu çok iyi bilirim.

Gizli yerde yaratıldığımda,

Yerin derinliklerinde örüldüğümde,

Bedenim senden gizli değildi.

Henüz döl yatağındaiken gözlerin gördü beni;

Bana ayrılan günlerin hiçbirini gelmeden,

Hepsi senin kitabına yazılmıştı.

Süleyman'ın Özdeyişleri 3:19-20

RAB dünyanın temelini bilgelikle attı,

gökleri akıllıca yerleştirdi.

Bilgisiyle enginler yarıldı, bulutlar suyunu verdi.

Soru:

Tanrı tarafından ne yaratılmıştır? Bu yaratılışın karakteristiği nedir? Tanrı bu yaratma işini nasıl yaptı?

Süleyman'ın Özdeyişleri 16:

4 RAB her şeyi amacına uygun yapar,

Kötü kişinin yıkım gününü de O hazırlar.

9 Kişi yüreğinde gideceği yolu tasarlar,

ama adımlarını RAB yönlendirir.

19:21 İnsan yüreğinde çok şey tasarlar,

ama gerçekleşen, RAB'bin amacıdır.

21:30 *RAB'be karşı başarılı olabilecek bilgelik,*

akıl ve tasarı yoktur.

31 At savaş günü için hazır tutulur,

ama zafer sağlayan RAB'dir.

Soru:

Bu bölümdeki ve önceki bölümde bahsi geçen **Mezmur 139:16**'daki ayetler, erkeklerin ve kadınların Tanrı'yla olan ilişkileri açısından, Tanrı'nın amaçları hakkında size neler öğretmektedir?

Bizlerin başarılarımız veya yıkımlarımız, Tanrı'nın uluslara ulaşabilme veya hareket edebilme gücündeki bir yetersizlikten kaynaklanmamaktadır.

Mezmur 115:3

Bizim Tanrımız göklerde,

Ne isterse yapar.

Babil'in büyük kralı Nabukadnezarın çılgınca bir gurura kapılmasından dolayı, bir hayvan gibi yaşamasına Tanrı sebep olmuştu. Tanrı'nın ne kadar saygıya değer ve bilgelikle dolu olduğunu anladıktan sonra, O'nun sınırsız hükümlerini önünde eğildi ve şükranlarını sundu.

Daniel 4:34-35

Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olan'ı övdüm. Sonsuza dek Diri olan'ı onurlandırıp yücelttim.

O'nun egemenliği ebedi egemenliktir, krallığı kuşaklar boyu sürecek.

Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır. O gökteki güçlere de dünyada yaşayanlara da dilediğini yapar. O'nun elini durduracak, O'na, "Ne yapıyorsun?" diyecek kimse yoktur.

Soru:

Tanrı'nın tüm yaratılış üzerindeki egemenliği son bulacak mıdır?

Soru:

Herhangi bir kimse, Tanrı'nın yapmak istediği bir şeye karşı direnebilir mi?

Yeşaya 40:13

RAB'bin düşüncesine kim akıl erdirebildi?

O'na öğüt verip öğretebilen var mı?

Not:

Bu soru içinde retorik bir yapı barındırmaktadır. Aslında böyle bir kimsenin varlığı kabul edilerek sorulan bir soru değildir. Elbette hiç kimsenin böyle bir gücü yoktur.

Yeşaya 55:89

"Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil,

Sizin yollarınız benim yollarım değil" diyor RAB.

"Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekse,

yollarım da sizin yollarınızdan,

Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir."

Soru:

Bu okumakta olduğumuz ayetler, Tanrı hakkında, sonlu yapıdaki insanların anlayamayacağı bazı şeylerin var olduğu anlamına gelmekte midirler? Hatta, bizim sınırlı olan bakış açımızı göz önüne alırsak, bize akıllıca gelmeyen Tanrı'nın bazı yöntemlerinin var olduğunu biliyor olmamıza rağmen, Tanrı hakkında anlaşılmaz şeylerin varlığından bahsedebilir miyiz?

TANRI'NIN KARAKTERİ

Tanrı, Babil kralı Nabukadnezar'ı, Kralın kendi kudretli gücüyle, kendi ihtişamı ve görkemi için Babil'i inşa etmesinden kaynaklanan çılgınca gururundan ötürü, onu alçakgönüllü bir konuma getirdi. Tahtının yeniden onarılmasından sonra, kral Nabukadnezar, eskisinde olduğundan daha güçlü bir konuma geldi. Şimdi, onun Tanrısal imanla dolu bir kalbi vardı:

Daniel 4:37

Ben Nebukadnessar göklerin Kralı'na şükrederim. O'nu över, yüceltirim. Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur; kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.

Soru:

Kral Nabukadnezar, Tanrı'nın karakteri hakkında, ne tür bir övgüde bulundu?

1. Yuhanna 1:5

Mesih'ten işitmiş olduğumuz ve şimdi size ilettiğimiz bildiri şudur: Tanrı ışıktır ve O'nda hiç karanlık yoktur.

Soru:

Burada ışık kelimesi ile ne denilmek istenmektedir? Karanlık ile ne denilmek istenmektedir?

1. Timoteos 6:15-16

Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, Rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıktaki yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek O'nun olsun. Amin.

Soru:

Yaklaşılmaz ışık ne anlama gelmektedir? Şayet biz karanlıktaysak, (Yuhanna 1:5; 3:19-21) karanlık ve aydınlık nasıl birlikte olabilir?

Yeşaya 6:3

Birbirlerine şöyle sesleniyorlardı:

"Her Şeye Egemen RAB

Kutsal, kutsal, kutsaldır.

Yüceliği bütün dünyayı dolduruyor."

Not:

"Kutsal:" Ayrılmış olan, kötü olandan ayıklanmış, saf. Tanrı'yı açıklayan pasajlarda, Kutsal Kitap şöyle söyler:

Habakkuk 1:13

Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin.

Haksızlığı hoş göremezsin.

Öyleyse nasıl hoş görürsün bu hain adamları?

Doğrular kötülere yem olurken neden susuyorsun?

Mezmunur 5:4

*Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değilsin,
Kötülük senin yanında barınmaz.*

Levililer 11:44

Tanrınız RAB benim. Kendinizi kutsayın ve kutsal olun. Çünkü ben kutsalım. Küçük kara hayvanlarının hiçbirisiyle kendinizi kirletmeyin.

Soru:

Tanrı kutsallığının bir sonucu olarak, Şeytan'a nasıl bir yanıt vermektedir? Tanrı, kutsal oluşundan ötürü, bizden ne talep etmektedir?

Sayılar 23:19

Tanrı insan değil ki,

*Yalan söylesin;
İnsan soyundan değil ki,
Düşüncesini değıştirsın.*

O söyler de yapmaz mı?

Söz verir de yerine getirmez mi?

Soru:

Tanrı, kendisine güvenebileceğimiz bir varlık mıdır? Bu ve evvelki bölümlerde belirtilen ayetlerde açıklanmış olduğu biçimiyle, tüm insanlığın karakteriyle Tanrı'nın karakterini nasıl kıyaslayabilirsiniz? **1. Timoteos 6:15-16**'da belirtildiği şekliyle bu gelmiş olduğumuz yerdeki ayetlerle ilişkil olarak, 'yaklaşılmaz ışığın' ne anlama geldiği konusunu tekrar düşünün.

Mezmunur 33:45

Çünkü RAB'bin sözü gerçek ve doğrudur,

Her işi sadakatle yapar.

Doğruluğu, adaleti sever,

RAB'bin engin sevgisi yeryüzünü doldurur.

Notlar:

Söz: Tanrı'nın karakteri konuşmasından yankılanmaktadır. O halkını

sapkınlığa terk etmez veya aldatmaz. Halkını gerçeğe ulaştırır. Tanrı'nın yazılı olan kelamı da, aynı şekilde davranır. Bu anlayışı, Kuran'daki Araf Suresi (7) Suresi 155. ayet ("*... Onunla dilediğini sapıklığa, dilediğini de doğru yola iletirsin*") ile karşılaştırın.

Gerçek ve doğru: Tanrı'nın hükümlerlik sürmekte olduğu sözü kararsız, belirsiz ve dolambaçlı değildir.

Doğruluk: Kendisinden korunma ve yardım bulan halkı için sorumluluklarına uyumlu bir şekilde titizlik göstererek davranan Tanrı'nın güvenilirliği.

Engin sevgisi: Tanrı'nın tüm yaratmış olduğu için duyduğu iyiliği.

Soru:

Tanrı'nın sözü ile karakteri arasında ne tür bir benzerlik vardır?

Tesniye 4:23-24

Tanrınız RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmamaya, kendinize Tanrınız RAB'bin yasakladığı herhangi bir şeyin suretinde put yapmamaya dikkat edin.

Çünkü Tanrınız RAB yakıp yok eden bir ateştir; kıskanç bir Tanrı'dır.

Not:

Antlaşma: Tanrı'nın kendince uygun isteği uyarınca seçilmiş halkı üzerindeki lütfunun (hak edilmeyen iyilik) dağıtımındaki hükümlerliği. Tanrı şöyle demektedir: "*Ben sizin Tanrınız olacağım ve siz benim halkım olacaksınız.*"

Kıskanç: Evlilik ilişkisinde olduğu gibi, Tanrı'nın antlaşmasına duymuş olduğu sevgisinden ötürü, halkı ile kendisi arasındaki bağıllık ve adanmışlıkla ilgili olarak çok özel bir hak talep etmektedir. Bizlerin farklı biçimlerde kendimize Tanrı edindiğimiz şeyler hakkında, kendisine sadakatsizce veya rekabet ederce davranmamıza müsaade etmemektedir.

Soru:

Tanrı, kutsal olmakla birlikte, kendi aydınlığında (bilgeliğin zirvesinde) neden kıskanç bir karaktere sahiptir? Buradaki kıskançlık iyi bir vasıf mıdır? Tanrı kıskanç bir Tanrı olduğuna göre, bizden ne talep etmektedir?

Tesniye 4:31

Çünkü Tanrınız RAB acıyan bir Tanrı'dır. Sizi bırakmaz, yok etmez ve atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı unutmaz.

Soru:

Tanrı merhametini nasıl gösterir?

Süleyman'ın Özdeyişleri 21:12

*Adil Olan, kötünün evini dikkatle gözler
ve kötülerini yıkıma uğratar.*

*17:15 Kötüyü aklayan da,
doğruyu mahkûm eden de RAB'bi tiksindirir.*

*3:33 RAB kötülerin evini lanetler,
doğruların oturduğu yeriyse kutsar.*

Soru:

Yukarıdaki 3 ayette, Tanrı'nın karakterinde hangi görünüşler mevcuttur?

Süleyman'ın Özdeyişleri 2:78

*Doğru kişileri başarıya ulaştırır,
Kalkanıdır dürüst yaşayanların.*

*Adil olanların adımlarını korur,
Sadık kullarının yolunu gözetir.*

Soru:

Yukarıdaki ayetlerde, Tanrı'nın bizim için yaptıkları konusunda hangi 4 çeşit açıklama yapılmıştır? Kendisine bildirilenleri yapan insanlar için, hangi 4 çeşit açıklama yapılmaktadır?

Peygamber Musa, tüm İsraililerin duyacağı şekilde şu satırları söylemektedir:

Tesniye 32:36

RAB'bin adını duyuracağım.

Ululuğu için Tanrımızı övün!

*O Kaya'dır, işleri kusursuzdur,
Bütün yolları doğrudur.
O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrı'dır.
Doğru ve adildir.
Bu eğri ve sapık kuşak,
O'na bağlı kalmadı.
O'nun çocukları değiller.
Bu onların utancıdır.
RAB'be böyle mi karşılık verilir,
Ey akılsız ve bilgelikten yoksun halk?
Sizi yaratan, size biçim veren,
Babanız, yaratıcınız O değil mi?*

Yakup 1:17

Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir.

Soru:

Yukarıdaki ayette ve **Tesniye 32:6**'da belirtildiği gibi, Tanrı hangi yönüyle bir babadır?

Soru:

Bu ayet ve önceki ayetlerde belirtildiği şekliyle, Tanrı'nın karakterini nasıl tanımlarsınız?

Mezmur 145:

*8 RAB lütufkâr ve sevecendir,
Tez öfkelenmez, sevgisi engindir.
9 RAB herkese iyi davranır,
Sevecenliği bütün yapıtlarını kapsar.
13 Senin krallığın ebedi krallıktır,*

Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer

17 RAB bütün davranışlarında adil,

Yaptığı bütün işlerde sevecendir.

Soru:

Ayet 13'de belirtildiği gibi, Tanrı'nın tüm vaatlerine sadık kalması bizim için ne anlama gelmektedir? Tanrı tüm davranışlarında adil midir (ayet 17)? Bu, Tanrı'nın sevgisinin bizim için olduğunu nasıl göstermektedir?

Soru:

Tanrı kimler için iyidir (ayet 9)?

Mezmur 119:68

Sen iyisin, iyilik edersin

Peygamber Davut düşmanları tarafından kuşatıldığında Tanrı'nın kendisine yardım etmesini istemişti:

Mezmur 56:

3 Sana güvenirim korktuğum zaman.

4 Tanrı'ya, sözünü övdüğüm Tanrı'ya

Güvenirim ben, korkmam.

İnsan bana ne yapabilir?

8 Çektiğim acıları kaydettin,

Göz yaşlarımı tulumunda biriktirdin!

Bunlar defterinde yazılı değil mi?

Soru:

Korktuğumuz zaman kime sığınabiliriz?

Soru:

Tanrı'nın yardımını harekete geçiren derin sıkıntı ve kederlerimizin kaydı tutulurken (ayet 8), ihtiyacını hissettiğimizde Tanrı merhametini bize ne şekilde göstermektedir?

1. Yuhanna 4:78

Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır.

Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımış değildir. Çünkü Tanrı sevgidir.

3:1 Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize 'Tanrı'nın çocukları' diyor! Gerçekten de öyleyiz.

Soru:

Sevgi nereden gelmektedir? Bir kişinin Tanrı'yı tanıyıp olmasının delili nedir?

Soru:

Sevgi bir ilişkiyi içinde barındırmalıdır. Bu, Tanrı'yla bir ilişki içinde olan bizler hakkında ne söylemektedir? Tanrı'yı tanıyabilir miyiz? Tanrı bir şahsiyet midir?

GÖZLEM İÇİN

Evvelce bahsi geçen ayetleri dikkatlice gözden geçirin ve Tanrı'nın doğasını tasvir eden özellikleri bir yere yazın. Sonra da, bu ayetlerde geçen Tanrı'nın karakterini açıklayan ifadeleri yazın.

Soru:

Tanrı'nın karakteri veya doğasının hangi yönleri sizin için yenidir?

Soru:

Evvelce bahsedilen ayetlerde tasvir edilen Tanrı imajı, farklı bir arka plana sahip olan sizin Tanrı anlayışınızla karşılaştırıldığında, neler söyleyebilirsiniz? Benzerlikler nelerdir? Farklar nelerdir?

Soru:

Şayet, Tanrı kendisi ile ilgili bir şeyi bize açıklamak isterse, bu açıklamada belirtilenlere inanmak ve güvenmek zorunda değil miyiz?

UYGULAMA İÇİN

Soru:

Gücü sınırsız, her şeyi bilen, egemen ve tek olan bir Tanrı'yı tanımış olmanız, hayatınızda ne gibi farklılıklar oluşturur?

Tanrı sözü, yaşantılarımızı Tanrı'nın karakteri üzerine model oluşturacak şekilde bizleri çağırmaktadır.

Efesliler 5:1

Bunun için, sevgili çocuklar olarak Tanrı'yı örnek alın.

Soru:

Merhametli, kıskanç, kutsal, adil, sevecen, sevgi dolu, mutlak, iyi, sadık, dürüst, güvenilir özelliklere sahip bir karakterde Tanrı'yı tanımış olmanız, yaşantınızda ne gibi değişiklikler oluşturacaktır?

3. TANRI'NIN İNSANLIĞA EĞİLMESİ

İBRAHİM, TANRI'NIN BİR DOSTU

Aşağıdaki ayetlerde, Tanrı'nın ortaya çıkması ve İbrahim'in misafirperverliği şeklinde tasvir edilen resimde, İbrahim'in Tanrı ile kurmuş olduğu dostluk ana tema olarak karşımıza çıkmaktadır. Tanrı'nın bu şekilde kendisini ortaya çıkarması, İbrahim'in Tanrısı olmayı taahhüt eden, İbrahim'in ve tüm ev halkının sünnet olmasıyla gerçekleşen ilişkisel bir antlaşmanın işaretine sahip olmalarından hemen sonra gerçekleşmiştir.

Yaratılış 18:18

İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki çadırının önünde otururken, RAB kendisine göründü.

İbrahim karşısında üç adamın durduğunu gördü. Onları görür görmez karşılamaya koştu. Yere kapanarak birine,

"Ey efendim, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen kulunun yanından ayrılma" dedi,

"Biraz su getirteyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağacın altında dinlenin.

Madem kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek bir şeyler getireyim. Biraz dinlendikten sonra yolunuza devam edersiniz." Adamlar, "Peki, dediğin gibi olsun" dediler.

İbrahim hemen çadıra, Sara'nın yanına gitti. Ona, "Hemen 3 ölçek ince un al, yoğurup pide yap" dedi.

Ardından sığırlara koştu. Körpe ve besili bir buzağı seçip uşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen hazırladı.

İbrahim hazırlanan buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte götürüp konuklarının önüne koydu. Onlar yerken o da yanlarında, ağacın altında durdu.

İbrahim bu 3 adamın mevcudiyeti ile gerçekleşen ziyarette, Tanrı'nın varlığını algılamada gecikmedi. Bu ayetlerde ifade edilmeye çalışılan anlatım tarzında Tanrı henüz, onlardan fiziksel olarak farklı bir konumda fakat, bu 3 adam Tanrı'nın varlığını simgelemektedir. Tanrı onlara kendisini bu şekilde tanıtmak suretiyle antlaşmasındaki halkıyla birlikte olduğunu göstermektedir. Tanrı, yaşamlarımızdaki detaylarda ilgi uyandıracak

şekilde, kendisini algılayabileceğimiz bir tarzda kişisel bir Tanrı olarak bize tanıtmaktadır. Bu bölümün ilerleyen kısmında, Tanrı'nın İbrahim'e vaat etmiş olduğu oğul konusundaki sözünü unutmamış olduğunu bildirerek İbrahim'e güven verirken bizlerin yaşamlarımızdaki sadakat konusundaki kaygısını da göstermiş olmaktadır.

Kutsal Kitap'ta İbrahim, Tanrı tarafından 3 farklı yerde (**2. Tarihler 20:7, Yeşaya 41:8, Yakup 2:23**) Tanrı'nın dostu olarak çağırılmaktadır. Tanrı İbrahim'i çağırılmış, onunla konuşmuş, ona vaatlerde bulunmuş, ve ona görünmüş olduğu için İbrahim Tanrı'yı tanımıştı. İbrahim yanıt olarak, Tanrı'yı görmeksizin nasıl mümkün olabileceğini bilmeden imanı aracılığıyla Tanrı'nın vaatlerine inandı. Şimdi, İbrahim, bu 3 misafire göstermiş olduğu konukseverliği ve kişiye özel konuşmasıyla Tanrı'yla arasında mevcut olan dostluğu göstermiş oldu.

Burada görmüş olduğumuz şey, Tanrı'nın kendisiyle dost olmamızı istemiş olduğudur. Tanrı'mız bizlerin yaratıcısı ve tüm evren O'nu kapsayamayacak kadar görkemli olduğundan, O bizimle kişisel (kişiye özgü) bir ilişki kurmak istemektedir.

Soru:

İbrahim'in Tanrı'nın dostu olarak çağırılmış olduğunu nasıl anlamaktasınız?

TANRI, KENDİSİNİ VE ADINI AÇIKLAMAKTADIR

Peygamber Musa, Mısır'da İmparator Paroh'un evinde büyüdüktan sonra, hayatından endişe etmesi sebebiyle Sina'nın doğusundaki Midyan çölüne kaçtı. Orada, Tanrı'nın çağrısını alana kadar 40 yıl yaşadı. M.Ö. 1446 yıllarına tekabül eden bu zamanda, Yahudi halkı Mısır'da köle idi ve Tanrı, ataları İbrahim, İshak ve Yakup'la yapmış olduğu antlaşmayı hatırlayarak onların yardım çağrısını duydu.

Çıkış 3:

1 Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağı'na, Horev'e vardı.

2 RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona göründü. Musa baktı çalı yanıyor, ama tükenmiyor.

3 "Çok garip" diye düşündü, "Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!"

4 RAB Tanrı Musa'nın yaklaştığını görünce, çalının içinden, "Musa, Musa!" diye seslendi. Musa, "Buyur!" diye yanıtladı.

5 Tanrı, "Fazla yaklaşma" dedi, "Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır."

6 Ben babanın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım." Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu.

7 RAB, "Halkımın Mısır'da çektiği sıkıntıyı yakından gördüm" dedi, "Angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum. Acılarını biliyorum.

8 Bu yüzden onları Mısırlıların elinden kurtarmak için geldim. O ülkede çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim.

9 İsraililer'in feryadı bana erişti. Mısırlıların onlara yapmakta olduğu baskıyı görüyorum.

10 Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim."

11 Musa, "Ben kimim ki firavuna gidip İsraililer'i Mısır'dan çıkarayım?" diye karşılık verdi.

12 Tanrı, "Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım" dedi, "Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısır'dan çıkardığın zaman bu dağda bana tapınacaksınız."

13 Musa şöyle karşılık verdi: İsraililer'e gidip, "Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi dersem, 'Adı nedir?' diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?"

14 Tanrı, "Ben Ben'im" dedi, İsraililer'e de ki: "Beni size Ben Ben'im diyen gönderdi."

15 "İsraililer'e de ki, 'Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı RAB gönderdi. Sonsuza dek adım bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle anılacağım.

16 Git, İsrail ileri gelenlerini topla, onlara şöyle de: 'Atalarınız İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı RAB bana görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısır'da size yapılanlarla yakından ilgileniyorum.

17 Söz verdim, sizi Mısır'da çektiğiniz sıkıntıdan kurtaracağım; Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye götüreceğim.

18 İsrail ileri gelenleri seni dinleyecekler. Sonra birlikte Mısır Kralı'na gidip, 'İbranilerin Tanrısı RAB bizimle görüştü diyeceksiniz, 'Şimdi izin ver,

Tanrımız RAB'be kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım.

19 Ama biliyorum, güçlü bir el zorlamadıkça Mısır Kralı gitmenize izin vermeyecek.

20 Elimi uzatacak ve aralarında şaşılası işler yaparak Mısır'ı cezalandıracağım. O zaman sizi salıverecek.

Açıklamalar:

Bu ayetlerde Tanrı tarafından söylenmiş olan bazı kelimeler biz insanların anlayabileceği şekilde yazıya geçirilmiştir. Bunlardan bazıları “gören, duyan, hakkında kaygı duyan, aşağıya gelen ve güçlü el” şeklindedir.

Ayet 2: “**çalının içinden gelen ateş**” Çölün tamamının üzerinde bir ateş oluşturabilecek olmasına rağmen, Tanrı, daha büyük bir sorumluluk vermeden Musa'nın ufak şeylere nasıl tepki vereceğini görmek ve onun dikkatini çekmek için, önemsiz sayılacak biçimde ufak bir çalıyı kullandı. Buradaki ateş, Tanrı'nın, her şeyi yok eden kutsal, güçlü, devam ettiren varlığını temsil etmektedir.

Ayet 23: “**yanıp tükenmiyor**”, “**acayip şey**” gibi mucizevi kavramlar ise, mesajın Tanrı tarafından verilmiş olduğunu bildirmektedir.

Ayet 2,4: “**RAB'bin meleği**” ifadesi Rab ve Tanrı olarak birbirlerinin yerini alacak şekilde kullanılmıştır. “RAB'bin meleği” kavramı, İsa'nın dünyada beden almasından önceki ön görünümünü simgeleyecek biçimde kullanılmıştır ve Eski Antlaşma'nın diğer bazı farklı bölümlerinde de yer almaktadır. Burada, Tanrı'nın, kendisini sanki görünebilir bir şekilde ortaya koymuş olduğunu görmekteyiz. Burada Tanrı'nın kendisiyle bir tutulmuş bir gerçeğin varlığına rağmen, söz konusu kişilerin Tanrı tarafından gönderilmiş ve Tanrı'dan farklı olduklarına dikkat etmeliyiz.

Ayet 4: “**Tanrı ona seslendi**” Tüm gerçek peygamberler Tanrısal çağırışı almışlardır. Musa'nın isminin 2 defa tekrarlanmış olmasında, mesajda bir aciliyet olduğunu anlamaktayız.

Ayet 5: “**Fazla yaklaşma... çarıklarını çıkar**” Tanrı, Musa'ya, yaratılmış bu halktan farklı ve ayrı olduğunu, bu yerdeki kutsal varlığından ötürü vuku bulan bu gelişmeden dolayı da buldukları bu yerin de Kutsal bir zemin olarak özel bir anlamı olacağını öğretiyordu. Çıkış bölümünün ana temalarından birisi de, Kutsal bir Tanrı'ya nasıl ulaşabileceğimizle ilgilidir. Burada, Musa ve İsraililer tarafından inşa edilmek istenen bir tapınma yerinin sembolize edildiğini görmekteyiz, fakat Tanrı'ya ulaşabilmenin ancak gelecek olan İsa Mesih aracılığıyla tam olarak gerçekleşebileceğini de

bilmekteyiz.

Ayet 6: “**Ben, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım**” Mesih İsa, dirilişi ile ilgili olarak endişesi olanlar için bu ayet kullanarak, Tanrı'nın ölümlerini değil ama canlıların Tanrısı olduğunu (**Markos 12:27**) göstermiştir.

Ayet 8: “ onları Mısırlıların elinden kurtarmak için geldim” Tanrı'nın, halkını kölelikten ve zulümden kurtarmak için aşağıya inmesi, daha sonra Mesih İsa'yı yeryüzüne göndererek halkını günahın zincirlerinden ve kölelikten kurtarmasını sembolize etmektedir. İsa Mesih, bu korunmuş halkını artık gözyaşının olmayacağı göksel bir mekana (cennet) götürecektir.

Ayet 12: “**Ben olacağım**” Ayet 14'deki aynı İbranice kelime, “Ben'im” şeklinde çevrilmiştir.

“**senin ile**” Tanrı, Musa ile, bereketleme sözünü yerine getirmek için, aktif olarak Musa ile birlikte ortada olacağı konusunda güvence vermektedir. Aynı söz, İshak ve Yakup'a 14 kere verilmişti.

Ayet 13: “**O'nun adı nedir?**” İçinde buldukları koşullarda İsraililer etkilemekte olan Tanrı'nın isminin yorumunu, karakterini ve önemini sorgulayan bir soru.

Ayet 14: “**Ben'im**” buradaki anlamı, himayesinde olduğumuz ve kend karakterini bize sadık ve güvenilir Tanrı olarak ulaştırmış olan Tanrı'nın adıdır. “Ben sizinle olacağım” (ayet 12) şeklinde bize vaatte bulunan Tanrı'nın karakterini ve doğasını açıklamaktadır. Kendisinin sahip olduğu ismi aracılığıyla bilinmekte olan Tanrı, kişisel olmayan ve bilinmeyen bir güç kaynağı olarak tanınmak yerine, bu şekildeki bir adlandırma ile, Kendisinin kişisel bir karaktere sahip olan Tanrı olduğunu anlamaktayız. Tanrı'nın kendisini bu şekilde takdim etmesinin anlamı, “Ben tam olarak şimdi ve sonra aktif bir şekilde var olan ve var olacak olanım, ve ben sen tayin ettiğim yere gönderiyorum”.⁴ Tanrı kendisini kurtarma amaçlı eylemleriyle insanlığa sunmaktadır. 13 yüzyıl sonra, İsa Mesih aynı isim altında kendisini tanıtmıştı (**Yuhanna 8:58**).

Ayet 15: “**Rab**” Bu kelimenin İbranicesi Yahve'dir. Ayet 12'deki “Ben olacağım ...” ve ayet 14'deki “Ben'im” ifadelerindeki 3. kişiyi temsil etmektedir. Tanrı kendisi konuştuğunda “Ben'im” şeklinde konuşuyor, biz O'nun hakkında konuştuğumuzda “O' dur” şeklinde konuşuyoruz.⁵ Rab kelimesi (Yahve olarak da karşımıza çıkmakta) tüm nesillerin kuşaklar boyunca kendisine tapınırken kullandıkları isimdir. İncil'de **Markos 12:36**'da

v e **Romalılar 10:13**'de Rab kelimesi, Mesih İsa olarak karşımıza çıkmaktadır.

Ayet 16: “**Bana göründü**” Tanrı'nın, Musa'ya, kendisinin görünmüş olduğunu söylemesini istediğine dikkat edin.

Ayet 17: “**Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiz ve Yevus topraklarına**” Rab, hepsi putperest bir kültürde ve çok kötü bir yaşam sürmekte olan bu ulusları, yok etmek ve onların Filistindeki topraklarını, İsraililere vermey amaçlamaktadır.

Ayet 18: “**kurban sunmak**” Günahlara bedel olarak hayvan kurbanının ibadet olarak Tanrı'ya sunulması. Bu kurban, dünyanın günahını ortadan kaldıran (Yuhanna 1:29) Tanrı kuzusu Mesih İsa'nın gelişinin bir ön görünümü şeklindedir.

Ayet 19: “**Ben bilirim**” Tanrı, olacak olan tüm şeyleri daha olmadan bilmektedir.

“**kudretli el**” Tanrı'nın gerçekten bizim anladığımız anlamda bir el'e sahip olmadan, kendi davranışlarını ifade etmeye yarayan sembolik anlamda bir kavramdır.

Ayet 20: “**aralarında şaşılasi işler yaparak**” İsrailileri kölelikten kurtarıp oradan uzaklaştırmak için, Mısırlıların üzerine göndereceği öldürücü hastalıkları önceden haber vermek suretiyle mucizelerini göstererek kend halkı üzerinde gücünü göstermiş ve görkemini ilan etmiştir.

Soru:

Yanan alevdeki “Rab'bin meleği”nin görünümü ve yanan çalıdan gelen Rab'bin sesi, Rab'bin, kendisi ile irtibat kurmak için insana doğru eğilmes hakkında bize ne anlatmaktadır?

Soru:

Musa, ayakkabılarını çıkartarak ve yüzünü gizleyerek, yanan çalıya neden daha fazla yaklaşmadı (ayet 5)? Bu olay, Tanrı hakkında bize ne anlatmaktadır? Bir evvelki bölümde bahsedilen “erişilmez ışık” ve “Kutsal” olarak tasvir edilen Tanrı ile, buradaki şekliyle tasvir edilen Tanrı arasında nasıl bir mukayese yapılabilir?

Soru:

Tanrı'yı, kendi halkı üzerinde merhamet ve acımasını gösterecek noktaya getiren sebep nedir (ayet 7)? Diğer insanların dayanabileceği, ama sizlerin

acı çekebileceği bir konuyu Tanrı görüp ilgilenir mi?

Soru:

Tanrı'nın, Musa'ya "Ben seninle olacağım" demesi, Tanrı için ne anlama gelmektedir?

Soru:

İsraillilerin atalarına konuğuğunda, Tanrı kendisinin kişisel bir Tanrı olduğunu nasıl açıklamaktadır?

GÖZLEM İÇİN

Soru:

Bizden uzak ve aşkın bir Tanrı'yı tasvir eden yukarıdaki ayetlerde ne gördünüz?

Soru:

Tanrı'nın bize olan yakınlığını ve kalıcılığını tasvir eden yukarıdaki ayetlerde, ne görmektesiniz?

YANSIMA İÇİN

Soru:

Tanrı'nın insana olan bu yakınlığı nasıl mümkün olmaktadır?

Soru:

Siz de, Tanrı ile bir dostluğa (arkadaşlık, yakınlık) sahip misiniz?

4. TANRI, VAHYİNİ İSA MESİH'TE AÇIKLADI

SÖZ, BEDEN OLDU

Kuran'da Nisa Suresi, ayet 171'de belirtildiği gibi, belki de İsa'nın 'Tanrı'nın Kelamı' olduğu kavramına aşina birisi olabilirsiniz. İsa'yı ifade etmekte olan 'Tanrı'nın Sözü' kelimesi, İsa aracılığıyla Meryem'e Tanrı tarafından ulaştırılmış bir söz olmaktan, çok daha fazla anlam ifade etmektedir. İncil, bunun ne anlama geldiğini, İsa'nın kimliğini de ihtiva eder nitelikte açıklamaktadır:

Yuhanna 1:14

Başlangıçta Söz vardı.

Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı.

Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi.

Her şey O'nun aracılığıyla var oldu,

var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı.

Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı.

Yuhanna 1:14

Söz insan olup aramızda yaşadı. Biz de O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu olan biricik Oğul'un yüceliğini gördük.

Notlar:

Ayet 1: "**Başlangıçta**" Bu ayet, yaratılış 1:1'de bahsedilen, Tanrı'nın gökleri ve yeryüzünü yarattığı zamana izafe edilen olayı simgelemektedir. Mesih İsa bu yaratılışın öncesinde de oradaydı.

Ayet 14: "**Baba**" Bizlerin sahip olduğundan biraz farklı da olsa İsa'nın Tanrı ile kendisi arasında sahip olduğu gibi, bizlerin Tanrı için kullanmış olduğumuz ve Tanrı ile aramızdaki ilişkinin yapısını ifade eden bir kelimedir. Bu kelime Eski Antlaşma'da nadiren kullanılmasına karşılık Yeni Antlaşma'da sıklıkla kullanılır. (Böyle oluşunun anlaşılabilir bir nedeni de, Oğul'un, bir bedende yeryüzüne gelmesinin, Yeni Antlaşma'da anlatılıyor olmasıdır. *Çev. Notu*).

Soru:

Söz'ün Tanrı ile olan ilişkisi nedir? Söz kimdir?

Soru:

Tanrı sözünün bize Tanrı'yı açıklamış olduğu gibi, İsa da, Tanrı'yı bize nasıl açıklamaktadır?

MESİH İSA'NIN DOĞUMUNDA, "TANRI BİZİMLEDİR"

Soğuk bir günde caddede yürümekte olan bir adam, cadde üzerine dökülmüş bir parça tahılın etrafında yemek şöleni yapan aç bir serçe sürüsü gördü. Adam kuşlara doğru bir adım attığında, kuşlar yemek işlemini durdurarak rahatsız oldukları bir biçimde etraflarına bakındılar. Adam onlara doğru bir adım daha attığında kuşlar daha fazla rahatsız oldular. Adam neredeyse onların yanına geldiğinde, kuş sürüsünün tamamı havalanarak uzaklaştılar. Adam birkaç dakika boyunca meydana gelen olay hakkında düşündü. Kuşların uçuşarak kaçışmasına sebep olan şey neydi? Kuşlara zarar vermek istememişti. Sonra, kendisinin kuşlar karşısında çok büyük olduğu gerçeğini hatırladı. Bu kuş sürüsünün içinden onları korkutmadan kendi ölçüsünde birisinin nasıl geçebileceğini merak etmeye başladı. Sonra şuna karar verdi, şayet bir serçe olsaydım ve onların arasına inebilseydim, kuşlar beni bilecekler ve anlayacaklardı.

Tanrı'nın, yaratmış oldukları (insanlar) ile ilgili olarak Kendi kimliğinde de bu olayla ilgili ruhsal bir benzerlik görülebilir. Tevrat'ta, Tanrı'nın İbrahim'e haberci melekler ve Musa'ya yanan bir çalı aracılığıyla görünmüş olduğunu okumaktayız. Tanrı'nın kendisiyle konuşmuş oldukları bu kişiler korkmuşlardı ve Tanrı tarafından açıklanan sözlerin sınırlı bir miktarını algılayabilmişlerdi. Fakat yüzyıllar sonra, dünyanın kurtarıcısı ve Rab olan Mesih İsa'nın doğumunu Tanrı'nın meleği şöyle duyurmuştu:

Luka 2:10-11

Melek ise onlara, "Korkmayın!" dedi. "Size, tüm halk için büyük sevinç kaynağı olacak bir müjde getiriyorum: bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir."[6](#)

O yaşadı ve aramızda dolaştı. İncil'de, Matta'ya göre, bizler Mesih İsa'nın doğuşuyla değerli bir konuma sahibiz. İncil'deki diğer bir önemli husus da Luka tarafından açıklanmıştır.

Matta 1:

18 İsa Mesih'in doğumu da şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlanmıştı. Ama evlenip birleşmelerinden önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe kaldığı anlaşıldı.

19 Meryem'in nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan gizlice ayrılmak niyetindeydi.

20 Ama böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği ona rüyada görünerek şöyle dedi: "Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır.

21 Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından kurtaracak olan O'dur."

2223 Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu sözün yerine gelmesi için oldu: "İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak. O'nun adını İmmanuel koyacaklar." İmmanuel, 'Tanrı bizimle' demektir.

24 Yusuf uyanınca Rab'bin meleğinin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Meryem'i eş olarak yanına aldı.

25 Ne var ki, Meryem oğlunu doğuruncaya dek Yusuf onunla birleşmedi. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

Notlar:

Ayet 18: "**Kutsal Ruh**" Bu, Tanrı'nın kendi benliğinde var olan kişiliğini açıklayan bir kelimedir, melek Cebrail'i tasvir etmemektedir. Günahsız ve kutsal bir yaşama sahip olan Mesih İsa'nın bir bakireden mucizevi bir şekilde doğumunu sadece Tanrı gerçekleştirebilir.

Ayet 19: "**Boşanma**" Nişanlılık ta evliliğe benzer şekilde bir antlaşma kapsamındadır, öyle ki, evlilikten önce taraflardan birisinin sadakatsizliği boşanma ile sonuçlanır.

Ayet 20: "**Rab'bin meleği**" Tanrı'nın görevlendirdiği haberci.

Ayet 21: "**İsa**" Bu ismin anlamı "Rab kurtarır" veya "Yahve kurtuluş"tur. İbranice kökende İsa ismi de aynı anlama sahiptir. İsa ismi sadece İncil'de geçen bir isim olmayıp Kuran'da da geçmektedir.

Ayet 23: Bu ayetteki bahsedilen konu, Mesih İsa'nın doğumundan 700 yıl önce yazılmış ve Eski Antlaşma'da yer alan **Yeşaya 7:14**'dek peygamberlikten bahsetmektedir:

Yeşaya 7:14

Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.

“İmmanuel” veya “Tanrı bizimle” Sadece Kutsal Ruh aracılığıyla İsa kavramını bize getiren Tanrı'nın mevcudiyeti bizimle birlikte olabilir.

Tanrı'nın tapınakta değil ama insanoğlu ile olan birlikteliğindeki varlığı, tüm çağlar boyunca inanlılarla birlikte olan (**Matta 12:6; 28:20**) Mesih İsa aracılığıyla vardır.

Soru:

İsa ismi ile O'nun görevi arasındaki ilişki (bağlantı) nedir?

Soru:

Tanrı o zaman, onlarla nasıl bir birliktelik içindeydi? Tanrı, şimdi de, o şekilde mi mevcut?

MESİH İSA'NIN SOY KÜTÜĞÜ

Notlar:

Bu kısaltılmış soy kütüğü şemasında, bazı isimler arasında mevcut olan pek çok soy isimleri dahil edilmemiştir. **Matta 1:116** ve **Luka 3:23-38**'de açıklandığı gibi, İsa'nın 2 soy kütüğü açılımını görmekteyiz. İsa'nın soyu ile ilgili açıklamalarda farklı amaçlar taşınmış olduklarından, aşağı doğru inen farklı hatlar üzerindeki bazı isimler farklıdır.

Tanrı, en sonunda İsa'nın gelmesiyle doluluğuna ulaşacak olan halkıyla yapmış olduğu antlaşmanın bir nesilden öteki nesile aktarılacağı konusunda söz vermiştir. Bu antlaşma vaat edildiği gibi, Adem'e, Nuh'a, İbrahim'e, İshak'a, Yakup ve Davut'a verilmişti. İsa tarafından verilmiş olan bu antlaşma aracılığıyla bizler, günahlardan kurtuluşa ve Tanrı'nın tüm vaatlerine sahip olmaktadır.

“**Adem**” Adem'in, Luka İncil'indeki İsa'nın soy ağacı kütüğünde (**Luka 3:38**), Tanrı'nın oğlu olarak adlandırılışının sebebi, onun Tanrı tarafından topraktan yaratılması ve kendisine yaşam soluğunun üflenmiş olmasıdır (Yaratılış 2:7).

“**İshak**” Soyu aracılığıyla tüm uluslara bereket olma vaadi verilmiş olan İbrahim'in karısının oğlu olduğuna dikkat edin. **Yaratılış 12:23; 17:19, 21; 22:16-18** bölümlerini okuyunuz.

“**İsmail**” Tanrı, İbrahim'e, oğlu İsmail aracılığıyla büyük bir ulus yapacağı

vaadini vermişti.

“Yusuf” Mesih İsa, bir bakireden doğmuş olduğu için, Yusuf, kral ve peygamber olan Davut’un soyundan gelen bir kişi olarak İsa’nın babası değildi.

Soru:

Tarih içinde, yaşamış oldukları zaman periyodunu göz önünde bulundurarak, bakire Meryem ile Harun’un kardeşi Meryem arasında, Mesih İsa’nın soy ağacında buldukları yer açısından, ilişkisel olarak nasıl bir farklılık vardır?

Soru:

Bu soy kütüğü ile ilgili olarak sizin için sürpriz olan bir şey var mı?

Soru:

Tevrat ve Zebur’da Mesih’in gelişiyile ilgili olarak Tanrı’nın birçok peygamberlikler yapmış olduğunu bilerek, bu soy ağacının, Tanrı’nın vaatlerinin doluluğunu göstereceğini ve İsa aracılığıyla bizlere bereket getireceğini başlangıçtan itibaren planlamış olduğunu nasıl bilebiliriz?

TANRI’NIN OĞLU OLARAK İSA MESİH

Tanrı göndermiş olduğu Mesih İsa aracılığıyla, halkıyla yeni bir antlaşma yapmıştır. Tanrı ile olan ilişkimiz bu Yeni Antlaşma’nın aracısı Mesih İsa’yı tanımamıza bağlıdır. Birçok unvan, O’nun muhtelif rollerini açıklamak amacıyla O’na atfedilmiştir. İncil’de O’nun için oldukça sık kullanılan unvanlardan birisi “Tanrı’nın oğlu” terimidir. Bu ünvan, ilk olarak, O’na, melek Cebrail tarafından, İsa’nın yaklaşan doğumunu Meryem’e bildirirken kullanıldı (**Luka 1:32, 35**).

Müslümanlar, sıklıkla, Hıristiyanların, neden İsa’ya “Tanrı’nın Oğlu” diye hitap ettiklerini merak ederler. Bu, Hıristiyanların birden fazla Tanrı’ya inandıkları anlamına gelmemektedir. Her zaman karşılaştığımız gibi, İncil ve İsa tek bir Allah’ın var olduğunu defalarca tekrarlamaktadırlar. Tanrı’nın tekliğinden bahsedilirken, çok tanrıcılık ve putperestliğin yanlış olduğu anlatılmak istenmektedir. Bununla birlikte, bu tekliğin içinde Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adıyla 3 ayrı kişilik vardır. Tek olan Allah’ın, her bir kişiliğinin, farklı rolleri vardır. Tek bir ezeli Tanrı’nın varlığında Oğul İsa ikinci bir Allah değildir. Tanrı, bir insanın sahip olduğu anlamda bir çocuğa sahip değildir. Tanrı bu tür, küfür sayılacak olan düşünceleri yasaklamıştır. İsa’nın anne karnındaki oluşumu, bilinen normal koşullarda gerçekleşmeyip, Tanrı Kutsal

Ruh tarafından mucizevi bir şekilde oluşmuştur. Ancak bu şekilde O, günahsız ve sonsuz olan tabiata sahip olabilirdi. Bizim sahip olduğumuz gib bir bedene sahip olan insani doğasının dışında, Kuran'da Ali İmran suresi 59. ayette belirtilen Adem'in topraktan yaratıldığı gibi yaratılmamıştı. Allah tarafından "ol" diyerek yaratılmayıp, sonsuz evvelden beri mevcuttu.

"Tanrı Oğlu"nun anlamı, Mesih İsa'nın görünmez Tanrı'nın, görünen ifadesi olduğudur.⁸ İsa, Oğul diye adlandırıldığında, Baba Tanrı ile İsa arasındaki bir ilişkiden bahsedildiği anlaşılmalıdır. Bu tür bir ilişki fiziksel anlamda birisinin soyundan gelme anlamında değildir. Ayrıca, Kuran'da Şeytan'ın oğlu ifadesi de yer almaktadır. Bu tür mecazi ifadeler, fiziksel anlamda çoğalmayı gerektirecek manaları ihtiva etmeyip, karakter ve ilişkise ayrıntıları tasvir etmektedir.⁹ Benzer şekilde, Tanrı'nın Oğlu olarak İsa, Baba Tanrı ile Oğul arasındaki yakın, samimi ilişkiyi belirtmektedir. Bu özel yakın ilişkiyi Mesih İsa aşağıdaki ayetlerde şöyle dile getirmektedir:

Yuhanna 5:

17 Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: "Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum."

18 İşte bu nedenle Yahudiler O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Sept günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı.

19 İsa Yahudilere şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar.

20 Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir.

21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere öylece yaşam verir.

22 Baba kimseyi yargılamaz, tüm yargılama işini Oğul'a vermiştir.

23 Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.

26 Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi.

Soru:

Mesih İsa ile Baba Tanrı arasındaki ilişkiyi özetleyin.

Peygamber Natan, Tanrı için inşa edilmek üzere bir ev yapımı ile ilgili vahiyi kral Davut'a iletti. Kutsal Kitap'ta yer alan ve gerçekleşen, bu konu ile ilgili en yakın kişi kral Süleyman olmasına rağmen, İncil'de en az 3 yerde bu konu ile İsa irtibatlandırılmıştır. Tanrı'nın Davut ile yapmış olduğu [10](#) Mabet yapımı ile ilgili antlaşma, Mesih İsa'nın doğumundan yaklaşık 1000 yıl önce gerçekleşmiştir.

1. Tarihler 17:

10 Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim.

11 Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra oğullarından birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim.

12 Benim için tapınak kuracak olan odur. Ben de onun tahtını sonsuza dek sürdüreceğim.

13 Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Senden önceki kraldan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim.

14 Onu sonsuza dek tapınağımın ve krallığımanın üzerine atayacağım; tahtı sonsuza dek sürecektir.

Notlar:

Ayet 12: “**olan odur**” Süleyman bir çeşit Mesih olmuş durumda. Davut'un oğlu Süleyman fiziksel bir tapınak yapacak idiyse de, Davut'un soyundan olan İsa, halkı için, kendisinin köşe taşı olacağı ruhsal bir tapınak bina edecekti.

Ayet 13: “**önceki**” İmanındaki ve itaatindeki zayıflıktan ötürü, Tanrı'nın krallığı elinden alarak uzaklaştırmış olduğu kişi, Kral Saul.

Soru:

Tanrı için bir bina inşa edecek olan kişi ile, Kral Davut arasında nasıl bir ilişki vardır (ayet 11-12)?

Soru

Sonsuzluklar boyunca egemenliği sürecektir olan atanmış bir kral ile Tanrı arasında ne çeşit bir ilişki vardır (ayet 14)?

Matta 11:25-26'da belirtildiği gibi, İsa, kendi kimliğinin açıklanışının bilge ve akıllı kimselerden saklanarak, ufak çocuklara açıklanmış olmasını, Tanrı'nın kendi iyi amacı uyarınca olduğunu düşünmüştü. Tanrı'nın

bahsetmiş olduğu şeyi bizlerin alabilmesi için bir çocuk gibi saf ve alçakgönüllülük içinde olmamız gerekmektedir (**Markos 10:14-15**). İsa, daha sonra şu şekilde ekstra özelliğe haklara sahip olduğunu iddia etti:

Matta 11:27

Babam her şeyi bana emanet etti. Oğul'u, Baba'dan başka kimse tanımaz. Oğul'dan ve Oğul'un Baba'yı tanıtmayı dilediği kişilerden başkası da Baba'yı tanımaz.

Soru:

Oğul İsa'ya ne tür bir hükümrancılık yetkisi verilmişti?

Soru:

İsa'nın oğulluk ilişkisinde tek olan şey nedir?

Soru:

Babayı açıklayan kişi kimdir? Böyle olmasını kim seçmektedir?

Soru:

Tanrı'yı tam olarak bilmenin diğer başka bir yolu var mıdır?

İsa'yı uzun bir süre dinledikten ve gördükten sonra, İsa'nın öğrencisi Simun Petrus daha önce de olduğu gibi, Tanrı'nın vermiş olduğu antlaşmaya gelmişti.

Matta 16:

13 İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu. "Halk, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor?"

14 Öğrencileri şu karşılığı verdiler: "Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biri olduğunu söylüyor."

15 İsa onlara, "Ya siz" dedi, "ben kimim dersiniz?"

16 Simun Petrus, "Sen, yaşıyan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" cevabını verdi.

17 İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babamdır."

Notlar:

Ayet 13: "İnsanoğlu" İsa'nın kendisi için sıklıkla kullandığı terim. Bu

adlandırma, İsa'nın hem insanlık ve hem de Tanrısallığını belirtmektedir. Bu ifade O'nun Tanrısallığını açıklamaktadır, çünkü Eski Antlaşma **Daniel 7:14**'te, tüm uluslardan kendisine tapınan bir halka sahip olan, en üst düzeyde yetki ve egemenlik gücüyle donatılmış birisinin geldiği şekilde bir peygamberlik yapılmaktadır. O'nun krallığı sonsuzdur.

Ayet 14: "**Vaftizci Yahya**" **Matta 11:10**'da belirtildiği gibi, Vaftizci Yahya insanları tövbe ve iman etmeye çağıran ve İsa'nın gelişi için O'nun yolunu hazırlayan bir habercidir.

"**İlyas**" Eski Antlaşma **Malaki 4:56**'da belirtildiği gibi birçok mucize yapmış olan bu peygamberin, tekrar dünyaya geleceği konusunda peygamberlik yapılmıştı. Mesih İsa, vaftizci Yahya'nın ortaya çıkışını, peygamber İlyas hakkında yapılan peygamberliğin gerçekleşmesi şeklinde yorumladı:

Matta 11:13-14

Yahya'ya dek tüm peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler.

Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur.

Soru:

Petrus, daha sonra İsa'yı Mesih olarak nasıl tanımlamıştı (ayet 16)?

Soru:

İsa ile 3 yıl birlikte olduktan sonra, Simun Petrus'un, İsa'nın kim olduğunu anlamasını, Tanrı nasıl sağladı (ayet 17)?

İSA'NIN KENDİ KİMLİĞİ

İsa, kendisine iman etmeyenleri, Zebur'da işaret edilmiş olduğu şekliyle bildirerek kendi kimliğini açıklamıştır.

Matta 22:

41-42 Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: "Mesih'le ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O, kimin oğludur?" Onlar da, "Davut'un Oğlu" dediler.

43 İsa şöyle dedi: "O halde nasıl oluyor da Davut, Ruh'tan esinlenerek O'ndan 'Rab' diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut:

44 "Rab Rabbime dedi ki, Ben düşmanlarını senin ayaklarının altına serinceye dek sağımda otur."

45 Davut O'ndan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davut'un Oğlu olur?
46 İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

Notlar:

Ayet 41: “**Ferisiler**” İsa'ya ciddi biçimde karşıt olan, dindar Yahudi din önderlerinden oluşmuş bir grup.

Ayet 42: “**Davut'un oğlu**” **Yeremya 23:56, Hezekiel 34: 23-24**'de belirtilen peygamberlikleri tamamlayan ve kral Davut'un soyundan gelmiş olduğu bilinen Mesih. İsa'nın soy kütüğü şemasında görmüş olduğunuzu hatırlıyor musunuz?

Ayet 43: “**Ruh tarafından konuşturulmak**” Tanrı'nın Kutsal Ruhunu tarafından ilham alan peygamber Davut'un yazıya geçirmiş olduğu sözler, Tanrı sözü olarak Zebur'un bir kısmını oluşturmaktadır.

Ayet 44: İsa, **Mezmur 110:1**'i alıntı yaparken, Mesih hakkındaki genel görüşün çok sınırlı olduğunu gösteriyordu. O, Davut'un soyundan olmanın daha ötesinde, en üst derecede egemen olandı.

“**Rabbim**” Kendi insan bedenindeki doğumundan önce mevcut olan Mesih, Davut'un Rabbidir.

“**sağ el**” Baba Tanrı, Oğul Tanrı'ya yücelik makamını almasını söylüyor.

Ayet 45-46: Yahudiler, Mesih'in sonsuz Rab olduğunu kabul etmeye istekli olmadan, söyleyebilecekleri hiçbir şey yoktu.

Soru:

Ayet 45-46'daki sözler, Mesih'in hangi 2 doğasını açıklamaktadır?

Soru:

Mesih, kimin oğludur?

Bir gün, İsa Kutsal Tapınağın avlusunda yürürken, İsraili din önderleri, O'na meydan okumak için yanına geldiler. İsa'nın, kendisinin kim olduğunu nasıl açık bir şekilde ifade ettiğine dikkat edin.

Markos 12:

1 İsa onlara benzetmelerle seslenmeye başladı. "Adamın biri bir bağ dikmiş, çevresini çitle çevirmiş, üzüm sıkmaq için bir çukur kazmış, bir de bekçi kulesi yapmış. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıkmış.

2 Mevsimi gelince bağın ürününden kendisine düşen payı almak üzere bağcılara bir köle yollamış.

3 Bağcılar köleyi yakalayıp dövmuş ve eli boş göndermişler.

4 Bağ sahibi bu kez onlara bir başka köle yollamış. Onu da başındar yaralamış ve aşağılamışlar.

5 Birini daha yollamış, ama onu öldürmüşler. Daha birçok köle yollamış. Bunların kimini dövmuş, kimini öldürmüşler.

6 Bağ sahibinin yanında tek biri kalmış, o da sevgili oğluymuş. “Oğlumu sayarlar” diyerek bağcılara en son onu yollamış.

7 Ama bağcılar birbirlerine, “Mirasçı bu” demişler, “gelin onu öldürelim, miras bizim olur.”

8 Böylece onu yakalayıp öldürmüşler ve bağdan dışarı atmışlar.

9 “Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcılarını yok edecek, bağı da başkalarına verecek.

10-11 Şu Kutsal Yazıyı okumadınız mı? Yapıcıların reddettiği taş, işte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, gözümüzde harika bir iş!

12 İsa'nın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler O'nu tutuklamak istediler.

Notlar:

Ayet 1: “**kiralık bağ**” Tanrı'nın bize emanet ettiklerine iyi vekalet etmek için hepimize sorumluluk verilmiştir. Tanrı kendisini onurlandırmamız için, bizlerin neler üretmekte ve ne işlerle meşgul olduğumuza bakmaktadır.

“**üzüm bağı**” İsrail'i temsil eden bir sembol.

“**çiftçiler**” Yahudiler veya onların din önderlerini temsil etmektedir.

Ayet 25: “**hizmetçi**” Eski Antlaşma peygamberleri, Tanrı'nın İsrail'e vermek istediği mesajları iletmeleri için görevlendirildiler. Onlar, İsrail'e sadakatli olmalarını bildirdiler. Fakat bu çağrı, kalın enseli (anlayışları kıtlaşmış) Yahudiler tarafından reddedildi ve birçokları öldürüldü.

Ayet 6: “**Oğul**” Mesih İsa.

Ayet 7: “**onu öldür**” İsraili din önderleri, İsa'yı, öldürmekle tehdit ettiler. Yahudi hukukuna göre, bir mülkün varisi yoksa bu mülk herhangi birisi

tarafından sahiplenilebilirdi. Arazi sahipleri, çocuğu öldürmek suretiyle arazinin mirasçısı olacaklarını düşünüyorlardı.

Ayet 9: “**arazi sahiplerini öldür**” Tanrı’nın yargısı, tövbe etmeyen ve Tanrı oğluna inanmayan kişiler üzerine gelecektir.

“**diğerleri**” Yahudiler ekseriyetle müjdeyi reddetmiş olduklarından, müjde, Yahudi olmayan (Gentileliler)’lara ve İsa’yı izleyen Yahudi topluluğuna duyurulmaya başlandı.

Ayet 10-11: **Mezmun 118:22-23**’e bakalım. Bu ayetler, Mesih’in reddedilip öldürülmesinden sonra zaferle dirilerek tahtına oturduğundan bahseder.

“**yapıcıların reddettiği taş**” Zaferin ümitsizliğe, mağlubiyetin kaçınılmaz olarak görüldüğü, reddedilmiş bir kral için kullanılan bir terim.

“**köşe taşı olmak**” değersiz, lüzumsuz ve hakir olarak reddedilmiş olanın en üst düzeyde onurlandırılması. İsa bu tasviri kendisine uyarlar.

Soru:

Gönderilmiş olan diğer hizmetçilerden bir tanesinin, gönderilmek için sona bırakılmasıyla ilgili olarak, bu kişinin yegane (biricik) olması ne anlama gelmektedir (ayet 6)?

Soru:

Bu kavram, İsa’nın kendisiyle ilgili ne düşündüğü hakkında size ne anlatmaktadır?

Soru:

“**herkesten sonra onu gönderdi**” ifadesiyle ne anlatılmak isteniyor (ayet 6)? Ondandan sonra, başka bir peygamberi bekleyecek miyiz?

Soru:

Oğul, neyin mirasçısı olacak?

Soru:

İsa, başına geleceklerden neyi önceden bildirdi?

İsa tutuklandıktan sonra, ilk önce Sanhedrin denilen 70 kişilik Yahudi din adamından oluşan yasa koyucu meclisin önünde sorgulandı.

Markos 14:

55 Baş kâhinler ve Yüksek Kurulun tamamı, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı.

61 Baş kâhin O'na yeniden, "Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?" diye sordu.

62 İsa, "Ben'im" dedi. "Ve sizler, İnsanoğlu'nun kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz."

63-64 Baş kâhin giysilerini yırtarak, "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?" dedi. "Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?" Hepsi de İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler.

Notlar:

Ayet 61: "**Kutsal olanın Oğlu**" Kutsal olan deyimi, Yahudilerin, Tanrı'nın ismini boş yere ağzına almamaları için söylemiş oldukları bir deyimdir. Bu ayette, yüksek bir din önderi, İsa'yı krallığa ait olan bir Mesih, bir insan olarak tasvir etmişti. Fakat cümledeki anlam, Tanrı'nın oğlu olduğu şeklindedir.

Ayet 62: "**Ben'im**" Bu ifade, Yahve'nin yanan çalı aracılığıyla Musa'ya açıklamış olduğu (**ÇIKIŞ 3:14**) ve İsa'nın kendisi için kullandığı isme izafe edildiği (**Yuhanna 8:28,58**) içindir.

"**İnsanoğlu**" **Daniel 7:13-14**'te belirtilen, tüm insanların kendisine tapınacakları yüce olanın geleceğine ilişkin yapılmış peygamberliğe açıklayan bir ifadedir. Bu tasvir, **Mezmun 110:1**'de Baba Tanrı'nın Oğul'u yücelik, egemenlik ve güçle donatılmış bir konumda olduğunu bildiren peygamberliği kendisinde bulundurmaktadır.

Soru:

Yüksek din görevlisi, İsa'ya, O'nun kimliğiyle ilgili ne soruyordu?

Soru:

İsa, yüksek din görevlisini öylesine öfkeli yapacak şekilde, neyi üstlenmişti?

Soru:

Sanhedrin, İsa'yı ölümü hak edecek şekilde neden suçladı?

TANRI'NIN "**BİR**" LIĞI

Bu noktadan sonra, "bölüm 1'de Tanrı'nın 'bir' olduğunu görmedik mi?" şeklinde aklınıza bir soru takılabilir. Bu bölümdeki çalışma, Tanrı'nın birliği

konusuyla ne şekilde uyumlu olabilir? Bu sorunun cevabındaki anahtar, **Tesniye 6:4**'teki İbranice Şema ("dinle" anlamına gelir) sözcüğünün kullanıldığı "bir" kelimesinin anlamına bakmakta mevcuttur.

"Dinle ey İsrail: Allahımız bir olan Allah'tır." Bu cümle bize, "bir" in ne olduğunu söylemez. Örneğin, benim için size "bir" dolar vermem, doların kağıt veya madeni olup olmadığı hakkında bir fikir vermez. Tanrı'nın kullanmış olduğu "bir" kelimesi, Tanrı'nın yaratılışı ve evliliği açıklarken kullanmış olduğu tanımlamadaki "bir" kelimesi ile aynı anlamdadır.

"Akşam ve sabah bir gün" (Yaratılış 1:5) "Adam karısıyla birleşecek ve onlar bir beden olacaklar" (Yaratılış 2:24). Peygamber Musa, bu cümlelerde geçen "bir" anlamına gelen İbranice *e'had* kelimesini kullanmıştır. Bu "bir" kelimesi matematiksel anlamda kullanılmayıp, kendisinin dışında diğer birimlerden ayrı ve yalnız olarak tanımlanmış, tamamlanmış (sonlandırılmış) bir şartlı durumu ifade etmek için kullanılmıştır. Bugün, bu *e'had* kelimesi, "biz bir olanız" derken ki dayanışmayı ifade etmek için modern İbranice ve Arapça'da da (aynı kökten gelmiş olarak) kullanılmaktadır.

Tesniye bölüm 6'da İsrail halkını Mısır'dan çıkararak, düşmanlarını yenmelerini ve çoğalmalarını sağlayan ve onlara destek olan Tanrı'nın kendisi olduğunu İsrail halkına hatırlattığını görmekteyiz. Tanrı onları, yeni bir diyara götürecekti. Onlar, diğer tanrılara tapınmamalıydılar. Kendilerine söylendiği gibi yapmalıydılar, çünkü kendiliğinden var olan Tanrı evvelce yapmış olduğu tüm vaatler ve bereketleri onlar için gerçekleştirecekti.

Yahve gibi, O da, kendi amaçlarına ulaşmak için herhangi diğer bir tanrıya bağımlı değildi. Kendisinden daha üstün başka bir güç olmadığından, başka herhangi bir güce ihtiyacı olamazdı. O yalnızdır, *e'had* (tek olan)'dır. Bu tasvirde, Tanrı matematikselden farklı olarak, bağımsızlığı ve tekliği vurgulayan bir ifade kullanmaktadır.

Tanrı, bir miktarı kastetmeksizin, çevre ulusların sahip oldukları bereket, sağlık, zenginlik, emniyet ve mutluluk tanrılarının kaç adet olduklarıyla kıyas etmeden, kendisinin, her şeyi sağlayan nitelikteki önemini işaret etmektedir.

O, gerçek anlamda *e'had* "bir" olandır. [11](#)

Fakat bu bölümde görüleceği üzere, Tanrı kendisini ilerleyen zaman birimlerinde açıkladığı gibi, bizler Tanrı'nın birliğindeki karmaşık doğasıyla karşılaşacağız.

1. Korintliler 8:6

Bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. Her şey Ondandır ve biz O'nun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla yaratıldı, biz de O'nun aracılığıyla yaşıyoruz.

Soru:

Baba ve Mesih İsa'ya göre, bizlerle her şey arasındaki ilişkide ne tür bir fark görüyorsunuz? "O'nun" ve "O'ndan" kelimelerinin "aracılığıyla" kelimesinden farklı olduğuna dikkat ediniz.

GÖRÜNMEZ TANRI'NİN SURETİ

Aşağıdaki 3 soruya, Baba, Oğul ve Kutsal Ruh Tanrı ile ilişkili olarak cevaplayın.

Soru:

Tanrı'nın her şeye muktedir olduğunu ve arzu ettiği herhangi biçime sahip olabileceğini onaylıyor musunuz? Hayır ise neden?

Soru:

Tanrı'nın bir Ruh olduğunu ve arzu ettiği herhangi bir şekle sahip olabileceğini onaylıyor musunuz?

Soru:

Tanrı'nın, kendisini, seçmiş olduğu şekliyle bize açıklamış olmasının haricinde, sonsuz ve insan algılayışının ötesinde olduğunu onaylıyor musunuz?

Bunu açıklayalım. Okyanusun büyüklüğüyle Tanrı'yı karşılaştırın. Muhtemelen, okyanusun tamamını araştırarak keşfetmemiz mümkün değildir. Fakat, içine okyanus suyu doldurulmuş bir bardağı size test etmeniz için vermiş olduğumu düşünün.

Bu durumda, siz onu tadabilir, ona dokunabilir ve koklayabilirsiniz. Bu su örneğini bir mikroskoba yerleştirebilir, onun varlık olarak okyanusla aynı olduğunu görürdünüz. Bu örnek, okyanustan ayrı bir konumdadır fakat varlık (mahiyet) olarak okyanusla aynıdır.¹² Bu örneği göz önüne alırsak, Tanrı'nın, kendisini Mesih İsa kimliğinde bize açıkladığını daha kolay görebiliriz.

Yuhanna 12:44-45

İsa yüksek sesle, "Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur" dedi.

Beni gören, beni göndereni görür.

Koloseliler 1:

15 Görünmez Tanrı'nın görüntüsü, bütün yaratılışın ilk doğanı O'dur.

19 Çünkü Tanrı, tüm doluluğunun O'nda bulunmasını uygun gördü.

İbraniler 1:13

Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez ve çeşitli yollardan atalarımıza seslendi.

Bu son çağda da her şeyin mirasçısı olarak belirlediği ve aracılığıyla evren yarattığı kendi Oğluyla bize seslenmiştir.

Oğul, Tanrı'nın yüceliğinin parıltısı ve O'nun varlığının öz görünümüdür. Kudretli sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu.

Soru:

Tanrı kelamının anlamı, İsa'nın gelişine bağlı olarak nasıl değişti?

Soru:

Bizler İsa'da kimi bulmaktayız?

GÖZLEM İÇİN

Soru:

Tanrı'nın, Mesih İsa aracılığıyla kendisini bilinebilir yapmasındaki farklı yöntemler nelerdir?

Soru:

Tanrı'nın oğlu bölümünde belirtilen ve Mesih'in kimliğini belirleyen farklı tanımlamaları (örneğin, RAB'bin meleği v.s) listeleyin.

YANSIMA İÇİN

Soru:

Tanrı halkı için neden kaygı duyar ve onu korur?

UYGULAMA İÇİN

Bu kitaptaki çalışmalara devam ederken, kendi sözü aracılığıyla size konuşurken, kendi yaşamınızda mevcut olan Tanrı'nın varlığını görmeye başlayın.

5. TANRI BİZDEN NE İSTER?

Tanrı, kendi halkıyla bir antlaşma yaparak, sevgisini onlara açıkladı. Bu antlaşma bize, Tanrı'nın halkıyla kişisel bir antlaşma yaptığını ve bundan dolayı da kendisini gerçekten bilebileceğimizi göstermektedir. Tanrı'nın seçilmiş halkı olarak kendisiyle aramızda yapılan bu antlaşmanın neticesinde, bu antlaşmada bulunan ilişkilerdeki bereketleri kazanabilmek için kutsal olmak zorundayız. Bu, talep edilen kutsallık Tanrı'nın emirlerine itaat etmemizle sağlanabilir. Tanrı, Peygamber Musa aracılığıyla tüm çağlar boyunca tüm insanlar için geçerli olan yasasını insanlara duyurmuştur. Bu antlaşma, şayet Tanrı halkı kendisine itaat ederse bereketlenmelerini, şayet itaat etmezlerse yargı altına girmelerini sağlayan bir antlaşmadır.

Bu antlaşma 10 emir olarak adlandırılmaktadır:

Çıkış 20:

1 Tanrı şöyle konuştu:

2 Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkararak Tanrının Rab benim.

3 Benden başka tanrının olmayacak.

4 Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sulara yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın.

5 Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrının RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.

6 Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa (ya da kişiye) gösteririm.

7 Tanrının RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.

8 Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa.

9 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.

10 Ama yedinci gün bana, Tanrının RAB'be Şabat Günü olarak adanmıştır. C gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdak yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız.

11 Çünkü ben RAB, yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Günü'nü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim.

12 Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrının RAB'bin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun.

13 Adam öldürmeyeceksin.

14 Zina etmeyeceksin.

15 Çalmayacaksın.

16 Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.

17 Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeye göz dikmeyeceksin.

Notlar:

Ayet 2: Tanrı, kendi halkını tarihsel geçmişinde koruyan, halkıyla antlaşma yapan bir Tanrı olarak, kendisini açıklamıştır.

“**Kölelik diyarı**” Yahudiler, Peygamber Musa'nın liderliğinde onları serbest bırakana kadar (M.Ö. 1816-1446 arası) 430 yıl Mısır'da köle olarak yaşadılar. İsraililerin Mısır'daki köleliği, bizlerin günaha olan köleliğimizin bir ön belirtisi (öngörümü)'dür.

Ayet 5: “**kıskanç**” Tanrı'nın bu karakteri, bizim sadece ona tapınmamızın gerekliliğinden kaynaklanan bir yansımadır. Tanrı, bizim başka bir Tanrı'ya tapınmamıza hoşgörü ile karşılamayacaktır.

Ayet 11: “**dinlendim**” Tanrı 7. gün, yorgunluğu arttığı için dinlenmedi, fakat daha evvel 6 gün boyunca yapmış olduğu yaratma işlemini durdurdu. Başka bir deyişle, Tanrı yaratma işini tamamladı.

Ayet 17: “**göz dikme**” kıskançlık sonucu arzulamak, suçluluğu gerekli kılacak şekilde istemek.

Tanrı'nın tüm ahlaki kuralları bu emirlerin içinde mevcut olduklarından dolayı, bu emirlere uymanın uygulama sahası çok geniştir.

Soru:

Bir Müslüman olarak, bu emirlerden hangileri size bildik gibi geliyor? Bu emirler, neden öyle görülüyorlar? Tüm bu emirlere itaat etmekte misiniz?

Soru:

Ayet 3'de, şimdiki çağdaş yaşamımızda müşterek olarak tapınmakta olduğumuz bazı ne tür tanrılar olabilir?

Soru:

İkinci emirde (ayet 4) tasvir edildiği gibi, Kabe'de mevcut olan siyah bir göktaşı (hacerülesvet)'nin bir idol (tapınılan nesne) olması ihtimali var mıdır?

Soru:

Ayet 7'de belirtildiği gibi, Rab'bin isminin yanlış bir kullanımını nasıl tanımlarsınız?

Soru:

Şayet işe geç giderseniz, işyerinden erken ayrılırsanız, işiniz olduğu zamanda gazete okursanız, emirleri bozmuş biri olarak suçlu olur musunuz "çalmayacaksın"?

Soru:

Dedikodu, bu emirlerden birini bozmuş olur mu?

Soru:

"Göz dikmeyeceksin" komutu, ayet 12-16'daki komutlardan ne şekilde farklıdır? Bu yasayı çiğnemek gözlenebilir bir nitelik taşımakta mıdır? Bu yasayı çiğnemenin sonunda ne tür bir neticeyle karşılaşırız?

Tanrı'nın yasası, kurtuluş getirebilecek güçte değildir, fakat bize Tanrı'nın yargısındaki korkuyu ve günahımızdaki mahkumiyeti getirmektedir. Bu emirler yaşamımızın tamamı üzerinde mutlak bir sorumluluğa sahiptir. Yasanın amaçları şunlardır:

1. Günahı önlemek
2. Günahı açığa çıkarmak
3. Tanrı'nın görkeminde nasıl yaşanacağını göstermek
4. Doğrulukla davranmamızı sağlamak.

Tekrar söylemek gerekirse, yasaları tutarak suçlanmaktan kurtulabileceğimizin imkansız olduğunu bilmek önemlidir. Yasayı tam olarak tutamayacağımız için, o bizleri sadece suçlar. Dolayısıyla, Tanrı ile aramıza

girmesi gereken bir savunucu ve aracıya ihtiyacımız vardır. Musa, İsrail için bu arabuluculuk rolünü üstlendi. İsa da, bizim arabulucumuz olarak, Baba Tanrı ile aramıza girmektedir. İsa, yasaya mükemmel olarak itaat etmeyi önermektedir. Daha sonra göreceğimiz gibi, O bize Tanrı'nın yasalarını öğretir. Fakat iyi haber, Mesih İsa'da olanlar için yasanın hükmünün geçerli olmadığıdır. İman yoluyla Mesih İsa'da olanlar için artık yargı yoktur (**Romalılar 8:1**).

Mesih İsa (Tanrı'nın Meshedilmiş) Sadukiler denilen bir grup din önderleri ile tartışmaktaydı. Tartışmanın bir yerinde, Tanrı'nın Tevrat'ta Peygamber Musa'ya verdiği emirlerin tekrarlanmış olduğu bir tartışma konusuna girdiler. Bu emirler, daha evvelce okumuş olduğunuz 10 emrin bir özeti olarak görülebilir.

Markos 12:

28 Onların tartışmalarını dinleyen ve İsa'nın onlara güzel bir cevap verdiği gören bir din bilgini yaklaşıp O'na, "Tüm buyrukların en önemlisi hangisidir?" diye sordu.

29 İsa şöyle karşılık verdi: En önemlisi şudur: "Dinle, ey İsrail! Tanrımız olan Rab tek Rab'dir."

30 Tanrının olan Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle sev.

31 İkincisi de şudur: "Komşunu kendin gibi sev." Bunlardan daha büyük buyruk yoktur."

32 Din bilgini İsa'ya, "İyi söyledin, öğretmenim" dedi. "Tanrı tektir ve O'ndan başkası yoktur" demekle doğruyu söyledin.

33 İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, tüm yakınlık adaklardan ve sunulan kurbanlardan daha önemlidir.

34 İsa, onun akıllıca cevap verdiği görerek, "Sen Tanrı'nın Egemenliğinden uzak değilsin" dedi.

Notlar:

Ayet 33: "**yakınlık sunu ve kurbanlar**" Mesih İsa'nın beden almasından yaklaşık 2000 yıl önce, Yahudiler, günahlarının affedilmesi için, bir altar üzerinde kesildikten sonra yakılmış olan hayvan kurbanlarını sunuyorlardı. Hayvanın ölümü günahın gerektirdiği cezanın bir sembolü konumundaydı.

Ayet 34: “**Tanrı'nın krallığı**” Tanrı'nın doğruluğunun kişinin hayatında görülmesiyle açıklanan ve o kişinin Tanrı ile kişisel bir ilişkisinin olduğu ruhsal anlamdaki krallık.

Soru:

Tanrı'yı sevdiğin gibi, komşunu seviyor musun?

Mesih İsa, kendi öğretisinde, yasanın özetini aşağıdaki gibi açıkladı:

Matta 7:12

İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Kutsal Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur.

Not:

“**yasa ve peygamberler**” İsa Mesih'in, Tanrı kelamını duyurmasından önce, Musa ve diğer peygamberlere bildirilen Tanrı sözünü ifade eder. Kutsal Kitap'ın Eski Antlaşma kısmını ihtiva etmektedir.

Soru:

Diğer insanların size nasıl davranmalarını istersiniz? Siz her zaman, başkalarına size yapılmasını istediğiniz şeyleri yapıyor musunuz?

Mesih İsa, sizin hoşlandığınız şeyleri sevmenizden daha ötede olanı, komşunuzu sevmenizdir diye açıkladı.

Matta 5:

43 'Komşunu sev, düşmanından nefret et' denildiğini duydunuz.

44 Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin.

45 Öyle ki, göklerde olan Babanızın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşin, hem kötülerin hem de iyilerin üzerine doğdurur. Yağmurunu da hem doğruların hem de eğrilerin üzerine yağdırır.

46 Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor mu?

47 Yalnız kardeşlerinize selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu?

48 Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.

Notlar:

Ayet 46: “**vergi toplayıcılar**” Romalılar tarafından yönetilen Yahudilerden Romalılar için vergi toplayan Yahudiler. Bu vergi toplayıcılar her fırsatta sahtekarlık yaptıkları ve Romalı acımasız yöneticilerle işbirliği halinde olduklarından, kendilerinden nefret ediliyordu.

Ayet 47: “**putperestler**” Gerçek tek olan Tanrı’yı tanımayan veya O’na ibadet etmeyen insanlar.

Ayet 48: “**Göksel Baba**” Kendisiyle candan, samimi bir dostluğa sahip olduğumuz, bizi yaratan ve bir Baba şefkatiyle seven Tanrı’yı tasvir eden deyimdir.

Soru:

Bizlerin, itaat etmemiz istenen doğruluğun (iyilik) standardı nedir?

Soru:

Düşmanınızı sevmeye konusunda, Tanrı bizim için nasıl bir örnektir?

Tanrı, Tevrat’ta, bir örnekte açıkça belirtildiği gibi, kendi yasalarına itaatsizliğin, iyi niyetli aklanma girişimlerince sağlanacağını kabul etmemektedir. Tanrı, kendisine harfiyen itaat edilmesini istemektedir.

1. Samuel 15:

1 Samuel Saul'a şöyle dedi: “RAB seni kendi halkı İsrail’in kralı olarak meshetmek için beni gönderdi. Şimdi RAB’bin sözlerine kulak ver.”

2 Her Şeye Egemen RAB diyor ki, İsraililer’e yaptıkları kötülükten ötürü Amalekliler’i cezalandıracağım. Çünkü Mısır’dan çıkan İsraililer’e karşı koydular.

3 Şimdi git, Amalekliler’e saldır. Onlara ait her şeyi tamamen yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın, erkek, çoluk, çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsin öldür.

(**Not** 15:3. için açıklama; İbranice "Tamamen yok etmek" fiili insanları, malları bir daha alınmamak üzere RAB’be adanmak anlamını içerir. Aynı ifade 8,9,15,18,20 ve 21’de de geçer.)

4 Bunun üzerine Saul askerlerini toplayıp Telaim Kenti’nde saydı. İki yüz bir yaya askerinin yanı sıra Yahudalılar’dan da on bin kişi vardı.

5 Saul Amalek Kenti’ne varıp vadide pusu kurdu.

6 Sonra Kenliler'e Şu uyarıyı gönderdi: "Haydi gidin. Amalekliler'i bırakın; öyle ki, sizi de onlarla birlikte yok etmeyeyim. Çünkü siz Mısır'dan çıkarı İsrail halkına iyilik ettiniz." Bunun üzerine Kenliler Amalekliler'den ayrıldılar.

7 Saul Havila'dan Mısır'ın doğusundaki Őur'a dek Amalekliler'i yenilgiye uğrattı.

8 Amalek Kralı Agak'ı sağ olarak yakaladı. Halkının tümünü de kılıçtan geçirdi.

9 Ne var ki, Saul ile adamları Agak'ı ve en iyi koyunları, sığırları, besili danaları, kuzuları iyi olan ne varsa hepsini esirgediler. Bunları tümüyle yok etmek istemediler. Ancak değersiz ve zayıf ne varsa hepsini yok ettiler.

10 RAB Samuel'e Şöyle seslendi:

11 "Saul'u kral yaptığıma pişmanım. Beni izlemekten vazgeçti. Buyruklarımı yerine getirmede." Samuel öfkeleni ve bütün geceyi RAB'be yakarmakla geçirdi.

12 Ertesi sabah Samuel Saul'la görüşmek için erkenden kalktı. Saul'ur Karmel Kenti'ne gittiğini, orada kendisine bir anıt diktikten sonra aşağı inip Gilgal'a döndüğünü öğrendi.

13 Saul kendisine gelen Samuel'e, "RAB seni kutsasın! Ben RAB'bir buyruğunu yerine getirdim" dedi.

14 Samuel, "Öyleyse nedir kulağıma gelen bu koyun melemesi? Nedir bu duyduğum sığır böğürmesi?" diye sordu.

15 Saul Şöyle yanıtladı: "Halk bunları Amalekliler'den getirdi. Tanrın RAB'be kurban sunmak üzere davarların, sığırların en iyilerini esirgediler. Ama geri kalanları tümüyle yok ettik."

16 Samuel, "Dur da bu gece RAB'bin bana neler söylediğini sana bildireyim" dedi. Saul, "Söyle" diye karşılık verdi.

17 Samuel konuşmasını Şöyle sürdürdü: "Kendini önemsiz saydığın halde, sen İsrail oymaklarının önderi olmadın mı? RAB seni İsrail'e kral meshetti.

18 RAB seni bir göreve gönderip, git, o günahlı Amalekliler'i tümüyle yok et; hepsini ortadan kaldırıncaya dek onlarla savaş dedi.

19 Öyleyse neden RAB'bin sözüne kulak asmadın? Neden yağmalanan mallara saldırarak RAB'bin gözünde kötü olanı yaptın?"

20 Saul, "Ama ben RAB'bin sözüne kulak verdim!" diye yanıtladı, RAB'bin beni gönderdiği yere gittim. Amalekliler'i tümüyle yok ettim, Amalek Kralı Agak'ı da buraya getirdim.

21 Ne var ki askerler, Gilgal'da Tanrın RAB'be kurban sunmak üzere yağmalanmış bazı malları, yok edilmeye adanmış en iyi davarlarla sığırları aldılar."

22 Samuel şöyle karşılık verdi: "RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar yakmalık sunulardan, kurbanlardan hoşlanır mı? İşte söz dinlemek kurbandan, Sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir."

23 Çünkü başkaldırma, falcılık kadar günahdır ve dik başlılık, putperestlik kadar kötüdür. Sen RAB'bin buyruğunu reddettiğin için, RAB de senin kral olmanı reddetti."

24 Bunun üzerine Saul, "Günah işledim! Evet, RAB'bin buyruğunu da, senin sözlerini de çiğnedim" dedi, Halktan korktuğum için onların sözünü dinledim.

25 Ama şimdi yalvarırım, günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, RAB'be tapınayım.

26 Samuel, "Seninle dönmem" dedi, "Çünkü sen RAB'bin buyruğunu reddettin, RAB de İsrail Kralı olmanı reddetti!

27 Samuel dönüp gitmeye davranınca, Saul onun cüppesinin eteğini tuttu. Cüppe yırtıldı.

28 Samuel, "Bugün RAB İsrail Krallığı'nı elinden aldı ve senden daha iyi birine verdi" dedi,

29 "İsrail'in yüce Tanrısı yalan söylemez, düşüncesini de değiştirmez. Çünkü O insan değil ki, düşüncesini değiştirsin."

30 Saul, "Günah işledim!" dedi, "Ama ne olur halkımın ileri gelenleri ve İsraililer karşısında beni onurlandır. Tanrın RAB'be tapınmam için benimle dön."

31 Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul RAB'be tapındı.

32 Samuel, "Amalek Kralı Agak'ı bana getirin" diye buyurdu. Agak güvenle geldi. Çünkü, "Ölüm tehlikesi kesinlikle geçti" diye düşünüyordu.

33 Ama Samuel, "Kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktıysa senin annen

de kadınlar arasında çocuksuz bırakılacak" diyerek Agak'ı Gilgal'da RAB'bin önünde kılıçla parçaladı.

34 Samuel Rama'ya, Saul da Giva'daki evine gitti.

35 Samuel ölümüne dek Saul'u bir daha görmediyse de, onun için üzüldü. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı.

Notlar:

Ayet 1: Samuel, İsrail halkı için ruhsal bir lider ve Tanrı'nın bir peygamberiydi. Saul, İsrail için ilk kraldı. Bu olaylar, yaklaşık M.Ö. 1025 yıllarında vuku buldu.

Ayet 3: Amalekler, çocuklarını kurban sunusu olarak putlara takdim eden ve onlara tapınan, İsraililere kölelik diyarı olan Mısır'dan çıkarken zayıf bir anında saldıran günahkar bir halktı. Tanrı, İsrailileri sonsuz adaleti için bir araç olarak kullandı.

Ayet 9: İsraililer bu savaşı, Rablerine itaat etmiş olmaktan çok topraklarını genişletmek için bir araç olarak kullandılar. Rab'be vermiş oldukları ve sadece aşağılamayla, zayıflıkla izah edilebilen bu yıkım, nefrete layık bir davranıştı.

Ayet 10: Saul, RAB'bin emirlerine uymayı yani bir kralın görevinin temel gerekliliklerini tam olarak yerine getirmemişti.

Ayet 12: Saul gururlu bir düşünceyle, kendi zaferi için bir anıt yaptırdı.

Ayet 13-20: Saul, Samuel'in gözünde dürüstlüğüne kaybetmektedir.

Ayet 15: Saul, önce halkı azarlayarak ve sonra hayvanları kurban sunusu amaçlı olarak öldürülmediklerini söyleyerek, kendisini haklı çıkarmaktadır.

Ayet 17: **"İsrail oymağına lider olmadın mı?"** Saul, sorumluluktan kaçmaya çalışmasına rağmen, Tanrı onun, halkı üzerindeki yöneticilik konumunu korudu.

Ayet 20-21: Saul, Samuelin azarlamasını dikkate almayarak, kendisini haklı çıkarmaya çalışmasını sürdürmektedir.

Ayet 22: Kurbanın önemli olmadığı doğru değildi, fakat kurbanın kabul olabilmesi için, sadece Rab'be, itaat ve ibadetin mevcut olması gerekir. Ritüel (tapınmadaki sembolik davranışlar) hareketler, samimi ve itaatkar bir ruhla yapılmadığı takdirde boştur.

Ayet 24: Saul, hala kendi aklanma ve azarlama için gerekli materyalleri elinde bulunduruyordu.

Ayet 28: “**komşularından biri**” Davut.

Ayet 29: “**yalan söylemez veya düşüncesini değiştirmez**” Ayet 11 ve 35’de RAB’bin Saul’u kral yapmış olduğundan dolayı, kederlenmiş olduğu söylenmesine rağmen, bu deyim ile bu ayetler arasında bir çelişki yoktur.

Tanrı’nın kişisel bir karaktere sahip olduğuna delil olarak, kendisinin gerçek duygulara sahip olduğunu söyleyebiliriz.

Soru:

Bizler, gerçekten iyi amaçlara sahip olduğumuzu söyleyerek (Saul’un, iyi hayvanları Rab’be kurban etmek amacıyla sakladığını söylediği gibi), davranışlarımızı sıklıkla makul kılmaya çalışmamıza rağmen Tanrı bizden neyi talep etmektedir?

YANSIMA İÇİN

Soru:

İyi niyetler, Tanrı’yı hoşnut kılmak için neden yeterli değildir?

Soru:

Günahlarımız dikkatimizi çekecek şekilde bizlere hatırlatıldığında, Tanrı bizlerden ne çeşit bir tepki beklemektedir?

Soru:

Ben düşmanımı sevebilir miyim? Düşmanlarımızı sevebilmek doğa yapımızdan gelemez fakat sadece Tanrı’nın yüreklerimizde işleyen güçlü sevgisi aracılığıyla gelir. Bu güce, kendi yaşamında sahip olabilir misiniz? Evet ise, nasıl? Hayır ise, neden sahip olamazsınız?

Not:

Tanrı haksızlıkları doğruluğa getirmesi için devletleri teşkil etti (**Romalılar 13:15**). Kişisel öcümüzü bizler almamalıyız fakat düşmanlarımızı sevmel ve öcü Tanrı’nın yargısına bırakmalıyız (**Romalılar 12:17-21**). Haksızlık durumlarında adaletin yerini bulmasını talep ederek, düşmanlarımızı hala sevebiliriz.

UYGULAMA İÇİN

Soru:

Hayatımda ne tür değişiklikler meydana gelmeli ki, Tanrı'yı tüm kalbimle, aklımla, ruhumla ve gücümle ve komşumu kendimi sevdiğim gib sevebileyim?

Soru:

Tanrıma, komşuma ve hatta düşmanıma sevgi sunabilmemi gösterebilmek için, bu hafta içinde ne tür adımlar atmalıyım?

6. DOĞAMIZ VE GÜNAH

İNSANLIĞIN DÜŞÜŞÜ:

Tevrat'ın ilk 5 bölümünde, Tanrı'nın erkeği ve kadını nasıl yarattığı, onlara ne tür bir sorumluluk verdiği ve onların Tanrı ile sahip oldukları ilişkiyi nasıl düşerek bozdukları anlatılmaktadır. Bu bozulmuş olan ilişki, insanlık için sıkıntılı olacak olan sonuçlara sahipti:

Yaratılış 1:27

Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.

Not:

“**suret**” Bunun anlamı bizim Tanrı'ya biçimsel olarak benziyor olmamız değildir. Fakat Tanrı insanı bilgelik, yaratma, doğruluk ve gerçek kutsallıkla birlikte olacak şekilde, kendi ruhsal benzerliğinde yaratmıştır. İnsan, Tanrı ile ve diğer insanlarla haberleşebilecek, diğer hiçbir canlının yapamayacağı şekilde Tanrı'ya tapınıp O'nu yüceltebilecek yetenekte ruhsal bir varlık olarak diğer yaratılışın geri kalanından farklı ve ayırık bir yapıdadır.

Yaratılış 1:28

Onları kutsayarak, "Verimli olun, çoğalın" dedi, "Yeryüzünü doldurun ve denetimimize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.

Not:

İnsan, Tanrı'nın yaratmış oldukları üzerinde hakimiyet kurma imtiyazına sahiptir.

Yaratılış 2:

15 RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Adem'i oraya koydu.

16 Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu,

*17 "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle **ölürsün.**"*

Yaratılış 3:

1 RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yıldı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin dedi mi?" diye sordu.

2 Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı,

3 "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."

4 Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi,

5 "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."

6 Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi.

7 İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar.

Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

8 Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler.

9 RAB Tanrı Adem'e, "Neredesin?" diye seslendi.

10 Adem, "Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim" dedi.

11 RAB Tanrı, "Çıplak olduğunu sana kim söyledi?" diye sordu, "Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?"

12 Adem, "Yanıma koyduğün kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim" diye yanıtladı.

13 RAB Tanrı kadına, "Nedir bu yaptığın?" diye sordu. Kadın, "Yılan beni aldattı, o yüzden yedim" diye karşılık verdi.

Yaratılış 3:

15 "Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın."

21 RAB Tanrı Adem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.

22 Sonra, "Adem iyiyile kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu" dedi, "Artık

yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli."

23 Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Adem'i Aden bahçesinden çıkardı.

24 Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

Notlar:

Ayet 1: **"yılan"** Şeytan'ı temsil eden zeki bir yaratık (**Vahiy 2:20**).

"Tanrı gerçekten dedi mi?" Şeytan, Havva'nın Tanrı sözünden (kelamından) şüphe etmesini sağlayarak, kötülüğü dünyaya getirdi. Şeytan bu soruyu sorarak, Tanrı'nın açık emrine karşı bir şüphe oluşturmuştu.

Ayet 3: **"ona dokunmamalısın"** Bu söz, Tanrı tarafından verilmiş bir emir değildi ve Tanrı'nın sınırlı olduğunu düşünmeyi ifade eden bir emir olarak Havva tarafından ortaya atıldı.

Ayet 4: Bir evvelki bölümde, Tanrı'nın duyurusunun açık bir inkarı.

Ayet 5: **"iyiyi ve kötüyü bilme"** Manevi bilgelik ve ahlaki muhakeme.

Ayet 6: Burada denenmenin 3 unsurunu görmekteyiz. Bunlar pratik menfaat, estetiksel arzulama ve akli (iradi) hoşnutluktur. Adem ve Havva meyveyi yiyerek, Tanrı'dan manevi olarak bağımsız olmaya (karşı gelebilme yetisi) muktedir oldular.

Ayet 7: **"çıplak olduklarını anladılar"** Adem ve Havva hem kendi aralarında ve hem de kendileriyle Tanrı arasında ayrılık ve bölünme olduğundan utanç hissine kapıldılar. Kabaca çıplaklıklarını örterek Tanrı'dan gizlenmeye çalıştılar.

Ayet 12: Adem, yaptığından ötürü günahı için sorumluluğu üstleneceği yerde, Havva'yı ve Tanrı'yı suçlamayı tercih etti.

Ayet 13: Havva da günahı kabullenmeyip, suçu yılanı (Şeytan, İblis) attı.

Ayet 15: Bu durum, Havva'nın ve Şeytan'ın zürriyetleri arasındaki çekişme (ihtilaf)'nin sürekliliğine (kalıcılığına) dair bir peygamberliktir. Buradaki çatışma bir anlamda Şeytan'ın egemenliğinde olan kimselerle, Tanrı'nın çocukları arasındaki ruhsal tezatlıktır. Fakat bu durum, Mesih İsa tarafından en sonunda Şeytan'ın mağlup olması şeklinde son bulacaktır. Mesih İsa ölmüş olmasına rağmen, tekrar dirilmiş ve Şeytan'ı mağlup

ederek kafasını ezmiştir. Bu işlem kısmen haç'ta gerçekleştirildi ve fakat Mesih İsa'nın güç ve ihtişamla geri gelmesinden sonra, Şeytan'ın bertaraf edilmesi işlemi tamamlanacaktır. Kelamın, ardışık (inkişaf ederek) açıklanışında, Şeytan'ın haç'ta mağlup edilişi, müjdenin duyuruluşundaki ilk kısa süreli parıltı olarak anlaşılabilir.

Ayet 21: Tanrı hayvanları günaha takdime olsun diye öldürttü ve Adem ile Havva'yı çıplaklıklarını örtmeleri için onların derisi ile giydirdi. Tanrı'nın, onların çıplaklıklarını örtme olayı, Kuran'da, A'raf (6) Suresi 7. ayette anlatılmaktadır. Mesih İsa'nın inanlıları olan bizler, O'nun doğruluğuyla (kutsallığıyla) örtünmüşüzdür.

Ayet 22: Adem ve Havva iyiyi ve kötüyü algılamaya başladıktan sonra, onların doğal (ruhsal) yapıları değişti. Onlar eskiden sadece iyiyi biliyorlardı ve her zaman iyi olanı yapmışlardı. Onlar Tanrı'nın sureti olarak O'nun iyiliğinin yansıması olmuşlardı. Dolayısıyla, onlar Tanrı'yla mükemmel bir ilişki içindeydiler.

“bizden birisi gibi oldu” Tanrı sadece, bir doktorun hastasının hastalığını bilmesi ve anlaması şeklinde olduğu gibi, kötüyü bilmekteydi. Bununla birlikte, Tanrı kötülüğün bir parçası olmamış veya onunla bir paydaşlıkta bulunmamıştı. Adem ve Havva Şeytan'ın yalanlarını dinledikten sonra iyiyi ve kötüyü bilme noktasına geldiklerinde, Tanrı insanın Şeytan'la ruhsal anlamda bir çatışma içine girdiğinin farkındaydı.

Ayet 23: Adem ve Havva'nın cennetten kovulmaları, onların Tanrı'yla bozulmuş bir ilişkide olduklarına işaret etmekteydi. Yılanın başını ezecek olan, vaat edilen oğul tarafından, onların günahları için gerekli olan kefareti ödenmeden evvel yaşam ağacının meyvesinin yenilmesinden de alıkonulmuşlardı. Aksi takdirde, onlar sonsuzluklar boyunca günahlı konumlarını koruyacaklardı.

Ayet 24: Onlar yargıyı hak etmiş kimseler olarak, yaşam ağacına ulaşabilmeleri mümkün değildi. Sadece Tanrı onların yaşam ağacına ulaşabilmelerine imkan sağlayarak kurtuluşu gerçekleştirebilir.

Soru:

Adem ne sebepten dolayı düştü? Adem'in bu düşüşü fiziksel mi yoksa ruhsal mıydı?

Soru:

İnsanın, Tanrı ile olan bozulmuş ilişkisinin nedenini, nasıl açıklarsınız?

Soru:

Bu düşünüş ne gibi sonuçlara sebep oldu?

İNSANLIĞIN DOĞASI

Peygamber Davut, insan doğasının tanımını şu şekilde vermektedir:

Mezmur 14:23

RAB göklerden bakar oldu insanlara, akıllı biri, Tanrı'yı arayan biri var mı diye.

Hepsi saptı, tümü yozlaştı, iyilik eden yok, bir kişi bile!

Peygamber Nuh zamanındaki tufandan önce, Tanrı, Tevrat'ta şöyle söylemekteydi:

Yaratılış 6:5

RAB baktı, yeryüzünde insanın yaptığı kötülük çok, akı, fikri hep kötülükte.

Soru:

Hiçbir zaman günah işlemeyip düşüncesi kirlenmemiş ve her zaman iyi şeyler yapan her hangi bir kimse mevcut mudur? Peygamberler bu kapsama girerler mi?

Soru:

Erkeklerin ve kadınların düşüncelerindeki eğilim nedir?

Soru:

Aşağıdaki ayet, Tanrı'nın insan doğasına bakışıyla ilgili bize ne söylemektedir?

Süleyman'ın Özdeyişleri 16:25

Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür,

ama sonu ölümdür.

Soru:

İnsanlar kendilerini aldatmakta mıdır? İnsanın doğasındaki günah onun yargısını etkileyebilir mi?

TANIMLANMIŞ GÜNAH

İsa Mesih, Tanrı'nın yasalarının sadece dışarıya doğru yönelen hareketler şeklinde olmayıp dışarıdan da içeriye doğru düşünce ve dürtüler şeklinde davranışları etkilemekte olduklarını bilmekteydi.

Matta 5:21-22

Atalarımıza, 'Adam öldürme yargılanmayı hak edecek' denildiğini duydunuz...

Ama ben size diyorum ki, kardeşine karşı öfkelenen her kişi yargılanmayı hak edecek. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylese, Yüksek Kurulun yargısını hak edecek. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecek.

Notlar:

"Sanhedrin" 70 din adamından oluşan ve İsrail halkı üzerinde otoritesi olan (İslamiyet'teki ulema gibi) bir dini kurul.

Soru:

Yasanın, Kutsal Kitap'ta açıklandığı biçimiyle, öldürmeye karşı olduğu konusunda mükemmel olduğunun eksikliğini hissetmediğinizi söyleyebilir misiniz?

Mesih İsa, zina konusunda da şu açıklamayı yapmıştır:

Matta 5:27-28

'Zina etme' denildiğini duydunuz.

Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, zater yüreğinde o kadınla zina etmiştir.

Soru:

Zinanın bu şekilde anlaşılması durumuna göre, Tanrı'yı tanımazdan önce, bu konuda mükemmel olduğunuzu açık yüreklilikle söyleyebilir misiniz?

Süleyman'ın Özdeyişleri 24:11-12

Ölüm tehlikesi içinde olanları kurtar, ölmek üzere olanları esirge.

"İşte bunu bilmiyordum" desen de, insanın yüreğindeki bilen sezmez mi? Senin canını koruyan anlamaz mı? Ödetmez mi herkese yaptığını?

Soru:

Kötülüğün karşısında, Tanrı endişe etmeden mi durmaktadır?

Soru:

Önlemek için bir şeyler yapabilir **olmamıza** rağmen, diğer insanlar tarafından yapılmış olan haksızlıklardan sorumlu muyuz?

Yakup 4:17

Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.

Soru:

Günah, yapmamıza müsaade edilmeyen şeyleri yapmış olmamızla ilgili bir mesele midir, yoksa yapabilir olup ta yapmadığımız şeylerle ilgili bir mesele midir?

Romalılar 14:23

Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi o yiyeceği yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmanla yapılmayan her şey günahdır.

Soru:

Yaptığımız bir işin, Tanrı'yı hoşnut edeceği konusunda endişelerimiz varsa, bu işi yapmalı mıyız?

Yakup 2:811

"Komşunu kendin gibi sev" diyen Kutsal Yazıya uyarak Kralımız Tanrı'nın Yasasını gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz.

Ama insanlar arasında ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasayı çiğneyenler olarak suçlu bulunursunuz.

Çünkü Yasanın her dediğini yerine getiren, ama tek bir noktada ondan sapan kişi bütün Yasaya karşı suçlu olur.

Nitekim "Zina etme" demiş olan, aynı zamanda "Adam öldürme" demiştir. Eğer sen zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasayı çiğnemiş olursun.

Soru:

Tanrı'nın emirlerinden birisine itaatsizlik ettiğimizde, Tanrı'nın tüm emirlerini çiğnediğimiz biçimde suçlu musunuz?

TANRI'NIN BİZLERİ GÖRDÜĞÜ

BİÇİMİYLE; İNSANLIK

Süleyman'ın Özdeyişleri 20:9

Kim, "Yüreğimi pak kıldım, günahımdan arındım" diyebilir?

Soru:

Üstteki ayete, ne şekilde cevap verirdiniz? Bu sorunun, Kuran çerçevesindeki cevabı nedir?

Mezmur 51:5

Nitekim suç içinde doğdum ben, günah içinde annem bana hamile kaldı.

Not:

Bizim doğal olan günahlı yapımız, günahın ve ölümün herkese ulaşmasına sebep olan, Cennette düşmüş olan insandan kaynaklanmaktadır (**Romalılar 5:12-19**). Bu düşüşte, tüm yaratılış etkilenmiştir (**Romalılar 8:20**). Netice olarak, yaşamakta olan her insanın yaşamında, günahlı düşünce, tavır ve davranışları onlara öğreten birileri olmaksızın, doğal olarak zaten var olan günahlı doğayı görmekteyiz.

Dolayısıyla, önemsenecek derecede bir yaşa ulaştığımızda, Tanrı, bizleri günahlı düşünce ve davranışlarımızdan sorumlu tutmaktadır.

Soru:

Bu anlayış, diğer tüm inanç sistemleriyle ne şekilde çelişmektedir?

Kutsal Kitap şöyle demektedir:

"Herkes günah işledi" (Romalılar 3:23), ve "Doğru olan hiç kimse yok, bir kişi bile" (Romalılar 3:10).

1. Samuel 16:7

Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar.

Süleyman'ın Özdeyişleri 5:21

RAB insanın tuttuğu yolu gözler, attığı her adımı denetler.

Soru:

Şayet Tanrı yüreğe bakıyorsa, herhangi birisi günahını Tanrı'dan gizleyebilir

mi?

Tanrı adamı Musa, duasında Tanrı'ya şöyle seslenmektedir:

Mezmur 90:8

Suçlarımızı önüne,

Gizli günahlarımızı yüzünün ışığına çıkardın.

Not:

“günahlar” Adaletsiz, kötü ve haksız davranışlar.

Soru:

Bu anlayış, sırlarımızı karanlıkta tutamayacağımızı nasıl izah eder?

Soru:

Bu anlayış, diğer insanların sizin ne yaptığınızı görmemiş olsalar da siz tövbe ederek kutsal bir hayat yaşamanız konusunda özendirir mi?

Süleyman'ın Özdeyişleri 16:2

İnsan her yaptığını temiz sanır,

ama niyetlerini tartan RAB'dir.

Soru:

Tüm insanların yolları, neden kendilerine günahsız görünür?

Soru:

Kişilerin niyetlerinin göstergesi nelerdir?

GÜNAHIN KAYNAĞI

Sizin anlayışınıza göre, günahın kaynağı nedir? Mesih İsa'nın bu konuda ne söylediğine bakalım. Mesih İsa Yahudi din önderleriyle, yıkanmamış ellerle yenilen yiyecek maddeleri (yani Musa şeriatine göre ritüel anlamda yıkanmamış olan) hakkında bir tartışmaya girmişti:

Markos 7:

14 İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, "Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin" dedi.

15-16 "İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır."

17 İsa kalabalığı bırakıp eve girince, öğrencileri O'na bu benzetmenin anlamını sordular.

18 O da onlara, "Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?" dedi. "Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz?"

19 Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da ayak yoluna atılır." İsa bu sözlerle, tüm yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu.

20 İsa şöyle devam etti: "İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır."

21-22 Çünkü kötü düşünceler, cinsel ahlaksızlık, hırsızlık, cinayet, zina, açgözlülük, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır.

23 Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir."

Soru:

Yukarıdaki ayetlere göre, insandaki tüm kötülük nereden gelmektedir?

Soru:

Bu anlayış, insanın doğası hakkında size ne söylemektedir?

Süleyman'ın Özdeyişleri 5:22-23

Kötü kişiyi kendi suçları ele verecek,

Günahının kemendi kısıvrak bağlayacak onu.

Aşırı ahmaklığı onu yoldan çıkaracak,

Terbiyeyi umursamadığı için ölecek.

19:3 *İnsanın ahmaklığı yaşamını yıkar,*

yine de içinden RAB'be öfkelenir.

Soru:

Bir kimseyi baştan çıkararak, yaşamını alt üst eden şey nedir?

Soru:

İnsanı kabahatli kılan kimdir? Tanrı, Adem ve Havva'yı kendi günahları ile yüzleştirdiğinde, bu olay size neyi hatırlatıyor?

Yakup 1:

13 Ayartılan kişi, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülüklerle ayartılmadığı gibi, kendisi de kimseyi ayartmaz.

14 Herkes, kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır.

15 Sonra arzu gebe kalınca günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.

Not:

Ayet 15: "ölüm" Hem fiziksel hem de ruhsal ölüm tasvir edilmektedir.

Soru:

Günahı doğuran şey nedir?

Soru:

Günahın sonucu nedir?

KARANLIĞA OLAN TUTKUMUZ

İsa, dünyanın ışığı olarak konuştu (**Yuhanna 8:12**). Günahımız aşağıda açıklandığı gibi olduğundan, kendisine olan cevabımızı şöyle açıklamıştır.

Yuhanna 3:

19 Yargı da şudur: dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışığın yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü.

20 Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve işleri açığa çıkmasın diye ışığa gelmez.

21 Ama gerçeği uygulayan kişi, yaptıklarını Tanrı'ya dayanarak yaptığı belli olsun diye ışığa gelir."

Not:

Ayet 19: "karanlık" Tanrı'ya muhalif olan, dünyasal ve Şeytan'a ait olan sistem.

Soru:

Neden, insanların çoğu Tanrı'nın ışığını yok sayarlar?

Soru:

Gerçeğe göre yaşayan insanlar, neden ışığa gelirler? Bu insanları doğrulukla yaşamaya yetkin kılan kimdir?

YANSIMA İÇİN**Soru:**

Evvvelki ayetlere bakarak, günahı nasıl tanımlarsınız?

Günahın en belirgin karakteristiği, onun, Tanrı'nın karşısındaki doğrultuda bulunduğudır. Tanrı'nın yargısındaki iyi, Kutsal ve saf olan kriter(ler), hayat veren ilk sebep olduğu, temel ilke olarak Tanrı yasası olduğu ve hakimiyet amaçlı Tanrı'nın yüceliği olduğu için, onu sevmektir.

Soru:

Tanrı'nın gözünde, kendinizle ilgili yeni bir şey keşfettiniz mi? Açıklayın.

Soru:

Kendi doğanızı değiştirebileceğiniz, her hangi bir şey var mıdır? Yoksa neden? Kendi doğanızı değiştirebileceğinizi düşünürseniz Kutsal Kitap'ta tasvir edildiği gibi, Tanrı'nın mükemmelliğine sahip olabilir misiniz?

UYGULAMA İÇİN

İncil'de, Tanrı'dan şu şekilde bir mesaj görmekteyiz:

1. Yuhanna 1:810

Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız ve içimizde gerçek olmaz.

Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı, günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.

Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz ve O'nun sözü içimizde olamaz.

Not:

“Oğul” Dünyaya getirilmiş olan bu beden için kullanılan bu adlandırma, Tanrı'yla fiziksel bir ilişkinin varlığını değil, Tanrı'nın tek oluşunda mevcut olan bir ilişkiyi tasvir etmektedir.

Kendi günahlılığınızı kabul ettiğinizde, Tanrı bunları kendisine itiraf etmeniz için sizi çağırmaktadır. Aşağıda okuyacağınız peygamber Davut'un kendi

günahları ile yüzleştirildiğinde söylemiş olduğu dua, Zebur'da bulunmaktır:

Mezmunur 51:

1 Ey Tanrı, lütfet bana,

Sevgin uğruna;

Sil isyanlarımı,

Sınırsız merhametin uğruna.

2 Tümöyle yıka beni suçumdan,

Arıt beni günahımdan.

3 Çünkü biliyorum isyanlarımı,

Günahım sürekli karşımda.

4 Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim,

Senin gözünde kötü olanı yaptım.

Öyle ki, konuşurken haklı,

Yargılarken adil olasın.

5 Nitekim suç içinde doğdum ben,

Günah içinde annem bana hamile kaldı.

6 Madem sen gönölde sadakat istiyorsun,

Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.

7 Beni mercanköşk otuyla arıt, paklanayım,

Yıka beni, kardan beyaz olayım.

8 Neşe, sevinç sesini duyur bana,

Bayram etsin ezdiğin kemikler.

9 Bakma günahlarıma,

Sil bütün suçlarımı.

10 Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,

Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.

11 Beni huzurundan atma,

Kutsal Ruh'unu benden alma.

12 Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini,

İstekli bir ruhla bana destek ol.

Notlar:

Ayet 7: “**mercanköşk otu**” Yahudiler tarafından, dinsel festivallerde ritüel tarzda temizlenme amaçlı kullanılan bir tür ot.

Ayet 9: “**bakma günahlarıma**” Antropomorfik (Tanrı-insan benzeşimini konu edinen husus) bir ifade. Açıklandığında bize anlaşılabilir bir ifade olarak görülen, sadece insanda bulunan hususların, Tanrı'ya uyarlanması (mecazi manada Tanrı'da gerçekleşmesi).

Ayet 11: “**Kutsal Ruh**” İmanlı bir kişinin yüreğinde yaşayan, kişinin günahlarından kaynaklanan mahkumiyeti Tanrı'ya ulaştıran ve Tanrı'nın yasasına göre yaşamak için güç olan, 3 kimlikte tek olan Tanrı'nın 3. kimliği.

7. TANRI'NIN GÜNAHA TEPKİSİ

GÜNAHLA KİRLETİLMİŞ YAŞAMLAR

Bir kova kullanarak bir ineği sağmak ve bu sütü muhafaza etmek istediğinizi farz edin. Tam sağma işlemini bitirmek üzereyken ineğin, idrarını yapmaya başlamasıyla, kovadaki sütün içine idrardan bir miktar sıçramış olsun. İçine idrar karışarak saflığı bozulan sütü kullanım dışı yapmaz mısınız? İdrar, sütün içine karışmış ve ayrılamaz bir durumda bulunmaktadır. Benzer şekilde, eğer yaşamlarımız sadece bir günah tarafından lekelenmişse, Tanrı'nın Kutsallığının ışığında bakıldığında, bizlerin yaşamı aslında kirlenmiş ve bozulmuş bir durumdadır.

Özel bazı günahların dışında, miras almış olduğumuz doğamız gereği, suistimaller yapabiliriz. Tanrı saftır ve herhangi bir çeşit günahtan tamamen arınmış bir şekilde kutsal olan bir Tanrıdır. Tanrı kendi varlığında, günah barındırmaz. Bir peygamber, Tanrı'yı şöyle tasvir etmektedir:

Gözlerin kötülüğe bakamayacak kadar saf, kötülüğü hoş karşılamazsın (Habakkuk 1:13).

İnanlılar kutsal olmaya çağırılmışlardır:

Kutsallık olmadan hiç kimse, Rab'bi görmeyecektir (İbraniler 12:4).

Rab'bi görmek demek, cennette O'nun varlığına iştirak etmek demektir. Şayet günahlarımızla yaşamaya devam edersek, Tanrı'nın yargısıyla karşılaşırız ve O'nun varlığından hiçbir zaman zevk almayız. Tek umudumuz, Tanrı'nın, kendisi olduğu gibi, bizleri de kutsal yapacağıdır. Bu ise, günahlılar için belirlenmiş olan, günahsız Mesih İsa aracılığıyla sağlanacaktır. Bu konuda daha ileriye gitmeden, tövbe etmeyenlerin akibetinin ne olacağına bir göz atalım.

GÜNAHLILAR ÜZERİNDEKİ YARGI

Kutsal Kitap'ta geçen özdeyişlerin çoğu, peygamberler ve Kral Süleyman aracılığıyla açıklanmıştır. Aşağıdaki ayetlerde, günahlıların akibeti hakkında açıklamalar mevcuttur. İtaat etmeyi ve Tanrı'nın yolunda imanla yürümeyi reddeden kişiler, yargıyı hak edenler arasındadır.

Süleyman'ın Özdeyişleri 29:

1 Defalarca azarlandığı halde dik başlılık eden, ansızın yıkıma uğrayacak, çare yok.

12 Adil Olan, kötünün evini dikkatle gözler ve kötülerini yıkıma uğratar.

19 Kötülük edenlere kızıp üzülme, onlara özenme.

20 Çünkü kötülerin geleceği yok, çırası sönecek onların.

Soru:

Günahkarları neden kıskanmayız?

Süleyman'ın Özdeyişleri 3:33-35

RAB kötülerin evini lanetler,

Doğruların oturduğu yeriyse kutsar.

RAB alaycılarla alay eder,

Ama alçakgönüllülere lütfeder.

Bilge kişiler onuru miras alacak,

Akılsızlara yalnız utanç kalacak.

Soru:

Bu ayetlerde, hangi 3 çift insan karşılaştırılmıştır?

Soru:

Bu 3 çift insan, ne ile mükafatlandırılacaklardır?

Peygamber Davut Zebur'da şöyle söylemektedir:

Mezmur 62:11-12

Tanrı bir şey söyledi,

Ben iki şey duydum:

Güç Tanrı'nındır,

Sevgi de senin, ya Rab!

Çünkü sen herkese, yaptığının karşılığını verirsin.

Soru:

Her bir kişi ne şekilde ödüllendirilecektir?

Soru:

Tanrı'nın, insanları ne şekilde ödüllendireceği konusunda, Tanrı'nın karakterinin yapabildiği her hangi bir şey var mıdır? Varsa, ne şekilde yapar?

ÖLÜM SONSUZLUĞUMUZU SONLANDIRIR

İsa Mesih, İncil'de mevcut olan "zengin adam ve Lazar" öyküsünü kıyaslama özelliği kullanarak bize anlatmaktadır:

Luka 16:19-31

Zengin bir adam varmış. Mor renkli ve ince ketenden giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirmiş.

Buna karşılık, her tarafı yara içinde olup bu zenginin kapısının önüne bırakılan Lazar adında yoksul bir adam, zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atarmış. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalarmış.

Bir gün yoksul adam ölmüş, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürmüşler. Sonra zengin adam da ölmüş ve gömülmüş.

Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı görmüş.

'Ey babamız İbrahim, acı bana!' diye seslenmiş. 'Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.'

İbrahim, 'Oğlum' demiş, 'yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun.

Üstelik, sizinle bizim aramıza öyle büyük bir uçurum yerleştirilmiştir ki, ne buradan size geçmek isteyenler geçebilir, ne de oradan kimse bize geçebilir.'

Zengin adam şöyle demiş: 'Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı babamın evine gönder.

Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.'

İbrahim, 'Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler demiş.

Zengin adam, 'Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!' demiş. 'Ancak ölüler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.'

İbrahim ona, 'Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölümler arasında biri dirilse bile ikna olmazlar' demiş.

Soru:

Zengin adamın günahı neydi?

Soru:

Benzetme yapılarak açıklanan bu ayetlerdeki uyarı neydi?

Soru:

Herhangi birisi için, cehennemden cennete gitmek mümkün müdür? Öyleyse veya değilse neden?

İbraniler 9:27

... bir kez ölmek ve ondan sonra yargılanmak ...

Soru:

Günahın anlatıldığı son dersin ışığında, Tanrı'nın yargısına konu olmayıp, cehennem için suçlanmayacak birisi var mıdır? Neden?

TANRI'NIN MERHAMETİ VE ADALETİ

Hezekiel 18:23

Ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım.

Soru:

Tanrı tüm hepimizi cehenneme göndermek ister mi?

Tanrı, kendisini Peygamber Musa'ya bir bulut olarak hissettirerek ona şunu söyledi:

Çıkış 34:67

Musa'nın önünden geçerek, "Ben RAB'bim" dedi, "RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı.

Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam."

Soru:

Tanrı hem sevmekte ve hem de affetmekte olduğuna göre, haksızlığı neden cezasız bırakmamaktadır?

Soru:

Şayet tüm insanlar günahlı ve cezalandırılmayı hak etmişlerse, her hang birisi için affedilme umudu var mıdır? Eğer varsa, hangi temel anlayışta bağışlanabilir?

İbraniler 9:22

... kan dökülmeksizin bağışlama olmaz.

Not: “kan dökülmesi” kesme sonucu kanın akması.

Soru:

Günahın bağışlanması için neden kanın akıtılması gerekmektedir?

Romalılar 6:23

Çünkü günahın ücreti ölümdür.

Not: “ücret” bedel.

Soru:

Günah nasıl bir sonuç doğurmaktadır?

Soru:

Ölüm 2 manada anlaşılabilir. Bunlar nelerdir?

Bu noktada, adaletinde günahın cezalandırılmasının gerekliliği mevcut olan Tanrı'nın nasıl olup da şefkatli ve merhametli olabildiği hususunda merak ediyor olabilirsiniz. Bu çalışmamızın daha sonraki bölümlerinde göreceğimiz gibi, Tanrı'nın merhameti ve adaletinin anlaşılabilmesi, Mesih İsa aracılığıyla sadece çarmıhta gerçekleşmesinde yatmaktadır. Çarmıhta gerçekleşen bu olayda, Tanrı'nın adaleti günaha tolerans tanıyamaz, adaleti merhametiyle barıştırılmıştır ve Tanrı günahkarların ölümünden sevinç duymaz. Bu, Zebur'daki şu sözlerle açıklanmaktadır:

Mezmur 85:10

Sevgiyle sadakat buluşacak,

Doğrulukla esenlik öpüşecek.

SON AYRILIK

Mesih İsa, mecazi ifadeler kullanarak, öğrencilerini ruhsal gerçekler hakkında bilgilendiriyordu. Mesih İsa yargı günü hakkında ağ benzetmesi yaparak şunları söylüyordu:

Matta 13:

47 "Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan bir ağa benzer.

48 Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Yere oturup yararlı balıkları seçer ve kaplara koyarlar, yararsız olanları atarlar.

49-50 Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelip kötü kişileri doğruların arasından ayıracaklar ve onları kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.

Notlar:

Ayet 47: "**Göklerin egemenliği**" Tanrı'nın kendi halkıyla birlikte mevcut oluşunu simgeleyen Tanrı'nın krallığıyla aynı anlamda kullanılan deyim.

Ayet 50: "**ateşli fırın**" Tanrı'dan ayrı olma ve sonsuz cezanın mevcut olduğu cehennemi simgeleyen deyim.

"**diş gıcirtısı**" Derin acı ve ızdırabı belirten ifade.

Soru:

Son günde, ne çeşit bir ayrılma açık bir şekilde gerçekleşecek?

Mesih İsa tarafından elçi Yuhanna'ya, yargı gününde olacak şeyler hakkında verilen görüm (vahiy) aşağıdaki gibidir:

Vahiy 20:

11 Büyük, beyaz bir taht ve tahtın üzerinde oturanı gördüm. Yer ve gök O'nun önünden kaçtılar ve yok olup gittiler.

12 Tahtın önünde duran büyük küçük, bütün ölüleri gördüm. Sonra bazı kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler, kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı.

13 Deniz, kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölümler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri, yaptıklarına göre yargılandı.

14 Ölüm ve ölümler diyarı, ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü, ikinc.

ölümdür.

15 Adları yaşam kitabında yazılmamış olanların hepsi, ateş gölüne atıldı.

Notlar:

Ayet 11: “**tahtın üzerinde oturan**” Mesih İsa, son günde bizleri yargılayacak (Yuhanna 5:22).

Ayet 14: “**ölüm**” Mesih İsa, ölümler arasından dirilerek ölümü ortadan kaldırmak için geldi.

“**ölüler diyarı**” Yargıdan önce ölümlerin beklediği yer.

“**ateş gölü**” Yanan sülfürden oluşan alevin bulunduğu ortamdaki sonsuz ızdırabın yaşanıldığı yeri tasvir eden deyim.

“**ikinci ölüm**” İlk ölümümüzün fiziksel olmasına karşın, ikinci ölümümüz cennette sonsuzluk boyunca Tanrı’yla birlikte olmaktan ve O’nun varlığından zevk almaktan ayrılmak (uzaklaşmak)’tır.

Ayet 15: “**adları yazılmamış olanlar**” Tanrı tüm çocuklarının isimlerinin yazılı olduğu bir kayıt tutmaktadır. Tanrı, onların kim olduklarını, dünyanın yaratılışından önce bilmektedir (Efesliler 1:45). İçinde isimlerin listelenmiş olduğu bir kaydın var olması, Tanrı’nın belirlediği her bir kişiye bireysel olarak verdiği önemi göstermektedir.

Soru:

Tüm yaptığımız şeylerden mesul tutulmakta mıyız?

Soru:

İsminizin, yaşam kitabında yazılı olduğundan nasıl emin olabilirsiniz? (Şayet emin değilseniz, bunun için bu çalışmayı sürdürmeye devam edin).

YANSIMA İÇİN

Soru:

Yukarıdaki metin, Tanrı’nın günahkarlar için geçerli olan yargıdan kaçabilmek için herhangi bir umut vaat etmekte midir? Sonuçta, dürüst bir hayat yaşamayan inanlılar, cennete girebilecekler mi?

Soru:

Şayet tüm insanlar günahlı iseler, Tanrı’nın adaleti suçun cezalandırılmasını gerektiriyorsa ve günahın bedeli ölüm ise, insanı sonsuz

ölümden kim kurtarabilir?

Soru:

İnsanı içinde bulunduğu bu çıkmazdan kurtarabilecek bir yol sağlayan, günahsız birisi var mıdır? Varsa O, kim olabilir?

UYGULAMA İÇİN

İnsanın bu çeşit bir çıkmaza karşı, Tanrı'nın nasıl bir çözüm sağlamış olduğunu bilebilmek için, İncil'i okuyarak anlamaya çalışın. İncil'i okumaya, Luka bölümünden başlamanızı öneriyoruz.

8. İSA MESİH VE TANRI'NIN KRALLIĞI

İNSANOĞLU

İncil kelimesi “iyi haber” anlamına gelmektedir. İncil tüm Kutsal Kitap'ın içinde yer almaktadır. Eski Antlaşma'da, İncil, Tanrı'nın kendi halkına vermiş olduğu ve tümüyle açıklanmamış olan vaadi idi. Yeni Antlaşma'da, İncil'in İsa Mesih aracılığıyla tümüyle açıklanmış olduğunu görmekteyiz. Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'ya göre yazılmış olan müjdelerde, Mesih İsa'nın yaşamı ve öğretileriyle ilgili pek çok detay bulunmaktadır. Mesih İsa'nın hakkında konuşmuş olduğu şeylerin ana teması, İncil kitapçıklarında da verilmiş olduğu gibi, “Tanrı'nın krallığı”dır. Mesih'in kendisini ifade ederken özellikle kullandığı ifade “İnsanoğlu” ünvanıdır. Eski Antlaşma'da, bu kelimelerin birbirleriyle bağlantılı olarak kullanılmış olduklarını görmekteyiz.

Meryem oğlu İsa'nın doğumundan yüzlerce yıl önce, Peygamber Daniel, Tanrı'dan şöyle bir görüm almıştı:

Daniel 7:13-14

Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğün bulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerledi, O'nun önüne getirildi.

Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır.

Soru:

Bu bahsedilen “İnsanoğlu” İsa'nın kendisi olabilir mi? (Bu kitaptaki çalışmanızı sürdürdüğünüzde, bunun cevabının daha açık ve net olduğunu göreceksiniz).

Soru:

Günlerin eski zamanından kalma olan kimdir? (Bu size, bölüm 2'deki Tanrı'yı tasvir eden pasajlardan birisini hatırlattı mı?).

Soru:

“İnsanoğluna”na verilmişti?

Soru:

İnsanoğlu ile, tüm diğer insanlar arasında ne çeşit bir ilişki vardır?

Soru:

İnsanoğlu'nun krallığı ne kadar süre devam edecektir?

TANRI'NIN KRALLIĞI YAKINDIR

Mesih İsa'nın, hizmetindeki ana tema, Tanrı'nın krallığının ilan edilmesidir. Mesih görevine başlarken duyurmuş olduğu mesaj buydu. Bu mesaj insanı bir karar vermeye çağırmaktadır.

Markos 1:

14 Yahya'nın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrı'nın müjdesini duyura duyura Celile'ye gitti.

15 "Zaman doldu" diyordu, "Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjde'ye inanın!"

Notlar:

Ayet 14: “**Yahya**” Buradaki Yahya, İsa'nın yolunu hazırlayan Zekeriya oğlu peygamber Yahya'yı belirtmektedir.

Ayet 15: “**tövbe**” günahlı bir yaşamdan, Tanrı'yı hoşnut eden bir yaşama dönmek. “İyi haber” ve “İncil” aynı anlama gelmektedir.

Soru:

Mesih İsa, bu ayetlerde ne demek istemektedir? Tanrı'nın krallığı, benim yaşamımda değişiklik yapabilir mi? Nasıl? Bunun için hangi 2 unsur gereklidir?

İsa'nın dağdaki vaazı, yaşamımızda olması gereken önceliklerin neler olduğunu açıklamaktadır:

Matta 6:24-34

Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz.

Bu nedenle size şunu söylüyorum: 'Ne yiyip ne içeceğiz?' diye canınız için,

ya da 'Ne yiyeceğiz?' diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de yiyecekten daha önemli değil mi?

Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?

Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?

Yiyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nası büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.

Ama size şunu söyleyeyim, tüm görkemine rağmen Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.

Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı'nın sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey imanı kıt olanlar?

Öyleyse, 'Ne yiyeceğiz?' 'Ne içeceğiz?' ya da 'Ne yiyeceğiz?' diyerek kaygılanmayın.

Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız tüm bunları gereksindiğinizi bilir.

Siz önce O'nun egemenliğinin ve O'ndaki doğruluğun ardından gidin, c zaman size tüm bunlar da verilecektir.

O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.

Not: “putperestler” Gerçek Tanrı'ya ibadet etmeyen kişiler.

Bu krallık Tanrı merkezlidir. Mesih İsa bunun, insanların peşinden gitmeleri gereken en üst düzeydeki amacı olduğunu öğretmektedir. Ayet 33'de, Tanrı'nın ardından gitmenin, dünyasal şeylerin ardından gitmekten farklı olduğunu görmekteyiz.

Soru:

Hangi sebepten dolayı endişe duymaktasınız? Şayet Tanrı'nın ardından giderseniz, Tanrı'nın endişenizi huzura çevirebileceğini düşünüyor musunuz?

Soru:

Elde etmek istediğiniz bir obje (eşya, değer, husus, v.s)'yi sizin için önemli yapan şey nedir? Bunun için neye öncelik verirsiniz? Bu konudak

uğraşınızı nasıl gerçekleştirmeye çalışırsınız?

TANRI'NIN KRALLIĞI BAŞLATILMIŞTIR

İsa, Eski Antlaşma peygamberliklerinin kendisinde gerçekleşmesiyle Tanrı'nın krallığının gelmiş olduğunu söylemektedir. Kendi doğasından ötürü bu krallığın ruhsal olmasına rağmen, bunun etkileri yaşadığımız yeryüzünde görülmektedir. İsa, bizlerin haricindeki şeylerin tamamıyla değersiz ve Tanrı'nın bunlar üzerindeki kontrolünün tamamen kaldırılmış olduğu fikrini savunan aşırı ruhçu düşüncelere karşı bizleri uyarmaktadır. İsa, tüm kötülüğü yenmek için dünyanın doğaüstü biçimde yenilenmesi amacıyla bir çalışma başlattı. Bu, dünyanın hem fiziksel ve hem de ruhsal yenilenmesi anlamındadır.

İncil'in Luka kısmında, Mesih İsa'nın evrensel hizmetine nasıl başladığı şöyle anlatılmaktadır:

Luka 4:

14 İsa, Ruh'un gücüyle donanmış olarak Celile'ye döndü. Kendisiyle ilgili haber bütün bölgeye yayıldı.

15 Oranın havralarında ders veriyor ve herkes tarafından yüceltiliyordu.

16-17 İsa, büyümüş olduğu yer olan Nasıra'ya geldiğinde her zaman yaptığı gibi Sept günü havraya gitti. Kutsal Yazılardan okumak üzere ayağa kalkınca O'na Yeşaya peygamberin kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

18-19 "Rab'bin Ruhu benim üzerimdedir. Çünkü O beni, müjdeyi yoksullara iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rab'bin lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi."

20 Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi gözlerini O'na dikmiş bakıyorlardı.

21 İsa söz alıp onlara, "Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir" dedi.

Notlar:

Ayet 14: "**Celile**" İsa'nın hizmetinin büyük bölümünü yapmış olduğu Filistin'in kuzeyinde bir bölge.

Ayet 15,16: "**Sinanog**" Yahudilerin öğrenme, tapınma ve dua etme amaçlı kullandıkları mesken.

Ayet 17: “**Yeşaya**” Mesih İsa’nın hizmetinden yaklaşık 700 sene evvelik yapan bir peygamber.

Soru:

“*Dinlediğiniz bu yazı bugün yerine gelmiştir*” diyerek, Mesih İsa ne demek istemiştir? Mesih, bunu söylerken, kendi yapmakta olduğu şeyler kastediyor olabilir mi?

Soru:

İsa’nın Tanrı’nın krallığını vaaz etmesiyle, Peygamber Yeşaya’nın peygamberliğinin, kendisinde gerçekleşmesi arasında bir ilişki var mıdır? Varsa, ne şekildedir?

Aşağıdaki ayetler, Mesih İsa’nın bir dulun ölmüş olan oğlunu yaşama döndürmesinden sonra, olaya şahit olan kalabalığın şaşkın bir duruma girmiş olmasından sonraki durumdan söz etmektedir. Mesih İsa’nın yolunu hazırlamak için görevlendirilmiş olan Yahya, kral Herod tarafından mahkum edilmişti.

Luka 7:18-23

Yahya'nın öğrencileri, bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağıran Yahya, "Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?" diye sormaları için onları Rab'be gönderdi.

Adamlar İsa'nın yanına gelince şöyle dediler: "Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. 'Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?' diye soruyor."

Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, kör olan birçok kişinin gözlerini açtı.

Sonra Yahya'nın öğrencilerine şöyle karşılık verdi: "Gidin, görüp işittikleriniz. Yahya'ya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!"

Soru:

Yukarıdaki ayetler, Mesih İsa’nın evvelki metinde belirtilmiş olduğu gibi, Mesih’in Sinagogda okumuş olduğu Yeşaya bölümündeki peygamberliği gerçekleştirdiğini nasıl göstermektedir?

KRALLIĞIN DOĞASI

Luka 17:20-21

Ferisiler İsa'ya, "Tanrı'nın Egemenliği ne zaman gelecek?" diye sordular. İsa onlara şöyle cevap verdi: "Tanrı'nın Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez.

İnsanlar da, "İşte burada" ya da, "İşte şurada" demeyecekler. Çünkü Tanrı'nın Egemenliği içinizdedir."

Soru:

Tanrı'nın krallığı onların arasında mevcut ise, bundan ne sonuç çıkarırsınız? Tanrı'nın krallığı onların arasında ne şekilde mevcuttu?

Romalılar 14:17

Çünkü Tanrı'nın Egemenliği, yiyecek ve içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir.

Soru:

Bir kimse için, "doğruluğa, esenliğe ve sevince" sahip olabilmeyi kim mümkün kılar?

Aşağıdaki ayetler, Tanrı'nın krallığında olmayan birisi ile bu krallıkta olan birisi arasındaki tezatlığı bize detaylı biçimde vermektedir:

Galatyalılar 5:

19-21 Benliğin işleri açıktır. Bunlar cinsel ahlaksızlık, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgınca eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı'nın Egemenliğini miras alamayacaklar.

22-23 Ruh'un meyvesi ise sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.

Notlar:

Ayet 19: "**günahlı doğa**" Bizim doğal yapımız, Tanrı'nın Ruhunun üzerimizde çalışmasıyla doğamızın değişime uğramış olmasından evvel, günahlı bir konumdadır ve Tanrı'dan ayrılmıştır.

Ayet 20: "**putperestlik**" Her şeyin yaratıcısı olan, yaşayan, tek gerçek Tanrı yerine sahte tanrılar ve sembollere tapınma.

Ayet 22: “**Ruh**” veya “**Kutsal Ruh**” Bir inanlının hayatına yaşamak ve işlemek için gelen Tanrı.

“**Ruh’un meyvesi**” Bir kişinin yasaların gereklerini kendi çabalarıyla yerine getirmesiyle değil ama, Tanrı’nın Ruhunun o kişi üzerinde çalışmasının bir neticesi olarak Hıristiyan yaşamında gelişerek ortaya çıkan erdemlerdir.

Bruce J. Nicholls, İsa’nın, Tanrı’nın krallığı kavramının ne olduğunu şöyle açıklamaktadır:

“O, Tanrı’nın krallığını, tüm ruhsal ve yaratılmış alemde, cennette ve dünyada Tanrı’nın evrensel hükümdarlığı şeklinde düşünmektedir. İsa, Krallığın kendi üzerinde bulunduğu, krallığın kendisi aracılığıyla gerçekleşeceğini ve zamanın sonunda onu mükemmelleştireceğinin farkındaydı. İsa, Baba’nın, tüm insanlara, tüm dünyaya ve tüm uygarlıklara göndermiş olduğu biricik Meshedilmiş hizmetçi olduğunu biliyordu.” [14](#)

Bu anlayış aşağıdaki ayetlerde daha detaylı bir şekilde açıklanmaktadır. Mesih İsa, çarmıha gerilmezden evvel, Romalı devlet yöneticisi Pilatus’un huzurunda durmaktaydı:

Yuhanna 18:33-37

Pilatus yine vali konağına girdi. İsa’yı çağırıp O’na, "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" diye sordu.

İsa şöyle karşılık verdi: "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa benim hakkımda başkaları mı sana söyledi?"

Pilatus, "Ben Yahudi miyim?" dedi. "Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?"

İsa, "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye karşılık verdi. "Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudilere teslim edilmemem için savaşmışlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir."

Pilatus, "Demek sen bir kralısın, öyle mi?" dedi. İsa, "Söylediğin gibi, ben kralım" karşılığını verdi. "Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir."

Soru:

Şayet Mesih İsa bir kralı, O’nun krallığı nerede?

Soru:

Mesih İsa'nın krallığı ne çeşit bir krallıktı?

Soru:

Mesih İsa'nın bir kral olması ile gerçeğe tanıklık etmesi arasında nasıl bir ilişki vardır?

KRALLIKTAKİ YETKİ

Mesih İsa'nın ölümü ve dirilmesinden sonra, cennete alınmazdan evve öğrencilerine göründü. Matta bunu bize şöyle anlatır:

Matta 28:16-20

On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler.

İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi.

İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi.

Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin. Onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin.

Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim."

Soru:

Mesih İsa'nın dirilmesini gören öğrencilerinin tepkisi neydi?

Soru:

Yukarıdaki ayetleri, bu bölümün başlangıcındaki Daniel 7. bölümde anlatılanlarla kıyaslayın. Daniel'in görümündeki peygamberliğin gerçekleşmesi konusunda Mesih İsa'nın yapmış olduğu ne tür bildirimler mevcuttur?

Soru:

Şayet, İsa, zamanın sonuna kadar bizimle olacağını ve krallığının hiç son bulmayacağını söylemekte ise, bu durumda hala başka bir peygambere ihtiyaç var mıdır?

TANRI'NIN KRALLIĞINA GİRME

Matta 18:14

Bu sırada İsa'nın öğrencileri O'na yaklaşıp, "Göklerin Egemenliğinde en büyük kim?" diye sordular.

İsa, yanına küçük bir çocuk çağırdı, onu orta yere dikip şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliğine asla giremezsiniz.

Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliğinde en büyük odur.

Not: "göklerin egemenliği" Matta İncil'inde sıklıkla kullanılmakta olan "Tanrı'nın krallığı" ile aynı anlamdadır.

Soru:

Göksel krallığa girebilmek için bir kişi ne yapmalıdır?

Soru:

Mesih İsa'nın işaret ettiği küçük çocukların karakteristik özelliği nedir?

Soru:

Göklerin krallığında en büyük olmayı sağlayan şey nedir?

Bir gece, bir Yahudi din önderi, İsa'nın Tanrı'dan gelmiş olduğunun farkında olarak O'nunla konuşmaya geldi:

Yuhanna 3:

12 Yahudilerin Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisilerden olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, "Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle birlikte olmadıkça hiç kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi.

3 İsa ona şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğini göremez."

4 Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu.

5 İsa şöyle cevap verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğine giremez.

6 Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur.

7 Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma.

8 *Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan her adam da böyledir."*

9 *Nikodim İsa'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu.*

10 *İsa ona şöyle cevap verdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun?"*

11 *Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.*

12 *Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız?"*

13 *Gökten inmiş olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır.*

14 *Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir.*

15 *Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.*

Notlar:

Ayet 1: "**Ferisiler**" Yasayı çok sıkı bir şekilde muhafaza eden, Yahudi toplumunun yönetiminde etkin olan 70 kişilik Yahudi din önderlerinden oluşmuş Sanhedrin adındaki bir grup. Yahudiler, Ferisilere bakarak onların kendileri için bir model ve saygın olduklarını düşündüler.

"**Nikodemus**" Yunanca ve İbranice öğrenmede alim düzeyinde olup, tanınmış bir Yahudi ailesinden gelmiş olduğu muhtemeldir.

Ayet 2: "**Rabbi**" Öğretmen anlamına gelen bir unvan.

Ayet 5: "**sudan doğmak**" Tanrı'nın Ruhu'yla bütünleşmek suretiyle Tanrı sözünün bizi temizleyerek yeniden doğuşumuzu sağlamasını öğreten Tanrı sözü (Efesliler 5:26, Yakup 1:18, 1.Petrus 1:23).

Ayet 14: "**Musa... yılan**" Musa, Yahudileri Mısır'daki kölelik diyarından kurtaran Tanrı'nın bir peygamberiydi. Musa, İsrail'in kamp kurduğu bir yerde Tanrı'nın ona emrettiği gibi bronzdan bir yılan yaptı. İsraililer Tanrı'ya isyan etmelerinin bir sonucu olarak ortaya çıkmış olan yılanların ısırılmalarından sonuçlanan ölümlerden kurtulabilmek için imanlı bir düşünceyle bu yılanı bakıyorlardı.

"**yukarı kaldırmak**" İsa'nın günahlarımız için çarmıha çıkışının bir tasviri.

Soru:

Nikodemus, Mesih İsa'nın Tanrı'dan geldiğini nasıl anlamıştı (ayet 2)?

Soru:

Mesih İsa, birisinin Tanrı'nın krallığını, nasıl görebilir ve girebilir olduğunu söylemişti?

Soru:

Mesih, Nikodemus'a, bir kimsenin sahip olabileceği ne çeşit bir yeniden doğumdan bahsediyordu? Nikodemus bunu anlama konusunda neden sorun yaşıyordu? Nikodemus gibi bir adam için Mesih İsa'nın bu bildirim özellikle anlamlıydı?

Soru:

Mesih İsa, İnsanoğlu'nun nereden geldiğini söylemektedir?

Soru:

İnsanoğlu'na iman etmiş olan herkese, ne verilecektir?

Soru:

Tanrı'nın krallığını görmekle İnsanoğlu'na iman etmek arasında bir ilişki var mıdır?

YANSIMA İÇİN

Soru:

Tanrı'nın ruhsal krallığı, bizim günlük yaşamımızla ve içinde yaşadığımız toplumla ne şekilde ilişkilidir?

UYGULAMA İÇİN

Soru:

Mesih İsa'nın Tanrı'nın krallığının gelmesi konusunda üstlendiği şeyler, bu krallığı getirecek kişi olması ve O'nun krallığını açıklayan kend davranışları, bizden bir karşılık beklemektedir. Mesih İsa, sizden nasıl bir karşılık vermenizi beklemektedir?

9. MESİH İSA'NIN YETKİSİ

Bölüm 8'de Mesih'in cennete alınmadan evvel, öğrencilerine şunu söylediğini görmüştük:

"... Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi" (Matta 28:18). Bu bölümde, Mesih'in bu yetkisini nasıl göstermiş olduğuna bakacağız.

Mesih görevine başlamaya yakın bir zamanda, aşağıda ifade edildiği biçimde, otoritesini güçlü bir şekilde ortaya koymuştur:

Luka 4:

31 Sonra İsa Celile'nin Kefernahum kentine gitti. Sept günü halka ders veriyordu.

32 Yetkiyle konuştuğu için O'nun öğretişine şaşırıp kaldılar.

33-34 Havrada cine tutsak, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, "Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı. "Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı'nın Kutsalısın sen!"

35 İsa, "Sus, çık o adamdan!" diyerek cini azarladı. Cin, herkesin önünde adamı yere yıktıktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı.

36 Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, "Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyorlar!" diyorlardı.

37 Ve İsa'yla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılandı.

Notlar:

Ayet 31: "**Celile**" Mesih'in çocukluk dönemi ve hizmetinin ilk zamanlarını geçirmiş olduğu kuzey Filistin'de bir bölge ismi.

"**Sept günü**" Hiçbir işin yapılmadığı Yahudi tapınma günü olan Cumartesi.

Ayet 34: "**Nasıralı İsa**" İsa'nın doğmuş olduğu Celile'de bir kasaba.

Soru:

Mesih İsa hakkında öğrendiklerinde, tüm insanları hayrete düşüren şeyler nelerdi?

Soru:

Cinler, Mesih'i kim olarak bilmekteydiler?

Soru:

Burada belirtilmiş olduğu gibi, Mesih'in otoritesi sizin yaşamınızda etkin midir? Mesih inanlıları neden bir tılsım taşıma ihtiyacında değillerdir?

Luka 5:

17 Bir gün İsa ders veriyordu. Celile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Kudüs'ten gelmiş olan Ferisilerle Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rab'bin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu.

18 O sırada birkaç kişi, şilte üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsa'nın önüne koymaya çalışıyorlardı.

19 Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı şilteyle birlikte ortaya, İsa'nın önüne indirdiler.

20 Onların imanını gören İsa, "Dostum, günahların bağışlandı" dedi.

21 Din bilginleriyle Ferisiler, "Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Tek Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?" diye düşünmeye başladılar.

22 Akıllarından geçenleri sezen İsa onlara şöyle seslendi: "Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?"

23 Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi?

24 Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye..." Sonra felçli adama, "Sana söylüyorum, kalk, şilteni toplayıp evine git!" dedi.

25 Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı şilteyi topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti.

26 Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrı'yı yüceltiyor, büyük korku içinde, "Bugün şaşılacak işler gördük!" diyorlardı.

Notlar:

Ayet 17: "**Ferisiler**" Yahudi yasalarını çok kesin bir şekilde yorumlayıp onları yaşamlarına uyarlayan Yahudi din önderleri.

Ayet 21: "**küfür**" Yahudi anlayışında, Tanrı'nın otoritesi ve niteliklerine sahip

olduğunu iddia etme.

Ayet 24: “**İnsanoğlu**” Tümüyle Mesihsel ön bildirilerin yer aldığı Daniel 7:14’de bildirildiği gibi İsa’nın kendisi için sıklıkla kullanmış olduğu unvan.

Ayet 26: “**şaşkınlık**” Saygı, takdir, hayret ve merak karışımı bir duygu.

Soru:

Mesih, Ferisilere ve yasa öğretmenlerine günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu nasıl gösterdi?

Soru:

Ayet 21’deki Ferisilerin sorusuna, Mesih nasıl cevap verdi?

Soru:

Bu metindeki anlatım, size, Mesih’in kim olduğu hakkında ne söylemektedir?

Soru:

Günahlardan bağışlanmayı elde etmekle Mesih İsa’ya iman etmek arasındaki ilişki nedir?

Mesih, ilerlemiş yaşında olmasıyla birlikte desteğine muhtaç olduğu biricik kızının ölümünden dolayı büyük bir üzüntü ve umutsuzluk içinde olan dul bir kadına rastlamıştı:

Luka 7:

11 Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileri ve büyük bir kalabalık da O’nunla birlikte gidiyordu.

12 İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul anasının tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi.

13 Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, "Ağlama" dedi.

14 Yaklaşıp cenaze sedyesine dokundu, sedyeyi taşıyanlar da durdular. İsa, "Delikanlı" dedi, "sana kalk diyorum!"

15 Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi.

16 Herkesi bir korku almıştı. "Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!" ve "Tanrı, halkının yardımına geldi!" diyerek Tanrı’yı yüceltmeye başladılar.

17 İsa'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve çevre bölgelere yayıldı.

Soru:

Bu ayetlerde, Mesih'in hangi tür karakteri görünmektedir?

Soru:

Bu büyük mucize, Mesih'in ne üzerindeki yetkisini göstermektedir?

Soru:

Bu mucizeden sonra, Mesih hakkında hangi 2 şey söylenmiştir (ayet 16)?
Bunlar hangi yönden öneme sahiptir?

Mesih, kendi egemenliğindeki imanından dolayı Romalı bir ordu görevlisini övmüştür:

Matta 8:

56 İsa Kefernahum'a varınca bir yüzbaşı O'na gelip, "Ya Rab" diye yalvardı, "felçli uşağım korkunç acılar içinde evde yatıyor."

7 İsa, "Gelip onu iyileştireceğim" dedi.

8 Ama yüzbaşı, "Rab, ben layık değilim ki, çatımın altına giresin!" karşılığını verdi. "Sen yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir."

9 Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, "Git" derim, gider; bir diğerine, "Gel" derim, gelir; köleme, "Şunu yap" derim, yapar.

10 İsa, duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere, "Size doğrusunu söyleyeyim" dedi, "ben böyle imanı İsrail'de kimsede görmedim.

11 Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliğinde İbrahim, İshak ve Yakup'la birlikte sofraya oturacaklar.

12 Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıya, karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır."

13 Sonra İsa yüzbaşuya, "Git, inandığın gibi olsun" dedi. Ve uşak o anda iyileşti.

Notlar:

Ayet 10: "İsrail'de" Yahudiler arasında.

Ayet 11: “**doğudan ve batıdan**” Diğer uluslardan olup Yahudi olmayanlar.

Ayet12: “**egemenliğin mirasçıları**” Kendilerini İbrahim’in oğulları ve dolayısıyla gerçek krallığa ait olarak gören Yahudiler. Dışarıya atılan Yahudiler tüm Yahudileri kapsamamakta fakat imansız Yahudileri kapsamaktadır.

Soru:

Mesih İsa'nın yaptıklarına şaşırın Romalı ordu görevlisinin imanını nasıl tasvir edersiniz?

Soru:

Romalı yüzbaşının askerlerine hükmetme yetkisinin Roma imparatorundan gelmesi gibi, bu yüzbaşı da, Mesih'in otoritesinin, nereden geldiğini bilmekteydi?

Soru:

Göklerin krallığının görünümü, dünyanın her tarafında olacak şekilde Mesih tarafından nasıl tasvir edilmişti? Mesih sadece Yahudiler için mi geliyordu?

Mesih öğrencilerinin zayıf imanlı oluşlarından ötürü hayal kırıklığına uğramıştı:

Luka 8:22-25

Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir kayığa binerek onlara, "Gölün karşı yakasına geçelim" dedi. Böylece kıyıdan açıldılar.

Kayıкта giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde bir fırtına koptu. Kayık su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler.

Gidip İsa'yı uyandırarak, "Efendimiz, Efendimiz, batıyoruz!" dediler. İsa kalkıp rüzgârı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi ve ortalık sültiliman oldu.

İsa öğrencilerine, "Nerede imanınız?" dedi. Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, "Bu adam kim ki, rüzgâra ve suya bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor!" dediler.

Soru:

Yukarıdaki ayetlerde, Mesih otoritesini farklı bir sahada göstermektedir. Bu ne tür bir otoritedir?

Soru:

Fırtına esnasında, Mesih'le öğrencileri arasında davranış yönünden hangisi önemli karşıtlığı görmekteyiz?

Soru:

Mesih, öğrencilerinde ne tür bir imanın olmasını arzu ediyordu?

Mesih, bir Sept günü, kendisini Yahudi din önderlerine muhalif yapacak şekilde, hasta bir adamı iyileştirmişti:

Yuhanna 5:

16 Sept günü böyle şeyler yaptığı için Yahudiler İsa'ya zulmetmeye başladılar.

17 Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: "Babam hâlâ çalışmaktadır, ben de çalışıyorum."

18 İşte bu nedenle Yahudiler O'nu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Sept günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrı'nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı'ya eşit kılmıştı.

19 İsa Yahudilere şöyle karşılık verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar.

20 Çünkü Baba Oğul'u sever ve yaptıklarının hepsini O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecektir.

21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere öylece yaşam verir.

22 Baba kimseyi yargılamaz, tüm yargılama işini Oğul'a vermiştir.

23 Öyle ki, herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz.

24 "Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.

25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölülerin Tanrı Oğlunun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.

26 Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul'a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi.

27 O'na yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğlu'dur.

Notlar:

Ayet 16: “**Sept**” Tanrı'nın, halkına hiçbir iş yapmamasını söylediği, haftanın 7. günü. Mesih, Yahudi din önderlerinin kabul etmediği bir şekilde, bu Sept günü emrini ortadan kaldırmayıp, ona olması gerektiği gibi doğru bir yorumlama getirdi.

Soru:

Tanrı, bizim sahip olduğumuz gibi fiziksel anlamda bir oğula sahip olmamıştır. Bu “oğul” kelimesi, bir ilişkiyi tasvir etmek için mecazi anlamda kullanılmıştır. Yukarıdaki metin, Baba ile Oğul arasındaki ilişki hakkında size ne göstermektedir?

Soru:

Baba, kendi otoritesini Oğul'a, hangi yollarla vermiştir?

Soru:

Mesih'in, bu otoriteyi almasının sonucunda, bizler Tanrı'yı nasıl yüceltebiliriz?

Soru:

Tanrı'nın Oğlu ile İnsanoğlu, aynı kişiler midir?

Soru:

Ayet 24'de, Mesih, ne çeşit bir “ölüm” ve “yaşam” dan bahsetmektedir?

Mesih, bu öğretisi bize, kendisiyle ilişkilendirerek verdi:

Yuhanna 10:17-18

Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever.

Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babamdan aldım.

Soru:

Mesih, “Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var” dediği zaman, neye işaret ediyordu?

Soru:

Mesih'in, Baba'dan almış olduğu otorite, neye genişletilmiş oldu?

Mesih, kendi ölümü ve dirilişı yaklaştığında, Babasına, yüceltileceğ zamanın gelmiş olduğunu söyleyerek dua ediyordu. Kendisini işaret ederek, duasını şöyle sürdürmüştü:

Yuhanna 17:2

Çünkü sen O'na tüm insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O'na verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin.

Soru:

Mesih'in, üzerinde yetkisi olmadığı bir kimse var mıdır?

Soru:

Mesih'e, bu otorite neden verilmişti?

GÖZLEM İÇİN

Bu dersi tekrar gözden geçirerek, Mesih'in kendi otoritesini açıklamış olduğu tüm alanların bir listesini hazırlayın.

YANSIMA İÇİN**Soru:**

Şayet, Mesih tüm yaradılışın, tüm insanlığın üzerinde bir otoriteye sahipse ve bugün kendisi hayatta ise, sizin üzerinizde de otoritesi var mıdır? Sizin Mesih'e, ne şekilde yanıt verdiğiniz, Mesih'in sizin üzerinizdeki otoritesinin etkileri mi?

UYGULAMA İÇİN

Mesih'in, kendi otoritesini, sizin yaşamınızda göstermesini isteyin. Bunun gerçekleşmesi için iman gereklidir. Size, bunun için gerekli imanı vermesini isteyin.

10. TANRI'NİN ÖN SAĞLAYIŞI

RAB YERİNE GETİRECEK

Daha önceki bölümlerde, zayıflıklarımız, isyanlarımız ve gururumuzdan dolayı hepimizi, bir gün, bir yerde toplayıp yargılayacak olan Kutsal Tanrı'nın gözünde, tüm insanların günahlı olduklarını gördük. Bununla birlikte, günahlarımıza rağmen, Tanrı, kendi sevgisi ve merhametinde, bizlerin kendisiyle bir ilişki içinde olmamızı sağlayacak şekilde, bizleri çağırmaktadır. Tanrı, tesis etmiş olduğu Ruhsal bir krallığın parçası olmamız için bizleri çağırmaktadır. Fakat, bu, kendisinin bir bedel ödemesine sebep olmaktadır. Tanrı bize bir yol sağlamıştır. Tanrı'nın adaletini gerçekleştiren bu sağlayış (hazırlama ve gerçekleştirme ç.n) Tevrat'ta önceden gösterilmiş ve İncil'de açık bir konuma getirilmiştir.

Yaklaşık 4.000 yıl önce, Tanrı, (Irak'ta Fırat ırmağı yakınında) Ur kentinde bulunan İbrahim ve ailesine, Kenan (bugünkü Filistin) bölgesine gidip, orada yaşaması için çağrı yaptı. 75 yaşındaki İbrahim, nereye gideceğini dahi tam olarak bilmeden, Tanrı'nın çağrısına itaat etti. İbrahim'in karısı Sara kısır ve ikisi de çocuk sahibi olacak yaşlarını geride bırakmış olmalarına rağmen, Tanrı onların, bir çocuk sahibi olmaları vaadinde bulundu. İbrahim imanla Tanrı'ya inandı. Sara 90 ve İbrahim 100 yaşlarındayken mucizevi şekilde İshak doğdu. Bu doğum, diğer normal doğum şartlarının sağlanmış olmasının dışında, tamamen Tanrısal bir sebeple gerçekleşmiştir. İshak'ın doğumu, Tanrı'nın İbrahim'e verdiği vaadin yerine gelmesiydi. Yıllar sonra, genç bir çocuk olunca, Tanrı İbrahim'in imanını test etmek için, oğlunu kurban etmesini istedi.

Yaratılış 22:

1 *Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. "İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "Buradayım!" dedi.*

2 *Tanrı, "İshak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi, "Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun."*

3 *İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yadıktan sonra, Tanrı'nın kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı.*

4 *Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü.*

5 *Uşaklarına, "Siz burada, eşeğin yanında kalın" dedi, "Tapınmak için"*

oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz.”

67 Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahim'e, "Baba!" dedi. İbrahim, "Evet, oğlum!" diye yanıtladı. İshak, "Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?" diye sordu.

8 İbrahim, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak" dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler.

9 Tanrı'nın kendisine belirttiğı yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı.

10 Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı.

11 Ama RAB'bin meleğı göklerden, "İbrahim, İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "İşte buradayım!" diye karşılık verdi.

12 Melek, "Çocuğa dokunma" dedi, "Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrı'dar korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin."

13 İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu.

14 Oraya "RAB sağlar" adını verdi. "RAB'bin dağında sağlanacaktır" sözü bu yüzden bugüne kadar söylenmektedir.

14. "RAB sağlar": İbranice "Yahve yire".

15 RAB'bin meleğı göklerden İbrahim'e ikinci kez seslendi:

16 "RAB diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirgemediğin için

17 seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek.

18 Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin."

Notlar:

“İshak” Kuran'da, Saffat Suresi 99-111 ayetlerinde, İbrahim'in kurban etmek istediğı oğlunun adı belirtilmemişse de Müslüman yorumcular, bunun İsmail olduğunu söylerler. Bununla birlikte, bu ayetleri okumaya devam ettiğimizde, bu kişinin İsmail değil, İshak olduğu anlaşılacaktır.

“Moriya bölgesi” Bu bölgede İsrail halkı tarafından bir tapınak inşa edildi (2. Tarihler 3:1’e bak). Daha sonra bu bölgenin üzerinde, Müslümanlar tarafından ElAksa adındaki cami yapılmıştır. Eskiden, bu tapınakta İsraililer kendi günahları için ve gelecekte İsa’nın kurban oluşunu tasvir edecek şekilde hayvan kurbanları sunuyorlardı. Söz konusu bu bölgede, İsa’nın kendi halkı için fidiye olmak üzere acı çekerek öldüğünü bilmekteyiz.

Ayet 2,12&16: “senin biricik Oğlun” Ayet 2 ve 16’da “biricik” kelimesi “sevgili” anlamındadır. Ayet 12’de ise, “beraberinde olmak” veya “bir başkasıyla aynı düşüncede olmak” anlamında kullanılmıştır. İshak, kendi aracılığıyla uluslara bereket getirecek olan, Tanrı’nın antlaşmasında vaat edilen biricik oğuldu. İsmail, Sara’nın hizmetçisi Hacer’le uzağa gönderilmişti ve İshak’la bu konuda paylaşması gereken bir mirasa sahip değildi. İsmail, bir oğul olarak bölgede bulunmamıştı. İsmail, imanındaki zayıflıktan ötürü, İshak’ı suçlamıştı (**Yaratılış 21:9, Galatyalılar 4:29**). İshak, Tanrı’nın Kutsal Ruhu’nun gücüyle mucizevi bir şekilde doğmasına rağmen, İsmail normal, doğal bir şekilde doğmuştu (**Galatyalılar 4:23,29**). Çocuk sahibi olabilecek yaşın çok ötesinde iken, İbrahim’in iman yoluyla inanmış olduğu gibi, İbrahim ve Sara Tanrı’nın vaadinin gerçekleşmesi olarak İshak’a sahip olmuşlardı (**Yaratılış 18:10-12 ; 21:13 , 5**).

Ayet 6: “Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshak'a yükledi” Bu olay, bize, İsa’nın haçlanmaya giderken, kendi haçını taşımasını anımsatmaktadır.

Ayet 7: “yakmalık sunu kuzusu nerede?” Buradaki kurbanlık kuzu, İsa’nın bizler için, haç’ta ölmesinin bir sembolü konumundadır. Kuzu ile insan arasında açık bir şekilde kurbanlığı anımsatan ilişki, Eski Antlaşma **Yeşaya 53:7**’de mevcuttur:

Yeşaya 53:7 *O baskı görüp eziyet çektiyse de, ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını.*

Ayet 8: “kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak” İbrahim, Tanrı’nın sözünde öylesine kesin bir imana sahipti ki, Tanrı’nın İshak’ı ölümden diriltebileceğine dair vermiş olduğu vaadi gerçekleştireceğini biliyordu.

Ayet 13: “oğlunun yerine onu sun” Burada, kurbanlığın kendisi için, bir yer değiştirme olayı üzerindeyiz. Birçokları için yaşamını, bir fidiye olarak vermek üzere gelecek olan İsa’nın ön görümünü açık bir şekilde anlamaktayız.

Ayet 14: “Rab sağlar” Bu, Tanrı’nın sıfatlarından birisi (Yehova), Rab

sağlayacak anlamındadır. Rab Tanrı, gerçek tapınma için, gerekli olan kurbanı sağlayarak kendisini onurlandırmıştır.

Ayet 18: “**soy**” kelimenin buradaki anlamı tekil niteliktedir. Bir tane olan evladı (Mesih) belirtir (**Galatyalılar 3:16**'ya bak).

“**dünyadaki tüm uluslar bereketlenecek**” İbrahim'in soyundan olan İsa aracılığıyla, tüm halklara kurtuluş gelecek.

“**çünkü bana itaat ettin**” İbrahim, imanıyla hareket ettiğinden, Tanrı'daki imanını göstermiş oldu. Bu iman, onu Tanrı ile güvenilir yaparak, kendisine doğruluk olarak itibar kazandırmıştır (**Yaratılış 15:6**). İbrahim, artık, kendi günahları ona karşı bir değer olmayacak şekilde aklanmıştı. **Galatyalılar 3:9** “*Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahim'le birlikte kutsanırlar.*”

Soru:

İbrahim, imanını ne şekilde ortaya koyarak, Tanrı'yı onurlandırdı?

Soru:

Tapınma için, ne çeşit bir kurban gerekliydi (ayet 5,7)?

Soru:

İbrahim, Tanrı'nın ne yapacağına inanmıştı (ayet 5,8)?

Soru:

İbrahim'in biricik oğlunu kurban etmesi, ne türden (sembolik olarak) bir davranıştı?

Soru:

Rab neyi sağladı?

İbrahim'in imanı aracılığıyla, birbirleriyle ilgili 3 şey, Tanrı tarafından İbrahim'e sağlanmıştı:

1. Kurbanlık koç,
2. Yeniden canlanma
3. Bereketler.

İbrahim'e sağlanan bu 3 şey, ölen, tekrar dirilen ve bizlere Tanrı'da sonsuz bereketlere sahip olacağımız bir yaşam veren Mesih İsa aracılığıyla İbrahim'den yaklaşık 2000 yıl sonra gerçekleşmiştir. İsa, Ferisilerle kendi

kimliği hakkında tartıştığı zaman, İbrahim'in kendisinin gelecek oluşuna doğru baktığını açıklamıştı. **Yuhanna 8:56** "*Babanız İbrahim günümü görecekđi için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.*"

İbrahim'in o zamanda öğrenmiş olduğu şey, zamanı gelince, Tanrı'nın kendi oğlunun ölerək, bizim kurtuluşumuzu sağlayacağı idi. Tanrı'nın sağlayışından ötürü, İbrahim ölüm korkusu olmaksızın, yeniden dirilme ümidine sahip olduğunu biliyordu. İbraniler mektubunda söylendiği gibi, "*İbrahim, Tanrı'nın ölüleri bile diriltebilecekđini düşündü; nitekim İshak'ı simgesel bir şekilde ölümden geri aldı*" (**İbraniler 11:19**).

İbrahim tüm ulusların bereketlenmesine sebep olacak olan vaat edilmiş oğul'un gelişine imanla bakmaktaydı. Tanrı'nın İsa aracılığıyla sağlamış olduğu kurbanı iman aracılığıyla kabul ederek, Tanrı'yı onurlandırabiliriz.

GÜNAHLAR İÇİN FİDYE

Tanrı Zebur'da bizlere, başkasının hayatı için hiç kimsenin yeterince bedel ödeyemeyecekđini bildirmektedir:

Mezmur 49:

7 Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez,

Tanrı'ya fidye veremez.

8 Çünkü hayatın fidyesi büyüktür,

kimse ödemeye yeltenmemeli.

9 Böyle olmasa,

Sonsuza dek yaşar insan, mezar yüzü görmez.

15 Ama Tanrı beni ölüler diyarının pençesinden kurtaracak, ve yanına alacak.

Soru:

Hiç kimse, diğer birinin yaşamı için bedel ödeyemez. Bizlerin sonsuz yaşam için olan tek umudumuz nerede bulunmaktadır?

Tanrı'nın açıklanmış olan vahyi, bizlerin sonsuz yaşamı aldığımız kurtarılma olayını, Tanrı'nın kendisinin sağlayabilir olduğunu açık olarak bildirmektedir.

Markos 10:45

Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları uğruna fidiye olarak vermeye geldi.

Notlar:

“**fidye**” Bir kişinin mahkumiyetten kurtarılması için yapılan ödeme. Bizler, esaretten özgür kılınıp, günahın köleliği üzerinde zaferli olalım diye, İsa'nın kendi yaşamını vermiş olduğu, günaha ve ölüme köle olan insanlarız.

Soru:

Bizler için, İsa'nın yaşamının O'ndan alınması, kendi isteği dışında mıydı yoksa, O'nun isteğiyle mi gerçekleşti?

Vaftizci Yahya İsa'nın evrensel hizmetinin başlangıcında, İsa'ya bakarak şunu söylemişti:

Yuhanna 1:29

Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!"

Not:

“**kuzu**” Yahudiler tapınakta, günahlarına kefaret için hayvan kurbanı sunuyorlardı. Bu hayvan sunuları, gelecekte, bizlerin günahları için kendisin bir kurban olarak sunan Mesih'i işaret etmekteydi.

Soru:

Yahya, İsa'nın göreviyle ilgili olarak, önceden neyi biliyordu?

TANRI'NIN DÜNYAYA OLAN SEVGİSİ

Tanrı'nın, düşüşten sonra, bizlerin sahip olduğu günaha karşı, kendi öfkesinin cezasının ödenmesi için İsa'yı göndermesi, Tanrı'nın bizler için sahip olduğu sevgisinden dolayı idi. İsa, bu konuda şöyle söylemektedir:

Yuhanna 3:16-18

Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlunu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbirisi mahvolmasın, ama hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.

Tanrı, Oğlunu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.

O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır.

Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlunun adına iman etmemiştir.

Soru:

Tanrı, kendi oğlunu neden gönderdi?

Soru:

Tanrı'nın oğluna inanmak, ne anlama gelmektedir?

YANSIMA İÇİN

Soru:

Günahlarımızın cezasını ödemekten, neden sadece Tanrı bizi kurtarabilir?

Soru:

Tanrı, bunu bizim için nasıl sağladı?

UYGULAMA İÇİN

Tanrı'nın, İbrahim'e sağlayışı vermiş olduğu gibi, günahlarınızdan dolayı Tanrı'dan ayrılmanıza bir çare olması için, güvencinizi sadece Tanrı'ya yönlendirin. Tanrı'nın, İsa aracılığıyla size sağlamış olduğu kurtuluşu reddetmenizin anlamı, suçlanarak Tanrı'dan sonsuz olarak ayrılmanızdır. Tanrı'nın karşılıksız sunduğu bu sağlayışı kabul etmeniz O'nu onurlandırmak ve yüceltmek anlamına gelir. İmanınızın karşılığı ise, sonsuzluk boyunca Tanrı'nın krallığına coşkulu bir şekilde girmenizdir.

Tanrı'nın, sizin için sunduğu sağlayışı kabul edecek misiniz?

11. MESİH İSA'NIN GÖREVİ ÖLÜMÜ

ÖNCE DEN BİLDİRİLEN KURBAN

Acı çekecek ve yüceltilecek olan Mesih'in gelmesiyle ilgili olarak, Yeşaya bir peygamberlik¹⁵ yapmıştı. Bu peygamberlik Mesih'in doğumundan yaklaşık 700 sene evvel yapılmıştı. İncil'de, Mesih'in acı çekmesi, ölümü ve dirilişi ile ilgili peygamberliklerin yerine geldiğini belirten, birçok ayet mevcuttur.

Yeşaya 53:

4 Aslında hastalıklarımızı o üstlendi,

Acılarımızı o yüklendi.

Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını,

Vurulup ezildiğini sandık.

5 Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi,

Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti.

Esenliğimiz için gerekli olan ceza

Ona verildi.

Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.

6 Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık,

Her birimiz kendi yoluna döndü.

Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.

7 O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı.

Kesime götürülen kuzu gibi,

Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi

Açmadı ağzını.

8 Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü.

Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzünden

Yaşayanlar diyarından atıldığını

Onun kuşağından düşünen oldu mu?

9 Şiddete başvurmadığı,

Ağzından hileli söz çıkmadığı halde,

Ona kötülerin yanında bir mezar verildi,

Ama öldüğünde zenginin yanındaydı.

10 Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü,

Acı çekmesini istedi.

Canını suç sunusu olarak sunarsa

Soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak.

RAB'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.

11 Canını feda ettiği için gördükleriyle hoşnut olacak.

RAB'bin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını

aklayacak. Çünkü onların suçlarını o üstlendi.

Notlar:

Ayet 8: “**acımasız yargı**” İsa, Yahudi ve Romalılar tarafından uygulanan adil olmayan bir yargılamadan dolayı acı çekmişti.

Ayet 9: “**öldüğünde zenginin yanındaydı**” Mesih, kendisine iman etmiş olan zengin adam Aramatyalı Yusuf'un mezarında gömülü idi.

Ayet 10: “**suç sunusu**” Mesih, Yahudilerin kendi günahları için, altarda sunmuş oldukları bir koç gibi, kendi yaşamını sunu olarak vermiştir.

“**soy**” Ruhsal soydan gelen, inanlı.

“**günleri uzayacak**” Mesih ölümden dirildiği zaman, sonsuzluk boyunca yaşamak üzere doğmuştu.

Ayet 11: “**aklanma**” Günahtan arınmışlığın ifadesi.

Soru:

Bu ayetler, ölmüş olan kişinin karakteri hakkında neyi işaret etmektedir?

Soru:

Bu ayetlerde işaret edilen kişinin, neden acı çekip ölmesi gerektiği hakkında, ne söyleyebilirsiniz? (ayet 46,10-11)

Soru:

O kişi, kimlerin günahı için acı çekiyordu? (ayet 46,8)

Soru:

O'nun, uğruna acı çektiği kişilerin kazanımı ne idi? (ayet 5,11)

Soru:

Bu ayeter, Mesih'in acı çekmesi ve ölümü üzerindeki galibiyeti, bize nasıl anlatır? (ayet 10,11)

İSA'NIN ÇARMIHA GERİLMESİ

İncil'deki 4 müjde veya 4 tanıklık, Mesih'in ölümü ve dirilişine dikkat çekmektedir. Yuhanna bölüm 7'de, Mesih'in bir kral olduğunu iddia etmesiyle ilgili olarak, Mesih ile Pilatus arasındaki "görüşme"yi görmekteyiz. Pilatus, Mesih'i tümüyle suçsuz bulmasına rağmen, Pilatus sonunda, İsa'nın Roma İmparatoru Sezar için bir tehdit olarak anlaşılması ve İsa'nın bir kral olduğunu kabul etmesi gerçeği üzerinde, Yahudi din önderlerinin baskısında kalarak, İsa'nın çarmıha gerilmesi isteğini kabul etti.

Yuhanna 19:

16 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.

17 Askerler İsa'yı alıp götürdüler. İsa çarmıhını kendisi taşıyıp Kafatası İbranice'de Golgota denilen yere çıktı.

18 O'nu orada çarmıha gerdiler. O'nunla birlikte iki kişiyi daha, İsa ortada, onlar da iki yanında olmak üzere çarmıha gerdiler.

19 Pilatus bir de yafta yazıp çarmıhın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı:

'NASIRALI İSA YAHUDİLERİN KRALI'

20 İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılmış olan bu yaftayı Yahudilerin birçoğu okudu.

21 Bu yüzden Yahudi baş kâhinler Pilatus'a, "'Yahudilerin Kralı' diye yazma" dediler. "Kendisi, 'Ben Yahudilerin Kralıyım dedi' diye yaz."

22 Pilatus, "Ne yazdımsa, yazdım" karşılığını verdi.

Notlar:

Ayet 16: "**Pilatus**" İsa'nın denendiği yeri içine alan, Kudüs şehrini ve Filistin'in bir kısmını içine alan bölgenin Romalı yöneticisi.

Ayet 17: "**haç**" Romalılar tarafından, bir mahkumun el ve ayaklarından çivilenerek asılmak suretiyle gerçekleştirilen ölüm cezası.

"**Aramice**" Filistin'deki Yahudiler tarafından kullanılan lisan.

Ayet 19: "**Nasıra**" Mesih'in büyümüş olduğu, kuzey Filistin'de, Celile'de bir kasaba.

Soru:

Yukarıdaki ayetler, Yahudiler, Pilatus ve Mesih'in krallığından bahseden İncil yazarının hakkında, nasıl bir görüntü ortaya koymaktadır?

Yuhanna 19:

28 Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için, "Susadım!" dedi.

29 Orada ekşi şarapla dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir süngerini züfuralına takarak O'nun ağzına uzattılar.

30 İsa şarabı tadınca, "Tamamlandı!" dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.

31 Yahudiler Pilatus'tan çarmıha gerilmiş adamların bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık günü olduğundan, cesetlerin Sept günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Sept günü büyük bayramdı.

32 Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa'yla birlikte çarmıha gerilmiş olan öteki adamın bacaklarını kırdılar.

33 İsa'ya gelince O'nun ölmüş olduğunu gördüler. Onun için bacaklarını kırmadılar.

34 Ama askerlerden biri O'nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı.

35 Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edersiniz diye tanıklık etmiştir.

36 Bunlar, "O'nun bir tek kemiği kırılmayacaktır" diyen Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi için olmuştur. [16](#)

37 Yine başka bir Yazıda, "Bedenini destekleri adama bakacaklar" deniyor. [17](#)

38 Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini kaldırmak için Pilatus'a başvurdu. Yusuf, İsa'nın öğrencisiydi, ama Yahudilerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsa'nın cesedini kaldırdı.

39 Daha önce geceleyin İsa'nın yanına gelmiş olan Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi.

40 İkisi, İsa'nın cesedini alıp Yahudilerin gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar.

41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı.

42 O gün Yahudilerin Hazırlık günüydü. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

Notlar:

Ayet 30: "**tamamlandı**" İsa, Babası tarafından gönderilmek suretiyle dünyada yapması gereken şeyleri bitirmiş olduğunu bildirmektedir. İsa, elçilerine açıklamış olduğu bildirilerle, vahiy'i sonlandırmıştır. Bu vahiy, bugün elimizde olan İncil veya Yeni Antlaşma olarak bilinen kitabın içindeki yazılardır.

Ayet 31: "**hazırlık**" Yahudilerin bir kuzuyu kurban ederek, Mısır' daki kölelikten kurtuluşlarını kutladıkları hafta.

Ayet 38,39: "**Aramatyalı Yusuf ve Nikodemus**" 70 üyeden oluşan Yahudi yasa sorumlusu Sanhedrin adlı kurulun 2 zengin üyesi. Bunlar, İsa'nın ölümle cezalandırılmasını onaylamamışlardı.

Soru:

Bu metinde, İsa'nın gerçekten öldüğünü işaret eden hususlar hangileridir?

HAÇ'IN ANLAMI

İsa'nın haçtaki ölümünde, bizler için çok önemli olan birkaç şey gerçekleşmiştir. Bu olay, sadece tarihte gerçekleşmiş bir olay olmayıp,

ama, tüm insanlık tarihinde tüm insanlığı ilgilendiren bir anlamı vardır:

Koloseliler 2:13-15

Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı. Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. Yönetimlerin ve hükümlerinin elindek silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.

Notlar:

“**günahlarınızda ölü**” Mesih İsa aracılığıyla Tanrı'yı tanımadan evvelki ruhsal durumumuz.

“**günahlı doğanızda sünnetsizlik**” İmana sahip olmadan evvel, bizler günahlı bir konumda ve ruhsal olarak ölü idik. Bu, Tanrı'nın, bizleri, iman yoluyla yeni bir insan yapmasından evvelki doğal yapımızdır. Doğal benliğimizde, bizler sürekli olarak Tanrı'nın kutsallığına karşı günah işlemekteyiz. Sünnet, günahları kesip atmayı, yürekte bir değişikliğe sahip olmayı ve imandaki birlikteliğe dahil olmayı simgelemektedir.

“**yasanın iptali**” Bizi sürekli suçlayan, yazılı olan yasanın (Musa şeriatinin) ölümüne neden olan hükmü, çarmıhta ölüp, yasanın lanetinin kötülüğüne karşı oluşuna direnen Mesih aracılığıyla iptal edilmiştir.

“**güç ve egemenlikler**” Bunlar, Tanrı'nın işlerine karşı olan, görülemeyen Ruhsal güçlerdir. İsa, çarmıh üzerindeki ölümü aracılığıyla, Şeytan üzerinde zafer kazanmıştır, öyle ki Şeytan'ın bizim üzerimizdeki hakimiyetini, bizleri ölüm tehdidiyle kontrol etme yeteneğini ve Tanrı'dan sonsuzluk boyunca ayrılmamızı sağlayacak gücünü kaybetmiştir. Şeytan'ın gücü kırılmış ve mağlubiyeti kesindir.

Soru:

İmanlı artık neden ölü değil de diridir?

Soru:

Mesih çarmıhta bizim için ne yaptı?

Soru:

Mesih, Şeytan ve onun meleklerini nasıl etkisiz hale getirip, zafer kazandı?

Elçi Yuhanna, Mesih'in neden geldiğini şöyle açıklıyor:

1. Yuhanna 3:8

...Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı.

İbraniler mektubunun yazarı, İsa Mesih'in bunu nasıl yaptığını şöyle açıklıyor:

İbraniler 2:14-15

Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis'i, ölüm aracılığıyla etkisiz hale getirmek üzere onlarla aynı insan yapısını aldı.

Bunu, yaşamları boyunca ölüm korkusu yüzünden köle olmuş olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.

Notlar:

“**beden ve kan**” Zayıflılığımızı ve sınırlılığımızı işaret ederek “insan” kavramını ifade eden deyimsel bir söylem.

“**onlarla aynı insan yapısını aldı**” Mesih, kendisini bizimle özdeşleştirmek için tamamıyla bir insan oldu, hak ettiğimiz cezayı üzerine aldı, kurtuluşumuz için öldü ve bizi Şeytan'ın egemenliğinden özgür kıldı.

Soru:

Şeytan'ı mağlup etmek suretiyle, Mesih'in ölümünde ne gerçekleşti?

İncil, bize, Mesih'in ölümünün anlamsız olmadığını ve kurtuluşumuz için çok önemli olduğunu öğretmektedir. Mesih'in, kanının dökülerek kurban olması gerçekleşmeseydi, günahlarımızın yıkanabileceği bir vasıta olmayacaktı:

İbraniler 9:

14 Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya kulluk edebilmeniz için vicdanınızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!

15 Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih, yeni bir antlaşmanın aracısı olmuştur. Kendisi, onları birinci antlaşma zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fidye olarak öldü.

Notlar:

Ayet 15: “**Mesih**” Yağ ile meshedilmiş olan.

“**Yeni Antlaşma**” Tanrı'nın kendi halkıyla yapmış olduğu yeni bir vaat,

sözleşme. Mesih İsa, günahlarımız için çarmıhta kendisini kurban sunusu yaparak bu Yeni Antlaşma'yı bizlere açıklayan kişidir.

“birinci antlaşma” Bu, Tanrı'nın peygamber Musa aracılığıyla kendi halkı ile yapmış olduğu Eski Antlaşma'dır. Bu antlaşma, Mesih İsa aracılığıyla gelecek olan yeni bir antlaşmanın habercisi, gölgesi ve daha alt düzeydek bir antlaşmaydı.

“fidye” Geri almak için ödenen bedel. Buradaki imajda, bir mahkumun bir bedel ödenerek özgür kılınmasını simgelemektedir. İnsanların günahlarının bedeli, Mesih İsa'nın hayatıydı.

Soru:

Mesih'in kanı ve bedeni bizler için ne yapmaktadır?

İbraniler 9:22

Nitekim Kutsal Yasaya göre, hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeksizin bağışlama olmaz.

Soru:

Tanrı'nın meleği tarafından korunarak bir koç ile yer değiştiren İbrahim'in oğlunun kurban edilme girişiminin, Mesih'in bu amaç için yapmış olduğu davranış ile ilişkisi var mıdır? Şayet varsa, nasıl? Kurban bayramında kurban kesmek ile günahların bağışlanması arasında her hangi bir ilişki var mıdır?

İbraniler 9:26-28

Oysa Mesih, kendisini bir kere kurban edip günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır.

Bir kez ölmek ve ondan sonra yargılanmak nasıl insanların kaderiyse, böylece Mesih de birçoklarının günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

Soru:

Şayet bizler 2000 yıl sonra yaşamış olsaydık, Mesih'in kurban oluşu bizler üzerinde etkin olur muydu?

Soru:

Tanrı'nın, sizin günahlarınızı affedeceği ve kendi yargısından sizleri

kurtaracağı konusunda her hangi bir güvenceniz var mıdır?

YANSIMA İÇİN

Soru:

Şayet Mesih'in ölümü gerçekse, ve insanların günahlarını ortadan kaldırmak için öldüyse, O'nun ölümünün sizin için ne anlama gelmektedir?

Soru:

Şayet, güveninizi Mesih'in çarmıhta sizin için yapmış olduğu işin üzerine koyarsanız, bundan sonra Şeytan'dan veya ölümden korkar mısınız?

Soru:

Bir inanlının, kötü ruhları veya nazara neden olan bakışları engellemek için, bir muska veya tılsım taşımasına gerek var mıdır?

UYGULAMA İÇİN

Kendi kendimizi kurtaramayacağımızdan dolayı, Mesih'in yapmış olduğuna güvenmeliyiz.

12. MESİH İSA'NIN GÖREVİ-DİRİLİŞİ

DİRİLMEMEYE TANIKLIK

Mesih'in dirilmesi, O'nun izleyicilerinin imanı için o kadar temel bir olaydır ki, Mesih'in dirilmemiş olduğunu söylemek Mesih'e iman etmenin hiçbir alt yapısının olmadığını iddia etmektir. Yuhanna İncili'nden alınan aşağıdaki ayetler, görsel tanıklıklardan birisini dile getirmektedir:

Yuhanna 20:

1 Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü.

2 Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. Onlara, "Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz" dedi.

3 Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler.

4 İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan daha hızlı koşarak mezara önce vardı.

5 Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedii.

67 Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan mendili gördü. Mendil, keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu.

8 O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti.

9 İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazıyı henüz anlamamışlardı.

10 Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler.

11 Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı.

12 Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu.

13 Meryem'e, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular. Meryem, "Rabbim,

almışlar" dedi. "O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum."

14 Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı.

15 İsa, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" dedi. "Kimi arıyorsun?" Meryem O'nu bahçıvan sanarak, "Efendim" dedi, "eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım."

16 İsa ona, "Meryem!" dedi. O da döndü, İsa'ya İbranice, "Rabbuni!" dedi. Rabbuni, 'Öğretmenim' demektir.

17 İsa, "Bana dokunma!" dedi. "Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babamın ve sizin Babanızın, benim Tanrımın ve sizin Tanrınızın yanına çıkıyorum."

18 Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, "Rab'bi gördüm!" dedi. Sonra Rab'bin kendisine söylediklerini onlara anlattı.

19 Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudilerden korkusu nedeniyle buldukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup onlara, "Size esenlik olsun!" dedi.

20 Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler.

Notlar:

Ayet 17: "**Benim Babamın ve sizin Babanızın, benim Tanrımın ve sizin Tanrınızın yanına**" "Bizim Babamız ve bizim Tanrımız" yerine söylenmektedir. İsa, burada Babasıyla ve diğerleriyle birlikteliği ifade ederken ilişkideki tarzda bir farklılık yapıyor.

Ayet 19: "**Size esenlik olsun**" Yaygın olarak kullanılan selamlaşma, buradaki bu selam, İsa'nın öğrencilerinin Yahudiler tarafından tutuklanma korkusu içinde oldukları bir anda söylendiğinden, önem taşımaktadır.

Soru:

İsa, öğrencilerine kendisi hakkında birkaç defa, ölümünden evvel, öleceğini, 3 gün sonra ölümden dirileceğini söylemiş olmasına rağmen, sonuçta onların, Mesih'in gerçekten ölümden dirilmiş olduğuna inandıklarını düşünürsek, onlara olan şeyin ne olduğunu düşünürsünüz?

İMAN

Yuhanna 20:

24 On ikilerden biri, İkiz diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi.

25 Öbür öğrenciler ona, "Biz Rab'bi gördük!" dediler. Tomas ise, "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımla dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" dedi.

26 Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi.

27 Sonra Tomas'a, "Parmağını uzat" dedi, "ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!"

28 Tomas O'na, "Rabim ve Tanrım!" diye cevap verdi.

29 İsa ona, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmeden iman edenlere ne mutlu!"

30 İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok mucizeler yaptı.

31 Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

Not:

Ayet 24: "on iki" Mesih'in evrensel hizmeti esnasında, 12 öğrencisi 3 yıl O'nu izlediler.

Soru:

Ayet 28'de, Tomas'ın söylediğine dikkat ederseniz, Tomas'ın İsa'ya imanı hakkında ne söylersiniz?

Soru:

Bugün bizler İsa'yı görememekteyiz, fakat, O'nu görmeden kendisine iman edersek bereketleneceğimizi bilmekteyiz. Görmeden inanmanın daha büyük bir iman gerektirdiği doğru mudur? İsa'nın, bereketlenmek için büyük imana sahip olanları aramakta olduğu doğru mudur?

Soru:

İmanımızı üzerine koyacağımız temel unsur nedir (ayet 31)? İmanımız

bizim için neye sebep olacak?

TANRI'NIN AMAÇLARININ YERİNE GELMESİ

Pentekost kutlaması için Kudüs'e gelerek bir araya toplanan Yahudilere elçi Petrus vaaz etmekteydi. Bu olay, İsa'nın dirilmesinden 50 gün sonra idi. Bu hadise, İncil'de Elçilerin İşleri adlı bölümde ilk yüzyıl kilisesinin gelişiminin tarihinin bir kısmını bizlere anlatmaktadır:

Elçilerin İşleri 2:

22 Ey İsraililer, şu sözleri dinleyin: bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış bir kişidir.

23 Tanrı'nın önceden belirlenmiş amacı ve önbilgisi uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz.

24 Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüme tutsak kalması olanaksızdı.

25 O'nunla ilgili olarak Davut şöyle der: Rab'bi her zaman önümde gördüm, O benim sağımda durduğu için sarsılmam.

26 Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir. Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak.

27 Çünkü sen canımı ölümler diyarına terk etmeyeceksin, Kutsalını çürümeye bırakmayacaksın.

28 Yaşam yollarını bana öğrettin; varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.'

29 Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanı başımızda duruyor.

30 Davut bir peygamberdi ve soyundan gelen birini tahtına oturtacağına dair Tanrı'nın kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu.

31 Geleceği görerek Mesih'in ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: O, ölümler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.

32 Tanrı, bu İsa'yı ölümden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarımız.

33 O, Tanrı'nın sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür.

34-35 Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde şöyle der: 'Rab Rabbime ded.

ki, Ben düşmanlarını senin ayaklarının altına serinceye dek, sağımda otur.

36 Böylelikle tüm İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz bu İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır."

37 Bu sözleri duyanlar, yüreklerine bir hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapmalıyız?" diye sordular.

38 Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız."

39 Bu vaat size, çocuklarınıza ve uzakta olanların hepsine, Tanrımız olan Rab'bin kendine çağıracağı herkese yöneliktir.

40 Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. "Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!" diye yalvardı.

41 O'nun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı.

Notlar:

Ayet 34: "**Rab Rabbime dedi**" Bu söz, Mesih İsa'nın doğumundan 1000 yıl önce **Mezmur 110:1**'de Davut tarafından söylenmesi için ona vahyedildi. Bu peygamberlikte Davut Mesih için, "efendim" diye hitap ediyor. RAB'bin sağında oturan Mesih, onurlu, güçlü ve hükümler bir yeredir. O oturmaktadır, çünkü kurbanlık için yapması gereken her şeyi tamamlamıştır. Yenilmesi gereken son düşman ölüm ve günahdır.

Ayet 38: "**tövbe**" Birinin Tanrı'yı tanımazdan evvelki günahlı yaşamından, erdemli bir yaşama dönmesi.

"**vaftiz**" Yeni bir inanlının, günahlarının yıkanıp, Kutsal Ruh'la doldurulması ve Mesih'te O'nun bir izleyicisi olarak yeni bir yaşama kavuşarak Mesih'in bedenine (kilise) katılmayı işaret eden dışsal manada, suyla gerçekleştirilen bir ritüel.

Soru:

Kutsal Kitap'taki vaazları takip ederek, Tanrı'nın ezeli bilgisi ve amacının Mesih İsa üzerinde nasıl gerçekleştiğini görün.

Soru:

İsa'nın ölümden dirilerek Rab oluşunu duyan insanlar nasıl tepki

vermişlerdi?

DİRİLİŞİN ANLAMI

Elçi Pavlus, Mesih'in dirilişinin önemini bize şöyle aktarmaktadır:

1. Korintliler 15:

35 Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim. Şöyle ki, Kutsal Yazılar uyarınca Mesih, günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. Kefas'a, sonra Onikilere görüldü.

6 Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda görüldü. Onların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler.

78 Bundan sonra Yakup'a, sonra bütün elçilere ve en son, zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da görüldü.

12 Eğer Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda bazıları ölümler dirilmez diyor?

13 Eğer ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.

14 Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur.

15 Ve bizim Tanrı'yla ilgili tanıklığımız da yalan olmuş olur. Çünkü Tanrı'nın, Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Ama ölümler gerçekten dirilmezlerse, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir.

16 Ölümler dirilmezlerse, Mesih de dirilmemiştir.

17 Mesih dirilmemişse, imanınız yararsızdır ve siz hâlâ günahlarınızın içindedesiniz.

18 Buna göre Mesih'e ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır.

19 Eğer yalnız bu yaşam için Mesih'e ümit bağlamışsak, herkesten daha çok acınacak kişileriz.

20 Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir.

21 Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir.

22 Herkes nasıl Âdem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak.

23 Her biri sırası gelince dirilecek: ilk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar.

24-26 Bundan sonra Mesih, her yönetimi, her hükümranlığı ve gücü ortadan kaldırıp egemenliğı Baba Tanrı'ya teslim ettiğı zaman son gelmiş olacak. Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını O'nun ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir. Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür.

Notlar:

Ayet 4 “**O gömüldü**” İsa'nın gerçekten öldüğünü tasdik etmektedir.

Ayet 5: “**on iki**” İsa'nın 3 yıl süren evrensel hizmeti boyunca, O'nunla birlikte olan havariler.

Ayet 58: Burada, İsa'nın dirilmesinden sonra 6 defa kendisini gösterdiğinden söz ediliyor. Bunun haricinde, İncil'in diğer bölümlerinde İsa'nın dirilişinden sonra değişik zamanlarda görüldüğünden söz edilmektedir.

Ayet 20: “**ilk örnek**” Mesih'in ölümden dirilmiş olması, tüm Tanrı halkının gerçek yaşama dirileceğinin garantisidir.

Ayet 21: “**Ölüm bir insan aracılığıyla geldi**” Adem, insanlık soyunun başı olarak, Tanrı ile olan doğru ilişkisinden koptuğu için, insanlığa ölüm getirdi.

Ayet 22: “**Mesih'te**” İman aracılığıyla Mesih'le ilişkide bulunmak.

Soru:

Mesih'in dirilmesi, kendisini izleyenlerin imanı için neden bir temel teşkil etmektedir?

Soru:

Mesih'in dirilişinin gücünün etkisi nedir?

Soru:

Mesih'te ümit eden bir imana sahip olan bir kişi için temel esas nedir?

YANSIMA İÇİN

Soru:

Mesih'i ölümden dirilten güç, Tanrı tarafından, sizi de günahdaki eski yaşamınızdan yeni kutsal bir yaşama diriltebilir mi?

UYGULAMA İÇİN

Soru:

Şayet, sonsuzluk boyunca Tanrı'nın varlığından zevk alacağınız bir umuda güvenli bir şekilde sahip olsaydınız, bu umudunuzu layıkıyla korumanız için, ne yapmalıydınız?

Soru:

İman aracılığıyla, karşılıksız, lütuf olarak kurtuluşunuzun güvencesine sahip olabileceğinizi biliyor muydunuz?

İbraniler 11:1

İman, ümit edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır.

İmanınızı, Tanrı sözündeki güvenilir vaatlere dayandırın.

13. MUSA GİBİ BİR PEYGAMBER

Peygamber Musa, İsraililere Tanrı'nın şu sözlerini söyledi:

Yasanın Tekrarı 18:14-15, 17-19

Ülkelerini alacağınız uluslar büyücülerin, falcıların öğüdüne kulak verirler. Ama Tanrınız RAB buna izin vermiyor.

Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin.

RAB bana, 'Söyledikleri doğrudur' dedi.

'Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi onun ağzından işiteceksiniz, kendisine buyurduklarımın tümünü onlara bildirecek.

Adıma konuşan peygamberin ilettiği sözleri dinlemeyeni Ber. cezalandıracağım.

Soru:

Bu peygamberlik, kimi işaret etmektedir?

Bazı insanlar, yukarıdaki ayetlere, Mesih'ten sonra gelecek olan başka bir peygamberin bildirilişi olacak şekilde doğru olmayan bir yorumlama getirmektedirler (Kuran'da Araf Suresi, ayet 157). Bu metinde, bir manada, sanki, Musa'nın giderek, Tanrı sözünü konuşan bazı peygamberlerin, farklı uluslara geleceği bildirilmektedir. Fakat Musa ve İsa arasında mevcut olan hiçbir peygamberin bir antlaşmanın aracısı olmadığını, Musa'nın sahip olduğu kadar Tanrı'yla çok ileri düzeyde bir dostluğa sahip olmadığı, büyük mucizeler yapmadığı ve **Sayılar 12:68, Tesniye 34:10**'daki kadar açık göksel vahiylerle sahip olmadığını bilmekteyiz. Bununla birlikte, peygamberliğin en üst düzeyde temsil edilerek ancak kendisinde gerçekleşeceği beklenen kişi Mesih'tir. O, peygamber Musa'dan üstündür.

Bu metinde aslında, neyin söylendiğini anlamamıza yardım etmek için, bu ayetleri, Kutsal Kitap'taki diğer ayetlerle peygamberliklerin gerçekleşmesi kapsamında karşılaştırmalıyız. Peygamber Musa aracılığıyla, başka bir peygamberin gelecek olmasının bildirim hakkında, bu yapılan peygamberlikten bazı notlar çıkarabiliriz. Bu gelecek olan, Peygamber Musa'ya benzemeli, İsraili kardeşleri arasından (bu sözleri söyleyen kişi olarak) olmalı, Rab Tanrı'nın sözlerini söyleyen, kendisinin dinlendiği, ve

şayet O'nu bir kimsenin dinlememesi halinde, Tanrı'nın yargısı altında olacakları biçiminde olmalı. Bu özelliklerin her birinde mevcut olan nitelik, Mesih İsa'da gerçekleşmiştir. Bu kavramın, İncil içinde nasıl geliştirilmiş olduğunu görmeye devam edelim.

TANRI'NIN ONAYLAMIŞ OLDUĞU PEYGAMBERLİKLERİN, MESİH'TE SAĞLANMASI

Tanrı, İsa ve elçiler Musa'nın yapmış olduğu peygamberlikleri, İsa'nın gerçekleştirmiş olduğunu tasdik etmektedir. İsa gerçekleştirmiş oldukları konusunda 3 ana dalda göreve sahiptir; peygamber, kahin ve kral. Bu peygamberlik, belirtmiş olduğumuz bu 3 önemli görevden her birisine, bir peygamber olarak işaret etmektedir. Bir gün, İsa, elçilerinden 3 tanesiyle dramatik bir olay yaşamıştı:

Matta 17:

1 Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı.

2 Orada, gözlerinin önünde İsa'nın görünümünü değiştirdi. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu.

3 O anda Musa'yla İlyas öğrencilere göründü. İsa ile konuşuyorlardı.

4 Petrus İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a."

5 Petrus hâlâ konuşurken, parlak bir bulut birden onları gölgeledi. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!" dedi.

6 Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.

7 İsa gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi.

8 Başlarını kaldırıp bakınca İsa'dan başka kimseyi göremediler.

Notlar:

Ayet 2: **"görünümünü değiştirdi"** İsa'nın öğrencileri, O'nun görkemini gözleri önüne serecek şekilde, görünümünün değiştiğini gördüler (**2. Petrus 1:16**).

"Yüzü güneş gibi parladı" Musa Sina dağında Tanrı'yla buluştuğunda, İsraililerin kendisine yaklaşmaya korkacakları şekilde, Musa'nın yüzünde Tanrı'nın sonsuz ihtişamının yansıması olarak bir parıltı olduğu gibi, İsa'nın

yüzünde de Tanrı'nın ihtişamının bir yansıması vardı.

Ayet 3: "**Musa**" Eski Antlaşma'nın ve vaat edilmiş olan kurtuluşun temsilcisi olarak görülen, yasa sunucu. Musa, Elişa ve İsa'nın, hakkında konuşmuş oldukları (**Luka 9:30**) şey, İsa'nın ölümü ve dirilişiyle ilgili olan vaat, gerçekleştirilmeliydi. Musa, halkının arasında Tanrı'nın temsilcisi olarak onurlandırılmıştı. Böylece, Tanrı'nın sözüne sahip olarak, kendisinin dinlenmesi suretiyle Tanrı, İsa'nın onurlandırılmasını onaylamış oluyordu.

Ayet 5: "**Buluttan gelen bir ses**" Petrus bu olayla ilgili olarak şunu söyler:

2. Petrus 1:17

Mesih, yüce ve görkemli Olan'dan kendisine, "Benim sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" diye gelen sesle, Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı.

Musa ve Elişa, Mesih İsa'nın gelişinin öngörümü olacak şekilde 2 peygamberdi. Musa'nın, Elişa'nın ve İsa'nın, dağda İsa'nın en yakın 3 öğrencisine görünmesi, onların yapmış oldukları peygamberliklerden bir tanesinin gerçekleşmesinin Tanrı tarafından tasdik edilmesiydi. Gökten gelen ses, Tanrı'nın sözünü konuşmak için geldiğinden ötürü, İsa'yı dinlemeleri gerektiğini tasdik etmekteydi. Musa'nın daha evvel duymuş olduğu gibi, İsa ve öğrencilerinin dağda duymuş oldukları ses ihtişamlı bir bulutla örtülmüştü.

Soru:

Gelecek olan peygamberin peygamberliğinin gerçekleşmesiyle ilgili olarak, Musa'nın İsa ile olan birlikteliği ve Tanrı'nın sesi aracılığıyla tasdik edilen şey, onların kendi aralarındaki bir bağlantıyı işaret etmekte midir?

İSA, PEYGAMBERLİĞİN KENDİSİNDE GERÇEKLEŞMESİNİ ONAYLAMIŞTIR

İsa, tekrar ve tekrar Tevrat ve Zebur'un, kendisinin gelişinden ve peygamberliklerin kendisinde gerçekleşeceğinden bahsettiğini onaylamaktadır. İsa, kendisini reddeden Yahudilere konuşurken şunları söylemişti:

Yuhanna 5:

39 Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!

40 Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.

46 Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır.

47 Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?

İsa ölümden dirildikten sonra yol boyunca 2 öğrencisiyle konuşmuştu. Öğrenciler İsa ile ilgili gerçekleşen son olayları aralarında konuşuyorlardı ve hakkında konuştukları kişinin dirilmiş olan Rab olduğunu henüz anlamamışlardı.

Luka 24:

25 İsa onlara, "Sizi akılsızlar! Peygamberlerin tüm söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler!

26 Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değiydi?" dedi.

27 Sonra Musa'nın ve tüm peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal yazıların hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.

Aynı akşam, İsa 11 öğrencisine de göründü, onlarla birlikte yedi ve konuştu.

Luka 24:44-48

Sonra onlara, "Ben daha sizlerle birlikteyken size şu sözleri söylemişim: 'Musa'nın Yasasında, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlarda benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir'" dedi.

Bundan sonra İsa, Kutsal Yazıları anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.

Onlara dedi ki, "Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Kudüs'ten başlayarak tüm uluslara O'nun adıyla duyurulacak.

48 Sizler bu olayların tanıklarısınız.

Soru:

İsa, diğer pek çok peygamberlik yapılan metinler arasından, bunların kendisinde gerçekleşmesiyle birlikte, **Tesniye 18**'de bahsedilen, gelecek olan peygamberi mi işaret etmektedir?

İsa'nın öğrencileri, günahın suçlamış olduğu insanlara iyi haberi vermek için çevreye dağıldıklarında, Musa aracılığıyla yapılan peygamberliğin, İsa'nın

gelişle nasıl gerçekteştinden bahsediyorlardı. İsa'nın, doğuştan sakat bir adamı mucizevi bir şekilde iyileştirmesinden hemen sonra, Elçi Petrus İncil'de bu durum için şöyle söylemiştir:

Elçilerin İşleri 3:17-24

Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorum.

Ama tüm peygamberlerin ağzından Mesih'inin acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir.

Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenmiş olan Mesih'i, yani İsa'yı göndersin.

Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsa'nın gökte kalması gerekiyor.

Musa şöyle demişti: 'Tanrınız olan Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her sözü dinleyin.

O peygamberi dinlemeyen herkes Tanrı'nın halkından koparılıp yok edilecektir.

Samuel ve ondan sonra gelip konuşmuş olan peygamberlerin hepsi de bu günleri duyurmuştur.

Not: Elçi Petrus'un, Tesniye 18'deki peygamberliği, doğrudan Mesih İsa'ya dayandırmış olduğuna dikkat edin.

Soru:

Elçi Petrus, insanları günahlarından ötürü tövbe etmeye çağırması sırasında neden Musa tarafından yapılmış bir peygamberliği duyurmaktadır?

İLK İNANLILAR PEYGAMBERLİĞİN İSA'DA GERÇEKLEŞECEĞİNİ ONAYLAMIŞTI

Çok uzun olmayan bir zaman sonra, Tanrı'nın lütfu ve gücüyle dolu, Stefan adlı bir adam, İsa'nın adında halkın arasında çok mucizevi ve şaşkınlık verici işler yapmıştı. Stefan'ın bu davranışlarından ötürü ona karşı kıskançlık ve nefret besleyen Yahudi din önderleri O'nu tutukladılar. Stefan,

Tanrı'nın İsrail halkı ve İbrahim'le yapmayı planladığı amaçlarını Yahudi yargı kurulunda anlatmadan evvel, bir savunma metni hazırlayıp vermişti. Bu savunmada, Stefan, bizim burada işaret etmek istediğimiz noktayı, Yahudilere, peygamberliğin İsa'da gerçekleşmesini anlatmaya çalışmaktaydı. Stefan, Musa'nın halkı tarafından nasıl reddedilmiş olduğunu anlatmak suretiyle, savunmasına başlamıştı:

Elçilerin İşleri 7:35-38

Bu Musa, kim seni yönetici ve yargıç yaptı? diye reddettikleri Musa'ydı. Tanrı onu, çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdi.

Halkı Mısır diyarından çıkararak, orada, Kızıldeniz'de ve kırk yıl boyunca çölde harikalar ve mucizeler yaratan oydu.

İsrail oğullarına, 'Tanrı size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak' diyen Musa odur.

Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina dağında kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek üzere kendisine yaşam dolu sözler verildi.

Musa'nın reddedildiği ve otoritesinin sorgulandığı gibi, İsa'nın başına da aynı şey gelmişti. İsa'nın da bizler için yönetici, yargıç ve vaiz olmak üzere gelmiş olması ilginçtir. Vaat edilmiş olduğu gibi, kral Davut'un tahtında oturan, egemenliği ve krallığı sonsuza kadar sürecek olan İsa, Tanrı'nın ruhsal krallığını getirmek için gelmiştir. Son günde, doğru olan insanları cennete ve dürüst olmayanları cehenneme göndermek üzere hepimizi yargılayacak (**Yuhanna 5:27-29**). Musa İsrailileri Mısır'daki kölelikten kurtarmıştı. Bu olay, Mesih'in, günahın esaretinde bulunan her inanlı için ruhsal olarak yapmış olduğu şeyin bir gölgesiydi. İsa, halkını, günahın ve ölümün gücünden kurtarıp, Tanrı'nın varlığının çokça hissedileceği, sonsuz yaşamdan zevk alacağı bir konuma kavuşturmak için gelmiştir. İsrail halkından önünde Musa'nın mucizevi ve şaşılacak işler (27 mucize) yapmış olduğu gibi, İsa da, Tanrı'nın işlerini yaparken pek çok mucizevi işler ve harikalar (kaydedilmiş olan 100'den fazla) gerçekleştirmişti. Musa'nın yaşam sözlerini bize aktarmış olduğu gibi, İsa da bize yaşam veren sözleri duyurmuştu (**Yuhanna 5:24**).

Kudüs'te, bir festival esnasında kalabalığa karşı, İsa ayağa kalktı ve yüksek sesle şunları söyledi:

Yuhanna 7:37-41

...Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin.

Kutsal Yazıda dendiği gibi, bana iman edenin 'içinden diri su ırmakları akacaktır.'

Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemişti.

Halktan bazıları bu sözleri işitince, "Gerçekten beklediğimiz peygamber budur" dediler.

Bazıları da, "Bu Mesih'tir" diyorlardı...

İsa'nın sözlerini dinleyen halkın çoğunluğu, Musa aracılığıyla yapılmış olan peygamberliği gerçekleştiren ve gelecek olan peygamberin İsa olduğuna inanmıştı.

Musa'nın, İsraililerin önünde yapmış olduğu şaşılacak işlerin, İsa'da gerçekleşecek olan şeylerin gölgesiydi. Musa, susuz bir yerde, susamış olan halkına su vermek için kayaya vurduğunda, halk ölmekten kurtulmuştu. İncil'de, bu kayayı, bizim kayamız olan İsa'nın temsil ettiği bildirilmektedir. Bu sembol bizim gücümüz ve yaşamlarımızı üzerinde inşa ettiğimiz kayadır. Bu bizlerin kendisinden yaşam suyunu elde ettiğimiz kayadır (**1. Korintliler 10:4**).

İsa, bir kuyudan su getiren Samiriyeli bir kadına şunu söyledi:

Yuhanna 4:13-14

İsa şöyle cevap verdi: "Bu sudan her içen yine susayacak.

Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir su kaynağı olacak."

Soru:

Burada, su neyi temsil etmektedir? İsa'nın, **Yuhanna 7:39** ve **4:14**'de görüldüğü gibi, kullanmış olduğu 2 yol vardır.

Soru:

Bu suyu, biz nasıl içebiliriz?

BİR ANTLAŞMANIN ARACISI

Musa ve İsa, ikisi de, Tanrı'nın sağlamış olduğu bir antlaşmanın aracısı olarak karşılaştırılabilir. Eski Antlaşma Musa ve Yeni Antlaşma İsa

aracılığıyla gelmiştir (**İbraniler 12:24**). Bu sebepten dolayı, Kutsal Kitap, Eski ve Yeni Antlaşma adı altında 2 önemli kısımdan oluşmuştur. Peygamber Musa aracılığıyla Tanrı, halkıyla, “On emir” adı verilen bir antlaşma yapmıştır. Bu emirlere itaat edilirse, halk bereketlenecek ama itaat edilmezse lanetleneceklardı:

Tesniye 5:12

Musa bütün İsraililer'i bir araya toplayarak şöyle dedi:

"Ey İsrail, bugün size bildireceğim kurallara, ilkelere kulak verin! Onları öğrenin ve onlara uymaya dikkat edin!"

Tanrımız RAB Horev Dağı'nda bizimle bir antlaşma yaptı.

Not: “Horev” Sina dağının diğer ismi. Güneydoğu Sina yarımadasındadır.

Bu dağda yapılan antlaşma, Tanrı'nın yasalarıyla yaşayarak kendilerini krallığının halkı olarak kutsamak şartıyla, seçilmiş halkının bereketlerinin koruyucusu ve vekili olmak üzere, Tanrı'nın yapmış olduğu şartlı bir vaat idi.

Peygamber Yerehya'nın günlerinde, itaatsizlik ettiklerinden dolayı vaat edilen topraklardan çıkarılması ve Tanrı'nın yollarını reddetmekten dolayı Tanrı'nın lanetinin gerçekleşmesi üzereyken, Tanrı, halkına yeni bir antlaşma vereceği vaadinde bulundu. Bu, **Yerehya 31:31-34**'de yazılı olan, şartsız has lütuf antlaşmasıydı. Yerehya'nın İncil'de bahsedilen peygamberliği, aracı Mesih İsa aracılığıyla bizimle yapılmış olan antlaşmada gerçekleşmektedir:

İbraniler 8:

6 Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir göreve de sahip olmuştur.

7 Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı.

8 Oysa halkını kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor: “İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor” diyor Rab.

9 “Bu, atalarını Mısır diyarından çıkarmak için onların elinden tuttuğum gün kendileriyle yaptığım antlaşma gibi olmayacak. Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar, ben de onlardan yüz çevirdim” diyor Rab.

10 O günlerden sonra diyor Rab, İsrail halkıyla yapacağım antlaşma şudur. Yasalarımı onların zihnine işleyeceğim, yüreklerine yazacağım. Ben onların

Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar.

11 Hiç kimse kendi yurttaşına, kendi kardeşine, Rab'bi tanıyın diye aklı öğretmeyecek. Çünkü küçüğünden büyüğüne kadar, onların hepsi beni tanıyacak.

12 Kötülüklerini bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım."

13 Tanrı, "yeni bir antlaşma" demekle ilkini eskimiş saymıştır. Eskiye ve köhneleşen, çok geçmeden yok olur.

Notlar:

Ayet 6: "**daha iyi vaatler**" Ayet 10-12'de görüleceği gibi, Tanrı'nın yasaları, taş tabletler üzerine yazılmak yerine, Ruh aracılığıyla yüreklerimize yazılmıştır.

Ayet 7: "**antlaşma kusursuz olsaydı**" İlk antlaşma "kutsal, erdemli ve iyi" idi (**Romalılar 7:12**), fakat Tanrı'nın emirlerini bozarak günah işleyen insanı doğru yapamayacağı gibi Tanrı'nın emirlerini tutabilme gücünü de bize veremeyecek şekilde "zayıf ve kullanışsız" idi (**İbraniler 7:18**).

Ayet 812: Yeremya 31:31-34'deki peygamberlikten alıntı yapılan bu kısımda, Yeni Antlaşma'nın üstün kazanımlarını bize göstermektedir.

1. Tanrı'nın yasaları, insanın aklında ve yüreğinde yer alan içsel prensipler olacak. Bunlar, Ruh aracılığıyla, kişinin taştan yapılmış yüreği ile etten yüreğini yer değiştirerek oraya konulmuşlardır. Ruh, inanmayı, Tanrı'nın yasalarından zevk alır bir hale gelmesini sağlar (**Hezekiel 36:26-27**).

2. Tanrı ile halkı arasında, çok yakın bir ilişki tesis edilmiştir (ayet 10).

3. Antlaşmasal ilişkide olan herkesten Tanrısal bilgisizlik kaldırılacak (ayet 11).

4. Günahların bağışlanması sonsuz olacak (ayet 12).

Soru:

Yeni Antlaşma'da, Tanrı'nın Musa'ya verdiği yasasındaki isteğini bilmemize rağmen, ne tür avantajlar görmekteyiz? Yasayı tutmak için, içsel bir güce sahip oldunuz mu? Tanrı ile çok yakın bir ilişkiniz oldu mu? O'nu bir arkadaş olarak mı yoksa basit olarak O'nun isimleriyle mi tanıyordunuz? Günahlarınızın bağışlanmış olduğu güvencesine sahip misiniz?

SİZİN KARDEŞLERİNİZ ARASINDAN

Musa'nın yaptığı peygamberliği gerçekleştirecek olan insanın özelliklerinden bir tanesi de O'nun İsraililerle bir şekilde ilişkili olmasının gerekliliğiydi:

Tesniye 18:15

Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin.

Musa İsraililere konuşuyordu ve Tanrı bu peygamberlik yapılırken Musa aracılığıyla İsraililere konuşuyordu. Bundan dolayı, İsrail halkı, doğal olarak, Musa'nın, antlaşma topluluğunun bir parçası olan peygamber hakkında konuşuyor olduğunu anlıyorlardı. Bu topluluk Tanrı tarafından seçilmiş olduğu için, Tanrı ile özel bir ilişkiye sahipti. Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: *"Seni büyük bir ulus yapacağım... yeryüzündeki tüm insanlar senin aracılığınla bereketlenecek"* (**Yaratılış 12:3**). İbrahim'in oğlu, iman aracılığıyla gelmiş olan İshak, Tanrı'nın, aracılığıyla tüm uluslara bereket vereceğini vaat etmiş olan kişiydi. İsmail'in soyu, onun imanındaki zayıflıktan dolayı Tanrı'nın planından ve antlaşma topluluğu kapsamından çıkartılmıştı (**Yaratılış 21:10-12; Galatyalılar 4:29-30**). İsa, İbrahim, İshak ve Yakub'un soyundan gelen bir Yahudi idi. İsa'nın, kuyunun başında kadına söylediği gibi: **Yuhanna 4:22** *"Siz Samiriyeliler bilmediğinize tapınıyorsunuz, biz bildiğimize tapınıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudilerdendir."* Bu açıklama gerçektir, çünkü Tanrı'nın peygamberleri, geleceği beklenen Mesih İsa'nın da olduğu gibi hepsi Tanrı'nın antlaşma halkının parçasıydı. Elleriindeki kutsal metinler Mesih hakkında söylenenleri ihtiva ettiğinden, sadece Yahudiler Mesih'in rolünün ne olduğunu anlayabiliyorlardı. Yahudiler, hiçbir zaman, beklenen bir Mesih olarak Yahudi olmayan (Centileli) bir kimseyi beklemiyorlardı.

Benzer şekilde, Yahudilerin kurtuluş için nasıl yol olduklarını örneklemeye çalışalım: Bir çöl parçası su ile sulanmadığı sürece kuru kalır. Isıdan kavrulmuş bir kara parçası da müjdesiz dünyayı tasvir etmektedir. Toprak parçasına yaşam veren suyu getirmekle bir su bendi oluşturulmuş olur. Birisi, biriken bu suyun akabilmesi için bir kanal veya yol oluşturmaz ise, su diğer arazilere ulaşamaz. Tanrı'nın sözünü almış olduklarından dolayı, aracılığıyla yaşam veren suyun akmış olduğu kanallar Yahudi peygamberlerdir. İsa Mesih şöyle demişti: *"Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin"* (**Yuhanna 7:37**). Evvelce "kaya" hakkında söylediklerimizdeki gibi, İsa, suyun kaynağıdır. İsa'nın, öğreterek farklı yerlere göndermiş olduğu elçiler, suyun kendileri aracılığıyla dünyanın uzak yerlerine ulaşmasını sağlayan oluklar (bent, kanal)'dır. Dünyanın kurtarıcısı olarak İsa, tüm uluslardan insanları bu antlaşma topluluğuna getirmektedir (**Yuhanna 4:42; Matta 28:19; Elçilerin İşleri 10:34-34**).

Soru:

Musa tarafından önceden bildirilen peygamber neden bir Yahudi olmalıydı?

İSA, MUSA'DAN DAHA ÜSTÜN

Tanrı benzeyişindeki tüm peygamberlerin, eşit derecede onurlandırıldıklarını mı düşünmekteyiz? Aşağıdaki yazı metninin bize ne öğrettiğine dikkat edin.

İbraniler 3:

1 Bunun için, göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, açıkça benimsediğimiz inancın elçisi ve baş kâhini olan İsa'yı düşünün.

2 Musa, Tanrı'nın tüm evinde Tanrı'ya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini görevlendirene sadık kalır.

3 Evi yapan, evden daha çok saygı gördüğü gibi, İsa da Musa'dan daha büyük yüceliğe layık sayıldı.

4 Her evin bir yapıcısı vardır, oysa her şeyin yapıcısı Tanrı'dır.

5 Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrı'nın tüm evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı.

6 Oysa Mesih, O'nun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadık kalır. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz ümidi gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, O'nun evi biziz.

Notlar:

Ayet 1: “**elçi**” Gönderilmiş olan kişi anlamındadır. İsa, kendisi için sık sık Baba tarafından cennetten dünyaya gönderilmiş olduğundan bahseder (**Yuhanna 6:38**). Görevini imanla başaran en üstün elçi olarak, tüm diğer elçisel hizmetlerin kaynağı İsa'dır.

Ayet 3: “**yapıcı**” Musa'nın evin (tapınma yerinin) sadece bir üyesi olmasına karşın, İsa ise evin yapıcısıdır.

Ayet 4: “**her şeyin yapıcısı Tanrı'dır**” Bir yapıcı olarak İsa'nın konuşmasının arkasındaki saklı anlam, İsa'nın Tanrı olduğudur. Bu, soru sormaya yer bırakmayacak şekilde, İsa'nın Musa'dan daha büyük olduğunu göstermektedir (ayet 3). Bu aynı zamanda, İsa ile Baba arasında kişisel bir ayırımın da yapılmış olduğunu göstermektedir (ayet 6).

Ayet 5: “**gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek**” Musa'nın görevi,

İsa'nın gelecekteki görevi hakkında konuşmaktı (**Yuhanna 5:46**). Musa'nın aracılık etmiş olduğu yasa, Mesih aracılığıyla getirilmiş olan iyi şeylerin gölgesiydi (**İbraniler 10:1**).

Soru:

Musa'nın ve İsa'nın Tanrı'nın evindeki kıyaslanabilir rolleri nedir (ayet 56)?

Soru:

Ev, neyi temsil etmektedir?

Soru:

İsa'nın, Musa'dan daha büyük olduğu nasıl gösterilmektedir (özellikle 34 ayetlerini göz önüne alın)?

O'NU DİNLEYİN

Musa gibi gelecek olan bir peygamberden bahseden peygamberliğin gerçekleşmesini sağlayan şartlardan birisi, bizlerin O'nu dinlememizdir. Daha önce gördüğümüz gibi, Petrus, Yakup ve Yuhanna İsa ile birlikte dağda buldukları zaman, kendilerini şoke eden Tanrı'dan gelen bir ses duymuşlardı:

Markos 9:7

Bu sırada bir bulut gelip onları gölgeledi. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'nu dinleyin!" dedi.

Not: Musa ve diğer peygamberler aracılığıyla söylenmiş olan sözler, İsa'yı işaret etmektedir. Şimdi, son söz, bizlere Tanrı'nın oğlu olan İsa aracılığıyla verilmiştir.

Soru:

Şayet Tanrı, İsa'nın öğrencilerine O'nu dinlemelerini söylemişse, bizlerin de, onların yaptığı gibi yapmamız gerekmez mi?

İncil'de, Tanrı bize konuşurken, Mesih İsa'nın sahip olduğu biricik görevden bahsetmektedir:

İbraniler 1:

1 Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez ve çeşitli yollardan atalarımıza seslendi.

2 Bu son çağda da her şeyin mirasçısı olarak belirlediği ve aracılığıyla

evreni yarattığı kendi Oğluyla bize seslenmiştir.

3 Oğul, Tanrı'nın yüceliğinin parıltısı ve O'nun varlığının öz görünümüdür. Kudretli sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrı'nın sağında oturdu.

Not:

Ayet 3: **“Tanrı'nın sağında oturdu.”** Bunun anlamı, kurtarma işinin tamamlanmış olması, İsa'nın yücelik makamında yer alarak ve Baba Tanrı ile birlikte Rab olarak her şey üzerinde egemenlik sürmesidir.

Soru:

Tanrı'nın geçmişte nasıl konuşmuş olduğu ile, şimdi bize konuşmuş olduğu arasında ne tür bir karşıtlık vardır?

Soru:

İsa'nın sözünün gücü nasıl örneklenmiştir?

Gereken zamanlardan birinde, İsa Yahudilerle konuşurken, şöyle demişti:

Yuhanna 5:24

Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.

Soru:

Sonsuz yaşama ve yargılanmamaya sahip olmanın koşulu nedir?

Soru:

İsa'yı dinliyor musunuz?

İsa, kendisini, koyunlarını kendisine çağıran çobanla kıyaslamaktadır:

Yuhanna 10:35

... Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür.

Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar.

Bir yabancının peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancının sesini tanımazlar.

Soru:

İsa, isminizi biliyor ve sizi çağırıyor mu?

Yuhanna 10:

14-15 Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Baba'yı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm.

16 Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak.

Notlar:

Ayet 14: “**benimkiler de beni tanır.**” Mesih’in, aklın algılayabileceğinden daha fazlası olduğunu bilmek, istenilene olan bağlılığı ve bilgideki derinliği ima eder.

Ayet 16: “**başka koyunlar**” İsa’ya ait olan fakat mevcut sürüye henüz katılmamış olan koyunlar.

“**Bu ağıldan olmayan**” Bu, Museviliğin dışında olanları işaret etmektedir. İsa, halkının her ulustan, her oymaktan, her dilden ve dünyanın her yerinden olacağı bilgisini vermektedir.

“**ve tek sürü, tek çoban**” Bugün, kilisenin farklı adlar altında birçok mezheplere bölünmüş olmasına rağmen, O’nun sesini duyan Mesih İsa’daki tüm gerçek inanlılar, sadece İsa’nın baş çoban olduğu tek evrensel kiliseyi teşkil ederler.

Soru:

İsa’yı, sahip olduğu koyunla birlikte olacak şekilde, nasıl açıklarsınız?

Soru:

Çoban kimin için hayatını vermektedir?

Soru:

Çobanının sesini dinleyecek olan diğer koyunlar kimlerdir? Siz de onların arasında mısınız?

Daha sonra, İsa Kudüs’te bir festival esnasında şunları söylemektedir:

Yuhanna 10:24-30

Yahudiler O'nun çevresini sararak, "Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın?" dediler. "Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle."

İsa onlara şu karşılığı verdi: "Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babamın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor. Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz. Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler."

Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz. Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Baba'nın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. Ben ve Baba biriz."

Soru:

İsa'nın sesini dinleyen kimdir (ayet 27)? Onlar ne yapmaktadırlar?

Soru:

İsa, kendisini dinleyenler için ne yapmaktadır?

Soru:

İsa, hangi temel üzerinde bu sorumlulukları üstlenmektedir (ayet 25,30)?

YANSIMA İÇİN

Soru:

Şimdi, Peygamber Musa'nın kimin hakkında peygamberlik yapmış olduğunu düşünmektesiniz?

Soru:

Mesih İsa'nın kimliği nedir? O'nu nasıl tasvir edersiniz?

Soru:

Şayet Mesih İsa beklenen peygamber idiye, bizlerin Ondan sonra gelecek olan birine ihtiyacımız var mıdır?

İsa'nın şu sözlerine dikkat edin:

Vahiy 22:13

Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son ben'im.

Not: "Alfa ve Omega" Yunan alfabesinin ilk ve son harfleri. Burada başlangıç ve son anlamına gelmektedir.

UYGULAMA İÇİN

Soru:

Günahlardan kurtulmak ve Tanrı'nın krallığına girmek için, Mesih İsa olarak adlandırılmış olan biricik kahinimizi, şimdi dinleyecek misiniz?

Dinlemek, anlamak ve itaat etmektir.

14. KRALLIĞA GİRİŞ

Evvelki bölümlerde, Tanrı'nın krallığının, Mesih İsa'nın tüm otorite ve güce sahip olduğu ruhsal bir krallık olduğunu görmüştük. Tanrı, krallığında tüm bereketlerinden zevk alacağımız bir egemenliğe bizleri davet etmektedir. Bununla birlikte, krallığa girebilmenin şartlarını ve bir kimsenin hangi temel esas üzerinde girebileceğini anlamaya ihtiyacımız vardır.

TANRI İLE ARKADAŞLIK

Yüce ve görkemli olan, sonsuzlukta yaşayan, adı Kutsal olan diyor ki:

Yeşaya 57:15

Yüksek ve kutsal yerde yaşadığım halde,

Alçakgönüllülerle, ezilenlerle birlikteyim.

Yüreklerini sevindirmek için ezilenlerin yanıdayım.

Soru:

Yukarıdaki ayet, Tanrı'nın hem yüceliğini ve hem de alçakgönüllüğünü nasıl ifade etmektedir?

Soru:

Bunun anlamı, Tanrı'nın bizimle yaşabilir olduğu mudur?

Mesih İsa, şu gerçeği bizim kendi krallığına girebilmemiz için bir şart olarak düşündü:

Matta 5:23

Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Göklerin Egemenliği onlarındır.

Notlar:

“**Ruhta yoksul**” Bir kişinin ruhsal bitkinliği, kişinin kendi hayatında Tanrı'nın işine olan ihtiyacı.

“**Göklerin Egemenliği**” Bunun anlamı, Tanrı'nın krallığı ile aynıdır. Yahudiler genellikle, Tanrı'nın ismini boş yere kullanmamış olmak için “gök” kelimesini kullanırlar.

Soru:

Birisi, ruhta fakir olmak suretiyle “göklerin egemenliğine” nasıl sahip olabilir?

Luka 5:

27 Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama kulübesinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Adama, "Ardımdan gel" dedi.

28 O da kalktı, her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gitti.

29 Sonra Levi, evinde İsa'nın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileri ve daha başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte yemeğe oturmuştu.

30 Ferisilerle onların din bilginleri söylenmeye başladılar. İsa'nın öğrencilerine, "Siz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?" dediler.

31 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var.

32 Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim."

Notlar:

Ayet 27: “**vergi görevlisi**” Yahudi topluluğunda günahlı olarak görülen ve düşük statüde kabul edilen, Yahudi olanlardan, kişisel kazanımlarından dolayı, gerekli olandan daha fazla vergiyi gerekirse suistimal ederek alan ve Romalı yöneticilerle işbirliği halinde olan kişi.

Ayet 32: “**tövbeye**” Bir kimsenin günahlarını itiraf ederek, kendisini bu yaşamdan, Tanrı’ya yücelik getirecek bir yaşama dönerek adaması.

Soru:

Vergi görevlileri ve günahlılar, Ferisiler ve yasa uzmanları arasındaki fark ne idi? Bu fark, bu 2 gruptaki insanlardan her bir kısmı temsil eden kişileri, Mesih İsa’da farklı tepki vermeye nasıl yetkin oldu?

Soru:

Levi adındaki insanın, İsa’nın kendisini izlemesi çağrısına tepkisinin önemi nedir?

Soru:

Tanrı ile arkadaş olmak ile İsa’yı izlemek arasında nasıl bir ilişki vardır?

Mesih İsa, Bir Ferisinin evinde akşam yemeği yiyordu. Yemek esnasında

onlara bazı öğretiler veriyordu:

Luka 14:

15 İsa'yla birlikte sofrada oturanlardan biri bu sözleri duyunca O'na, "Tanrı'nın Egemenliğinde yemek yiyecek olana ne mutlu!" dedi.

16 İsa ona şöyle dedi: "Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk çağırmış.

17 Şölen saati gelince davetlilere, 'Buyurun, artık her şey hazır' diye haber vermek üzere kölesini göndermiş.

18 "Ne var ki, hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başlamışlar. Birincisi ona, 'Bir tarla satın aldım, gidip görmem gerek. Rica ederim, beni hoş gör' demiş.

19 Bir başkası, "Beş çift öküz aldım, onları denemeye gidiyorum. Rica ederim, beni hoş gör" demiş.

20 Yine bir başkası, "yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum" demiş.

21 Köle geri dönüp durumu efendisine bildirmiş. Bunun üzerine ev sahibi öfkelenerek kölesine, "Çabuk ol" demiş, çıkıp kentin caddelerini, sokaklarını dolaş; yoksul, kötürüm, kör, sakat olanları al getir.

22 Köle, "Efendim, buyruğun yerine getirilmiştir, ama daha yer var" demiş.

23 Efendisi köleye, "Çıkıp yolları ve çit boylarını dolaş, bulduklarını gelmeye zorla da evim dolsun" demiş.

24 Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.

Notlar:

Ayet 15: "**Tanrı'nın Egemenliğinde yemek**" Gelecek olan krallıktaki ziyafetle ilgili yaygın bir anlayış.

Ayet 16: "**Adamın biri**" Tanrı'yı, kendi krallığındaki ziyafette ev sahipliği yapan birisi olarak betimlemekte.

Ayet 18: "**tarla satın almak**" Davet edilenler, öncelikle daveti kabul etmiş olmalı. Fakat, Yahudi geleneğine göre, ziyafet hazır olduğunda ve ikinci davetiye verildiğinde, bu davet edilenler gelmeyi reddetmektedirler. Bu ve diğer mazeretler, zayıf mazeretlerdir. Kim bir arsayı onu görmeden satın alır?

Ayet 24: “**çağrılan o adamlar**” Yahudilerin daveti kabul etmeyi reddetmeleri, onların reddedilmeleri ile sonuçlandı ve ziyafet Yahudilerin yerine Gentilelilere (Yahudi olmayanlara) açıldı.

Soru:

Mesih İsa'nın, bizleri, kendi krallığının bir parçası olmaya davet edişini reddedersek, bunun sonucu ne olacaktır?

Soru:

Tanrı, kendi davetinin reddedilmesi için her hangi bir mazereti kabul eder mi?

Yuhanna 8:

31-32 İsa kendisine iman etmiş olan Yahudilere, "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak" dedi.

33 "Biz İbrahim'in soyundanız" diye karşılık verdiler, "hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?"

34 İsa, "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir" dedi.

35 "Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir."

Notlar:

“**İbrahim'in soyu**” Yahudiler, Tanrı vahyinin duyurulduğu Tanrı'nın seçilmiş halkı, İbrahim'in soyundan, antlaşmanın simgesi olarak sünnet edilmiş bir halk olarak, Tanrı ile doğru bir ilişki içinde olduklarını düşünüyorlardı. Bununla birlikte, günahlarının üstesinden gelmek için, Tanrı'nın sağlayışındaki imandan yoksundular.

Soru:

Mesih İsa'nın öğrencisi olmak için ne gereklidir?

Soru:

Gerçek sizi neyin köleliğinden özgür kılacaktır (ayet 34)?

Soru:

Esaretten özgür olan bir kişi, hangi sınıf ailenin bir parçası olur?

Elçi Pavlus, imanımızı Mesih'e dayandırdığımızda, Tanrı ile olan ilişkimizde değişiklik olduğunu söylemektedir:

Galatyalılar 3:26-29

Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarıdır.

Ve eğer Mesih'e aitseniz, o zaman İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçılarsınız.

Galatyalılar 4:7

Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Ve oğullar olduğunuz için Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.

Notlar:

Ayet 29: “**İbrahim'in soyundan**” Rabbimiz ve kurtarıcımız olan Mesih'e inananlar, ruhsal anlamda, imanımızın atası olan İbrahim'in soyundandırlar.

“**mirasçı**” Vaat edilmiş toprağa, (ki sonsuzluk için bizim göksel mekanımızı temsil etmektedir,) girerek, İbrahim'e vaat edilen tüm ruhsal bereketlerin mirasçılarıyız. Bizler, ihtişamını paylaştığımız Tanrı'nın mirasçısıyız ve Mesih'te ortak mirasa sahibiz.

Soru:

İlişkideki değişikliğimizin ana kaynağı nedir?

Soru:

Bir kimsenin Tanrı ile olan ilişkisinde, İslam ile Mesih'in müjdesi arasındaki farkı niteleyen şey nedir?

İsa, bizleri, uğraşlarımızdan ayrılarak kendisinde dinlenmemiz için davet etmektedir:

Matta 11:28-30

Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size huzur veririm.

Ben yumuşak huylu ve alçakgönüllüyüm. Boyunduruğuma girin ve bender, öğrenin, böylece canlarınız huzur bulur.

Boyunduruğum kolay taşınır, vereceğim yük de hafiftir.

Not:

“**boyunduruk**” Bir çift öküzü, arabası ile toprağı sürmek için, arabaya adapte etmek amacıyla kullanılan ağaçtan yapılmış özel çerçeve. İsa ile aynı boyundurukta olduğumuz zaman, yükümüz hafifler.

Soru:

İsa'ya geldiğimizde, ruhlarmız için huzur bulmamızın nedeni nedir?

Şayet yukarıdaki soru açık değilse, bir sonraki bölümde bu daha anlaşılabilir olacaktır.

İMAN ARACILIĞIYLA, LÜTUF İLE

TANRI'DA DOĞRU OLMAK

Günahlarımızdan dolayı suçlanmaktan kurtulmamızın, O'nun tarafından kabul edilmesi için, Tanrı tarafından bir doğruluğun gerçekleşmesi gerekmektedir. Elçi Pavlus bunu şöyle açıklar:

Romalılar 3:

21 Şimdiyse Yasadan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık etti.

22 Tanrı, insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayırım yoktur.

28 Çünkü insanın, Yasanın gereklerini yapmakla değil, imanla aklandığı kanısındayız.

Notlar:

Ayet 21: “**dürüstlük**” Artık günahın suçlaması altında olmadan, kutsallığı ilan ederek, Tanrı ile doğru bir ilişki içinde olmak.

“**Yasadan bağımsız**” Tanrı'nın emirlerini bizzat korumuş olarak değil, ama Tanrı tarafından doğru olmaktayız.

“**Yasa ve peygamberler**” Musa aracılığıyla ve diğer peygamberler aracılığıyla verilmiş olan Eski Antlaşma'daki yazıları (Tevrat, Zebur) işaret etmektedir.

Ayet 28: “**aklandı**” Artık günahattan dolayı suçlu olmadığı beyan edilerek, Tanrı tarafından doğru kabul edilmek.

Soru:

Tanrı ile doğru bir ilişkiye nasıl girebiliriz?

Soru:

Tanrı'nın doğruluğunu kimin aracılığıyla alabiliriz?

Soru:

Törenselle ayinlerde dualar yaparak, oruç tutarak, zekat vererek ve hacca giderek ne kazanımlar elde edebiliriz?

Elçi Pavlus, Efes'deki kiliseye şunları yazmıştı:

Efesliler 2:810

İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır.

Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir.

Çünkü biz, Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratılmış olarak Tanrı'nın eseriyiz.

Not:

“**lütufla**” Herhangi bir şeyi hak etmemiş olan seçilmiş insanlara, kurtuluşu veren Tanrı'nın yapmış olduğu iyilik.

Soru:

Bir kişi, hangi temel esas üzerinde kurtulmuştur?

Soru:

Yukarıdaki ayetler ve Romalılar bölüm 3'den aktarılan ayetler, ahirette (öldükten sonraki dünyada), Kuran'da Karia Suresi 69 ayetleri arasında belirtilen, yapmış olduğumuz işlerin ağırlığına bağlı olarak “hoşnutluk ve keyif veren bir yaşam”a girmek konusundaki İslami kavram için, ne söylemektedir?

Soru:

Tanrı'nın lütfunu alan bir kişinin yaşamında neye yol açılmış olacaktır?

Elçi Pavlus, yakın arkadaşlarından birisi olan Titus'a, imanımızın temel esaslarını hatırlatan şu cümleleri yazdı:

Titus 3:

3 Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, aldanan, çeşitli

arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik.

46 Ama Kurtarıcımız Tanrı, iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu, doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı.

7 Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak ümit içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım.

8 Bu söz güvenilirdir. Tanrı'ya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar, insanlar için iyi ve yararlıdır.

Notlar:

Ayet 4: “**Sevgi**” Burada kullanılmış olan bu kelime, günahlı olan doğamızdan dolayı hepimizin yerine, kurtarmak için seçmiş olduğu bazıları aracılığıyla, tüm insanlık için göstermiş olduğu sevgiyi işaret etmektedir.

Ayet 5: “**merhametinden dolayı**” Hiçbir insani davranış veya faziletin, Tanrı'nın üzerimizdeki kurtaran lütfunu vermesi için yapabileceği herhangi bir şey yoktur. Sadece Tanrı'nın seven merhameti yoluyla kurtulmak için seçildik.

“**yeniden doğuş yıkaması**” Suda vaftiz ile sembolize edilen fakat vaftiz töreninde elde edilmeyen, Tanrı'nın Kutsal Ruh'uyla etkin olan, yeniden ruhsal doğuşa işaret eder.

Ayet 7: “**O'nun lütfuyla aklanmış**” Sadece Tanrı'nın lütfuyla O'nun önünde doğruluğumuz ilan edilmiştir. Kendimize ait olan işler aracılığıyla Tanrı'nın önünde asla doğru bir şekilde duramayız (ayet 3).

“**mirasçı olmak**” Tanrı'nın krallığına girerek ve O'nun ailesine dahil olarak, sonsuzluk boyunca Mesih İsa'nın krallığında O'nunla birlikte olmanın imtiyazlarını ve haklarını miras alırız.

“**umut**” Göremiyor olsak da, iman aracılığıyla ileriye, Tanrı'nın neleri vaat etmiş olduğuna baktığımızda: Bedenimizin kurtuluşunun, çocuk olarak kabul edilmişimizi ve Tanrı'yla sonsuz yaşam için Mesih'in ikinci gelişini görmekteyiz.

Ayet 8: “**güvenilir söz**” Ayet 47'deki imanın temel öğretilerinin özetini işaret etmektedir.

Soru:

Tanrı bizi niçin kurtarır (ayet 45)?

Soru:

Tanrı bizi nasıl kurtarır (ayet 5)?

Aracılıklarıyla bizlerin kurtulmalarını sağlayan 3 şahsiyet kimdir? Kurtuluşumuzda, onlardan her biri nasıl bir role sahiptir? "Kurtarıcı" kelimesiyle kimler işaret edilmektedir?

Soru:

Sonsuz yaşamın mirasçıları olan bizler, Tanrı'da doğruluğa nasıl kazandırılıyoruz (ayet 7)?

Soru:

Kurtulmuş birisi olarak inanlı, kendisini ne yapmaya adanmalıdır (ayet 8)?

YANSIMA İÇİN

İSA'YI İZLEMENİN BEDELİ VE BEREKETLERİ

Mesih İsa, kendisini izlemenin neye mal olduğu konusunda insanları bilgilendirmek istemişti. O'nu izlemek isteyen her hangi bir kişi, bunun bedelini ödemeyi kabul etmiş olmalıydı. Elbette, bunun ödülü, bedelinden çok daha fazlaydı. Fakat, gerçekten bu bedeli ödemeye hazır mısınız?

Luka 14:

25-26 Kalabalık halk toplulukları İsa'yla birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: "Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, benim öğrencim olamaz."

27 Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen, benim öğrencim olamaz.

28 Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi?

29-30 Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, "bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi" diyerek onunla eğlenmeye başlar.

31 Ya da başka bir kralla savaşmaya gidecek olan hangi kral, üzerine yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz?

33 Aynı şekilde sizden kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, benim öğrencim olamaz.

Notlar:

Ayet 26: “**gözden çıkarmak**” Burada, Mesih İsa, bir konu hakkında öğretirken, önemini vurgulamak için, ifadesinde abartılı olacak şekilde bir form kullanmaktadır. Başka bir yerde, Mesih İsa herkesi sevmemiz gerektiğini öğretmektedir. O’nun üzerinde durduğu husus, bizlerin İsa’yı, diğer her şeyden fazla sevmemiz gerektiğidir.

Ayet 27: “**çarmıh**” Mesih İsa’nın bizim günahlarımız için çarmıhta öldüğü gibi, bizler de günaha tutsak olan eski yaşamımıza ölmeliyiz.

Soru:

Şayet Mesih İsa’yı izlemeye başlarsanız, bunun sizin için bedeli ne olacaktır?

Kral İsa, çağların sonunda yargılamak için döndüğünde, tüm uluslar O’nun önünde toplanacaklar:

Matta 25:34

O zaman Kral, sağındaki kişilere, “Sizler, Babamın kutsadıkları, gelin!” diyecek. “Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın!”

Zengin genç bir adam, Tanrı’ya kendi zenginliklerinden vermek istemediğinden dolayı Mesih İsa’yı izlemekten vazgeçtikten sonra, İsa’nın öğrencilerinden birisi buna şöyle tepki verir:

Markos 10:

28 Petrus O’na, “Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik” demeye başladı.

29-30 “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi İsa, “benim ve Müjdenin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.”

31 Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinciler olacak.

Not:

Ayet 31: İsa, Petrus'a ve bizlerden sahip olduklarımızdan fedakarlık yapmak konusunda gurura kapılanlar için, bu sözleri bir uyarı olarak vermektedir.

Soru:

Şayet, Mesih İsa'yı izlemekte iseniz, kazanımlarınız ne olacaktır?

Soru:

Sahip olduğumuz bereketlerle devam ettiğimizde ne olmasını beklemeliyiz (ayet 30)?

İTİRAF, TÖVBE VE BAĞIŞLANMA**Süleyman'ın Özdeyişleri 28:13**

Günahlarını gizleyen başarılı olmaz, itiraf edip bırakansa merhamet bulur.

Soru:

Tanrı'da, bağışlanma bulabilmek için ne yapılmalıdır?

Zebur'da, Peygamber Davut, İsa hakkında şöyle söyler:

Mezmur 103:11-12

Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse, kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.

Doğu batıdan ne kadar uzaksa, o kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.

Soru:

Tanrı'nın bizler için olan sevgisi ile günahlarımızı bizden uzaklaştırarak silmesi arasında bir ilişki var mıdır? Açıklayın.

RAB'DE GÜVEN**Süleyman'ın Özdeyişleri 3:56**

RAB'be güven bütün yüreğinle, kendi aklına bel bağlama.

Yaptığın her işte RAB'bi an, o senin yolunu düze çıkarır.

Soru:

Bizler, neden kendi anlayışımıza güvenmemeliyiz?

Soru:

Şayet bizler Rab'be güvenirsek, O bizler için ne yapacaktır?

Elçi Pavlus, Tanrı'dan aldığı vahiyle şöyle demektedir:

Romalılar 10:

9 İsa'nın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın.

10 İnsan yürekten iman etmekle aklanır, imanını ağızıyla açıklamakla da kurtulur.

11 Kutsal Yazı, "O'na iman eden hiç kimse utandırılmayacak" der.

12 Çünkü Yahudi ve Grek ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabb'idir. Kendisine yakaranların hepsine karşı eli açıktır.

13 "Rab'be yakaran herkes kurtulacaktır."

Not:

Ayet 10: "**aklanma**" Tanrı'nın kendi lütfu aracılığıyla, insanların suçlarının günahlarını bağışlaması, onları doğru ve özgür ilan etmesi eylemidir.

Soru:

Rab'be güvendiğimizde, hangi güvenceye sahip olabiliriz (ayet 11)?

Soru:

Yukarıdaki ayetlerde belirtildiği gibi, imanınızı ikrar etmeli misiniz?

Soru:

Ayet 13'deki Tanrı vaadine inanıyor musunuz?

YENİ ŞEHADET

Aşağıda Baba Tanrı'ya yapılan dua'da, Mesih İsa'nın şehadet (şahitlik etme) yapan kişi olduğuna inanıyor musunuz?

Yuhanna 17:3

Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımlar.

Yukarıdaki ifade, aslında, bir inanlının en basit şekliyle kendi imanını ilan etmesidir. Kurtuluşunuz için gerekli olan inancınızı Mesih İsa'ya dayandırmaya hazırsanız, Zebur'da yer alan aşağıdaki itiraf duasını ve devamındaki duayı yapın:

Mezmur 51:

1 Ey Tanrı, lütfet bana, sevgin uğruna; sil isyanlarımı, sınırsız merhametin uğruna.

2 Tümüyle yıka beni suçumdan, arıt beni günahımdan.

10 Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat, yeniden kararlı bir ruh var et içimde.

Göksel Baba, göndermiş olduğun biricik oğlunun benim günahlarım için çarmıhta öldüğüne, ve bana yeni bir yaşam vermek üzere mezardan dirilmiş olduğuna inanıyorum. Lütfun aracılığıyla, beni şimdi, senin bir çocuğun olarak kendi krallığına alman için dua etmekteyim. Bunu, Mesih İsa'nın ismindeki kudrete dayanarak diyorum. Amin.

Şayet yukarıdaki duayı gerçek bir imanla yaparsanız, Tanrı'nın bir çocuğu olacak, yeniden doğmuş birisi olarak Mesih'te yeni bir yaratık olacaksınız.

2. Korintliler 5:17

Bir kimse Mesih'te ise, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.

Mesih'teki yaşamınızda olgunlaşmanız için, her gün Kutsal Kitap'ı okumalı ve dua etmeli, düzenli olarak diğer inanlılarla ibadet edip paylaşmalı, Tanrı'nın sözünü dinlemeli ve RAB' bin sofrasına iştirak etmelisiniz. İnanlılar, günahlarından temizlenmelerinin ve Tanrı'nın ailesine dahil olmaları bir işareti olarak vaftiz olmaları emredilmiş, Kutsal Ruhla mühürlenmiş, ve Mesih İsa'daki imanlarını ilan etmişlerdir.

KURTULUŞ GÜVENCESİ

Mesih İsa aracılığıyla Tanrı'yla aramızdaki yeni ilişkinin işareti O'na olan itaatimizdir. İbrahim'in kendi davranışları aracılığıyla açıkça ortaya koymuş olduğu imanı aracılığıyla Tanrı'nın bir arkadaşı olduğu gibi, bizler de O'nun arkadaşı olabiliriz. Mesih şöyle demektedir:

Yuhanna 15:

12 Benim buyruğum şudur: sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.

13 Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur.

14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.

15 Artık size kul demem. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babamdan bütün işittiklerimi size bildirdim.

Elçi Yuhanna, bizleri imanda cesaretlendirmek ve teşvik etmek için şunları söylemektedir:

1. Yuhanna 4:

79 Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'ya tanır. Sevmeyen kişi Tanrı'yı tanımış değildir. Çünkü Tanrı sevgidir. Tanrı, biricik Oğlunun aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi ve böylece bize olan sevgisini gösterdi.

10 Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlunu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur.

11 Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz.

12 Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'ya görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve O'nun sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.

13 Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını, bize kendi Ruhundan vermiş olmasıyla anlıyoruz.

14 Biz gördük ve tanıklık ediyoruz ki Baba, Oğlunu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdi.

15 Eğer bir kimse İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar.

16 Tanrı'nın bize olan sevgisini tanımış ve buna inanmışsızdır. Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan, Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar.

17 Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasıl ise, biz de bu dünyada öyleyiz.

18 Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi, korkuyu siler atar. Çünkü korku cezalandırılma düşüncesinden ileri gelir. Korkan kişi, sevgide yetkin kılınmış değildir.

19 Biz ise seviyoruz. Çünkü önce O bizi sevdi.

Notlar:

Ayet 10: “**günahlarımızı bağışlatan kurban**” Mesih’in ölümü, kendisinin, kurtarıcı olduğuna inananlar içindi. O’nun ölümüyle, suçlarımızın günahı, Mesih’in kanında yıkanmış olduğu için, bizleri, Tanrı’yla olan ilişkimizde huzurlu ve kendisiyle birleşik kılabilir.

Ayet 10-13: Şayet Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olan Tanrı’yı sevgi olarak algılasak O’nu sevecek ve O’nu tanıdığımızdan emin olacağız.

Ayet 15: “**Tanrı’nın oğlu**” Baba Tanrı ile Oğul arasındaki ilişkiye işaret etmektedir. Bunun anlamı, Tanrı’nın Meryem’le fiziksel bir ilişki kurmuş olduğu değildir. Çünkü İsa, Sonsuz olan Kutsal Ruh aracılığıyla mucizevi bir şekilde Meryem’de vücut bulmuştur.

Soru:

Yukarıdaki metinde belirtildiği gibi, sizin “yeniden doğarak” Tanrı’nın bir çocuğu olduğunuzu güvence altına alan yollar nelerdir? Tanrı’nın bize verdiği vaatler nelerdir?

Soru:

Tanrı, bize, kendi sevgisinde olduğumuzu güvenceye alacak ne verdi (ayet 13)?

Soru:

Yargı gününde, bizler nasıl güven içinde olabiliriz (ayet 17,18)?

15. İMANIN GÜVENCESİ

LÜTFUN ARACISI

Mesih'teki yaşamınızda olgunlaşmanız için, her gün Kutsal Kitap'ı okumalı ve dua etmeli, düzenli olarak diğer inanlılarla ibadet edip paylaşmalı, Tanrı'nın sözünü dinlemeli ve RAB' bin sofrasına iştirak etmelisiniz. İnanlılar, Tanrı'nın ailesine dahil olmanın bir işareti olarak suyla vaftiz olmaları gerekmektedir. Vaftiz olmadan önce Rabbin Sofrası'na katılmamalı.

Bu adımlar, imanda Tanrı'yla, sağlıklı bir yürüyüş yapabilmek için esastır. Mevcut konumumuzdan dolayı, düzenli bir şekilde diğer inanlılarla birlikte paydaşlıkta bulunmak sizin için zor olabilir. Şayet böyleyse, Tanrı'nın sözünü işiterek, okuyarak ve dua ederek imanınızı geliştirmek için çok çaba sarf etmeniz gerekir. Kutsal Kitap konulu radyo programları ve yayınlar sizin için faydalı olabilir. Bununla birlikte, öğretişleri Kutsal Kitap'a uygun olmayan, içinde yanlış düşünceler barındıran kaynaklara karşı dikkatli olmalısınız. Bu tür kaynaklarda, sıklıkla yapılan şey, İncil ayetlerini kendi anlamlarının dışına taşıyacak şekilde kullanarak, kendi amaçlarına alet etmeye çalışmalarıdır. Buna örnek olarak, Elçi Pavlus'un hizmet etmiş olduğu Makedonya'daki Veriya bölgesinde bulunan Yahudiler verilebilir:

Elçilerin İşleri 17:11

Veriya'daki Yahudiler, Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazıları inceliyor, öğretilenlerin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı.

Genellikle ibadet, kilise olarak adlandırılan, ruhsal önderliğin tanımlı olduğu bir grup inanlıdan oluşan bir ortamda yapılır. Bir kilise, Mesih'i Rab ve kurtarıcı kabul eden ortak imana sevgide, tapınmada ve hizmette birbirlerine bağlanarak bütünleşmiş inanlılar topluluğunun bedenidir. Uygun bir şekilde ibadet etmenin unsurları, iman ikrarını, duayı, Tanrı sözünü okumayı, Rab'be ilahiler söylemeyi, RAB'bin sofrası ve vaftiz sakramentlerini uygulamayı, RAB'bin işleri için sunu vermeyi, vaaz dinlemeyi ihtiva edecek şekilde sıralanabilir. Tanrı'nın sözünü dinlemek imanımızı geliştirecektir.

Romalılar 10:17

Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur.

Tapınma, bireysel olarak da, ailece de günlük olarak yapılabilir. Bireysel veya ailece yapılan ibadetlerde bir kişi okuma yapabilir, ayetler hakkında düşünme veya ezberleme, ilahi söyleme, dua, ibadetle ilgili metin okuma ve özel durumlarda oruç tutma gibi davranışlar gerçekleştirilebilir.

GÜVENLİ BİR İLİŞKİ

Mesih İsa aracılığıyla Tanrı ile gerçekleşen yeni bir ilişkinin işareti, O'na olan itaatimizdir. İbrahim kendi imanı aracılığıyla Tanrı'nın arkadaşı olduğu gibi, biz de O'nun arkadaşı olabiliriz. İbrahim'in imanı, yapmış olduğu işler aracılığıyla açıklığa kavuşmuştur. Biz de, sevgimiz aracılığıyla Tanrı ile olan ilişkimizi gösterebiliriz.

Yuhanna 15:12-15

Benim buyruğum şudur: sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.

Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur.

Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.

Artık size kul demem. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babamdan bütün işittiklerimi size bildirdim.

Pavlus şöyle der:

Efesliler 3:12

Mesih'te ve Mesih'e olan imanımızla Tanrı'ya cesaret ve güvenle yaklaşabiliriz.

İsa'nın bizim adımıza yapmış olduğu üstün kahinsel şefaatten dolayı emin bir şekilde Tanrı'ya ulaşabiliriz.

İbraniler 4:

14 Gökleri aşmış olan büyük baş kâhinimiz Tanrı'nın Oğlu İsa varken, açıkça benimsediğimiz inanca sınıksız sarılalım.

15 Çünkü zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan değil, tersine, her alanda bizim gibi sınanmış, yine de günah işlememiş bir baş kâhinimiz vardır.

16 Bu nedenle merhamete ermek ve gerektiğinde bize yardım edecek lutufa kavuşmak için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım.

Notlar:

Ayet 15: “**baş kâhinimiz**” Yahudi tapınağında, baş kahin yılda bir kere kendisi ve halkın günahları için bir hayvan kurban sunusu gerçekleştirmekteydi. Biz, daha büyük olan baş kahinimiz İsa, Tanrı'nın önünde sadece kendi halkıyla bütünleşerek onları temsil etmektedir. Çarmıhta, günahlar için kendisini kurban olarak sunan İsa, şimdi Tanrı'nın önünde seçilmiş halkı için aracılık etmektedir.

Ayet 16: “**lütuf tahtı**” Bizlere, kendi merhameti ve lütfunu vermiş olduğu Tanrı'nın, mutlak hükümranlığını sürdürmüş olduğu yer.

Soru:

Kendisine ulaşmamız için, Tanrı'nın bize vermiş olduğu vasıta nedir?

MAHKUMİYET VE UTANÇ'DAN ÖZGÜR OLMA

Her gün Rab'bi arayarak O'nunla olan doğru ilişkimizi muhafaza etmeliyiz. Mezmur 34'de duasına cevap olarak korunduğunu düşünen kral Davut kurtuluşu için Rab'be övgü sunmaktadır:

Mezmur 34:410

RAB'be yöneldim, yanıt verdi bana,

Bütün korkularımdan kurtardı beni.

O'na bakanların yüzü ışıl ışıl parlar,

Yüzleri utançtan kızarmaz.

Bu mazlum yakardı, RAB duydu,

Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.

RAB'bin meleği O'ndan korkanların çevresine ordugah kurar,

Kurtarır onları.

Tadın da görün, RAB ne iyidir,

Ne mutlu O'na sığınan adama!

RAB'den korkun, ey O'nun kutsalları,

Çünkü O'ndan korkanın eksigi olmaz.

Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur;

Ama RAB'be yönelenlerden hiçbir iyilik esirgenmez.

Soru:

Rab'bi arayanlara ne vaat edilmiştir (ayet 4,6,8,10)?

Soru:

Mesih İsa'da inanlılar olarak, günahlarımızın bağışlanmış olduğunu bilmekteyiz. Neden yüzlerimiz utanç yerine ışıldar bir durumdadır (ayet 5)? Bu, bizlerin utançlı geçmişimiz hakkında ne yapmamız gerektiğini söylemektedir?

Romalılar 8:12

Bu nedenle, Mesih İsa'ya ait olanlara karşı artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.

Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı.

Notlar:

“artık hiçbir mahkûmiyet” Mesih'te olan, imanlarından dolayı günahları bağışlanmış olanlara, artık Tanrı'nın cezalandırması veya yargısında hiçbir suçlama yoktur. **Yasa, günahı teşvik edip, suçlamayı işaret ettiğinden, mahkumiyet getirmektedir.**

“yaşam veren Ruh'un yasası” Bize yaşam veren Kutsal Ruh'un kontrol eden gücü.

“günahın ve ölümün yasası” Sonunda ölüme götüren günahın kontrol eden gücü.

Soru:

Şimdi, siz Tanrı'nın Ruhuyla kontrol edilmektesiniz, nasıl özgür kıldınız?

Günahlarımıza rağmen sahip olduğumuz özgürlük, Davut'un Tanrı'ya söylemiş olduğu övgüde açıklanmaktadır.

Mezmur 103:11-12

Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,

Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.

Doğu batıdan ne kadar uzaksa,

O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.

SÜREKLİ UYGULAMA İÇİN

Yaşamınızda, bildiğiniz herhangi bir günahı Rab'be itiraf edin. Sonra, O'nun sizi temizlemesi ve bağışlamasından dolayı, O'na teşekkür ve övgü sunun. Şimdi, tüm yüreğinizle Rab'be hizmet etmek için, gülümseyen bir yüzle emin ve coşkulu bir şekilde ilerleyin.

KURTULUŞ'UN GÜVENCESİ

Bazen, Mesih İsa'da iman ikrarı yapmış olan kişiler, kendilerinin tamamen kurtulup kurtulmadıkları konusunda şüpheye düşmektedirler. Bu doğaldır, zira imanımızın başlangıç aşamalarında, sıklıkla imanımızın neyin üzerinde kurulu olduğu konusunda emin olamayıp zayıfızdır. Yoklamalar, denenmeler, suçlamalar, acı çekmeler ve saldırıların Şeytan'dan gelmesi beklenen olaylardır. Bunlardan bazıları, sizin sahip olduğunuz imanı ters yüz etmeye teşebbüs ederler. Sizi, Rab ile olan ilişkinizde uzak bir mesafeye gitmenize sebep olacak, itiraf edilmemiş bir günahın bilinmez bir boşluğuna düşmüş gibi hissettirebilir. Başka zamanlarda, karanlıkta yolunuzu görememiş olduğunuzdan dolayı yaşamın zorluklarından kaynaklanan sebeple Tanrı'yı, kendinizden çok uzakta hissedebilirsiniz. Bu şeyler, sizin imanınızı sorgulamanıza neden olabilir. Buna rağmen, imanınızdan emin olabilirsiniz. Sizin daha evvelki inancınızda, sonsuz yaşama sahip olmanız için hiçbir güvence yoktu. Bizler, Mesih'e iman eden bir yaşam ve yürek geliştirdikçe, Tanrı'nın ruh aracılığıyla yüreklerimize koymuş olduğu sözdeki vaat, imanımızı tasdik edecektir. Kurtuluşun güvencesi için, 3 ana sebepten bahsedebiliriz:

1. Tanrı'nın Mesih'teki vaadi
2. Dönüştürülmüş yürek ve yaşam
3. Ruh'un tanıklığı

1. TANRI'NIN MESİH'TEKİ VAATLERİ

Tanrı'nın, bizlere bildirdiği kurtuluş vaatlerini 5 kategoriye ayırabiliriz:

A. Tanrı'nın, bizlere, sözündeki vaatleri

B. Mesih İsa'da imana sahip olmak

C. Kurtuluşu, sadece Tanrı'nın bir lütuf işi olduğunu anlamak

D. Arkadaş olarak kalmak

E. Sakramentlere iştirak

A. Tanrı'nın, bizlere, sözündeki vaatleri

Tanrı'nın, bizlere, Kutsal Kitap'taki sözlerinde, yüreklerimize gerçek anlamda işleyen Tanrı'nın vaatlerinden dolayı, kurtulmuş olduğumuzdan emin olabiliriz.

İsa şöyle demişti:

Yuhanna 5:24

Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.

Yuhanna 6:40

Çünkü Babamın isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.

47 Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır.

Elçi Yuhanna şöyle dedi:

Yuhanna 30:30-31

İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok mucizeleı yaptı.

Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

Romalılar 10:13

Rab'be yakaran herkes kurtulacaktır (Yoel 2:32'den).

1. Yuhanna 5:11-15

Tanrı'nın tanıklığı da bize sonsuz yaşam vermesidir. Bu yaşam O'nun Oğlundadır.

Kendisinde Tanrı'nın Oğlu bulunanda yaşam vardır. Kendisinde Tanrı'nın Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.

Ben bunları Tanrı Oğlunun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilersiniz diye yazdım.

Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi

işitir.

Her ne dilersek bizi işittiğini bildiğimize göre, O'ndan dilemiş olduklarımızı aldığımızı da biliriz.

Soru:

Tanrı'nın, dualarımızı duymuş olduğunu bilerek, günahlarımızdan dolayı dualarımıza cevap vererek bize kurtuluşu vereceğine güvenemez miyiz?

Kendi duygularımızın sık sık değişiyor olmasına rağmen, Tanrı sözünün değişmez oluşundan dolayı, imanımızdaki güvenceye sahibiz.

1. Petrus 1:25

Rab'bin sözü sonsuza dek kalıcıdır. İşte size müjdelenmiş olan söz budur.

Elçi Petrus, yaşamlarımızdaki günahlı arzuları kutsal olacak şekilde değiştiren Tanrı'nın güçlü kurtuluş vaatleri aracılığıyla, imanımızdaki güvencenin varlığını tasdik etmektedir.

2. Petrus 1:

3 Bizi kendi yüceliği ve erdemiyle çağıranın Tanrısal gücü, kendisini tanımamızın sonucu olarak, yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize vermiştir.

4 O'nun yüceliği ve erdemi sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatler verilmiştir. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla Tanrısal özyapıya ortak olabilirsiniz.

Notlar:

Ayet 4: **“bunlar aracılığıyla”** Tanrı'nın sonsuz gücü ve O'nun hakkındaki bilgimiz aracılığıyla, Tanrı vaatlerini yaşamlarımızda uygulamaktadır.

“Tanrısal özyapıya ortak” Tanrı'nın kendi varlığına dahil olamadığımız gibi sonsuz da olamayız. Tanrı'nın sonsuz doğası ile bizim insanlığımız arasında büyük bir fark vardır. İmanımızda gelişerek gittikçe daha fazla kutsallaştıkça gerçek doğrulukta ve sevgide Mesih İsa'nın imajına daha uygun bir hale geliyoruz.

Tanrı'nın sözündeki kıymetli vaatler, bize, kendisinin Kutsal doğasını paylaşmamızda bir araç olmakla birlikte imanımızda güvence vermektedir.

B. Mesih İsa'da iman

Tanrı'nın vaatlerini almakla yakından ilişkili olan şey Mesih İsa'da imana sahip olmaktır. Bunun yukarıda **1. Yuhanna 5:13**'de onaylandığına dikkat edin. Mesih'te imana sahip olmak, kurtuluşumuz için esastır. İmanımız aracılığıyla Tanrı'nın oğlu olmaya kabul edildik.

Galatyalılar 3:26

Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarıdır.

Elçi Yuhanna, İsa hakkında şunu bildirir:

Yuhanna 1:12

Ancak, kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.

1. Yuhanna 4:14-15

Biz gördük ve tanıklık ediyoruz ki Baba, Oğlunu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdi.

Eğer bir kimse İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar.

1. Yuhanna 5:145

İsa'nın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrı'dan doğmuştur.

Bize dünyaya karşı zafer kazandıran, imanımızdır.

İsa'nın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim vardır?

Soru:

Tekrar doğduğumuzda, Tanrı'dan doğduğumuzdan nasıl emin olabiliriz?

Soru:

Rabbimiz ve kurtarıcımız olarak Mesih İsa'da imana, gönülden sahip misiniz? Şayet öyleyse, Tanrı'nın çocuğu olduğunuzdan emin olabilirsiniz ve O sizi koruyacaktır.

C. Kurtuluşun, Tanrı'nın bir işi olduğunu anlamak

Tanrı'nın kendi lütfu ile bizleri nasıl kurtarmış olduğunu anlamak, bize güvenç verir. Bunun bizim değil Tanrı'nın işi olduğunu bilmek, kendimize güvenmenin yerine O'na güvenmemizi gerektirir. İncil'de, Yuhanna'ya göre yazılmış olan metinlerin, daha evvelki kısımlarını okumaya devam edersek,

anne babamızda veya bizde, bizleri Tanrı'nın çocukları yapacak hiçbir şeyin olmadığını görürüz.

Yuhanna 1:12-13

Ancak, kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi.

Onlar ne kandan, ne bedeninin isteğinden, ne de insanın isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular.

Soru:

Bir kişi, hangi temel esas üzerinde bir Tanrı çocuğu olur?

Soru:

Bir kişiyi, Tanrı'nın çocuğu yapan kimdir?

İsa şöyle söylemişti:

Yuhanna 6:

37 Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni ben asla kovmam.

44 Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemez. Bana geleni de son günde dirilteceğim.

65 "Sizlere, Baba'nın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemez dememin nedeni budur" dedi.

Soru:

İsa'ya gelmemizi mümkün kılan kimdir?

Efesliler 2:810

İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır.

Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir.

Çünkü biz, Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratılmış olarak Tanrı'nın eseriyiz.

Not:

"Lütufla" Tanrı'nın, hakedilmeyen iyiliği, bize sunduğu karşılıksız sevgisi.

Soru:

Bizler, nasıl kurtulduk?

Soru:

Yapmış olduğumuz işlerin, kurtuluşumuzdaki önemi nedir?

Kuzey Afrika'da, Hippolu Avgustin şöyle demişti:

“Bizler, işler yapmaktayız, fakat Tanrı, işlerin yapılmasında bizlerde işlemektedir. [18](#)

Kutsal Kitap'ta, bu fikirle ilgili şu yazılar da vardır:

Titus 3:4-7

Ama Kurtarıcımız Tanrı, iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu, doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh'un yenilemesiyle yaptı. Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak ümit içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım.

1. Yuhanna 4:910,19

Tanrı, biricik Oğlunun aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi ve böylece bize olan sevgisini gösterdi.

Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlunu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur.

Biz ise seviyoruz. Çünkü önce O bizi sevdi.

“**günahlarımızı bağışlatan kurban**” İsa, çarmıhta, Tanrı'nın bizlerin günahlarımıza karşılık olan öfkesini bizim yerimize üstlenip ölümlü olarak, Tanrı'nın öfkesini bizden uzaklaştırdı. Bu kurban vasıtasıyla, iman aracılığıyla, Tanrı'yla barışıklığa sahibiz ve O'nunla bütünleşmiş bir konumdayız.

Soru:

Sevmeye başlamak konusunda ilk adımı kim attı?

Soru:

Şayet, bizler hala günahlı olduğumuzda iken, bu sevgi Tanrı tarafından başlatılan bir ilişki idiyse, Tanrı bizi hiç reddeder mi? (**Romalılar 5:8,10; 8:12, 28-39**'a bakın).

Kutsal Kitap metinlerinde, Tanrı'nın egemenliği aracılığıyla, O bizleri çocukları olabilmemiz için seğmiştir.

Efesliler 1:45

O, kendi önünde, sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanı kuruluşundan önce bizi Mesih'te seğti.

Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca, İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğulları olalım diye bizi önceden belirledi.

Tanrı'nın, bizleri kendi çocukları olalım diye önceden belirlemiş olduğunu bilmek, kurtuluşumuzun tamamıyla Tanrı'dan olduğunu ve kurtuluşun bizlerin günahla örtülmüş olan zayıf isteklerimize bağlı olmadığını bizlere tasdik etmektedir.

D. Arkadaş olarak kalmak

İnanlılarla haftalık veya daha sık aralıklarla arkadaşlık ilişkisinde kalmak, bizlerin imanda pekişmemize yardım eder ve bizleri Rab'be hizmet etmede cesaretlendirir. Aşağıdaki ayetler, bizlere, arkadaşlık ilişkilerimizin aslında nasıl olması gerektiğini bildirmektedir:

İbraniler 10:23-25

Açıkça benimsediğimiz ümide sımsıkı tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güveniliridir.

Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim.

Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.

Notlar:

“**vaat eden Tanrı**” Tanrı'nın kendi sözünde, kendisine inananlara kurtarışıyla ilgili yapmış olduğu vaatler.

“**o gün**” çağların sonunda, Mesih İsa'nın, kendi halkı için geri dönüşü.

İbraniler mektubunun yazarı, arkadaşlık aracılığıyla bizleri, imanda kalma konusunda cesaretlendirmekte:

İbraniler 3:

12 Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrı'yı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin.

13 "Gün bugündür" denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatmasıyla nasırlaşmasın.

14 Başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürürsek Mesih'e ortak olmuş oluruz.

Notlar:

Ayet 13: "bugün" Hala Mesih'e güvenme şansımızın olduğu gündür, fakat bugün, sonsuza kadar sürmeyecektir.

Ayet 14: "Mesih'e ortak" O'nun ölümünü ve dirilişini paylaşarak O'nunla ilişkide olmak suretiyle kurtuluşumuza sahip olmak.

Soru:

Günahların hilekarlıklarından dolayı imansız bir yüreğe sahip olmaktan sakınmak için, günlük olarak ne yapmak ihtiyacı içindeyiz (ayet 13)?

Soru:

Bizlerin, Mesih'te olduğumuzu gösterir ne çeşit bir kanıt aramalıyız (ayet 14)?

Yuhanna, imanı reddeden anti mesihçileri tanımlarken şöyle der:

1. Yuhanna 2:19

Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler. Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı. Ayrılmaları, hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı.

Tanrı halkıyla paydaşlıkta kalabilmek için, onları sevmeliyiz. Yuhanna şöyle söyler:

1. Yuhanna 5:2

Tanrı'yı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız.

E. Sakramentlere iştirak

Vaftiz ve RAB'bin sofrası, Rabbimiz tarafından tayin edilmiş olan 2 sakramenttir (giz). Bunlar, müjdeyi açığa vuran ve bizlere içsel ve ruhsal bereketler vaat eden, dışsal ve görünür olan işaretlerdir. Vaftizde su kullanılır. RAB'bin sofrasının kutlanmasında, ekmek RAB'bin bedenini, şarap veya üzüm suyu RAB'bin kanını temsil etmektedir. Burada kullanılan unsurların kendilerinde hiçbir keramet olmadığından, ruhsal bereketlerin

kaynağı bu unsurlar değildir. Görünür sözde olduğu gibi, bereketlere, iman aracılığıyla sahip olunur. Bu unsurlar aracılığıyla, bizler, Mesih İsa ile paydaşlığa sahip olmaktayız. Onlar, bizlerin, Mesih'in ölümü ve dirilişindeki kurtuluşumuzda kalmamızı sağlar. Bunlar aracılığıyla, bizler, yaşamımızda imanla, Tanrı'nın çağrısında cesaretle yürüme konusunda cesaretlendirilmekteyiz. Böylece, sakramentlerin paylaşımında imanımızdaki güvenceye sahip olmaktayız.

Genç bir kişi veya yaşlı imanlı birisi olarak, vaftiz olmak, Mesih İsa'dak imanımızı topluluğa ikrar etmenin bir işaretidir. Vaftizde, bizler, ruhsal olarak Mesih'in ölümü ve dirilişiyile özdeşleşmiş oluruz. Bu, bizleri, bağışlanmış, günahlarımızın yıkanarak uzaklaştırılmış, Kutsal Ruhla doldurulup onaylanmış, yeni bir yaşam verilmiş olacak şekilde Tanrı'nın vaatlerinde kalarak, kurtuluşumuzun bir güvencesini vermektedir. Bu, bizlerin Tanrı'yla sahip olduğumuz antlaşmasal ilişkimizdeki dışsal bir işarettir. Vaftiz, Tanrı'nın bizleri, tamamıyla kavrayabildiğimizden daha fazla olacak şekilde sevmiş olduğunu ve imanla dolu bir hayat yaşayabilmemiz sağlayan işarettir. Vaftizin kendisi bizleri kurtarmıyor olmasına rağmen, onun kendisi imanlı bir kişinin herhangi bir konudaki kuşkusu için bir kalkandır.

Pentekost günü, müjdenin vaaz edilmesinden sonra, kalabalık, elçilere ne yapmaları gerektiğini sordular:

Elçilerin İşleri 2:38-39

Petrus onlara şu karşılığı verdi: "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.

Bu vaat size, çocuklarınıza ve uzakta olanların hepsine, Tanrımız olan Rab'bin kendine çağıracağı herkese yöneliktir.

Soru:

Vaftiz olmadan evvel, iyi haberi duymuş birisi olarak, ne yapmalıyız (ayet 38)?

Soru:

Vaftiz olmak suretiyle, hangi vaatleri almaktayız (ayet 38-39)?

Soru:

Bu, kurtuluşumuzu nasıl güvence altına alır?

2. DÖNÜŞTÜRÜLMÜŞ BİR YÜREK VE YAŞAM

A. Tanrı'nın karakterine benzemeye başlayarak, ve

B. İmanımız için acı çekmek suretiyle

Tanrı'nın, yaşamlarımızdaki dönüştüren gücünü görmüş olduğumuzdan, kurtuluşumuzdan emin olmaktadır.

A. Tanrı'nın karakterine benzemek

Mesih İsa'nın benzeyişine uygun olduğumuzda, kurtuluşumuzun güvencesine sahibiz. Bu, Tanrı emirleri ve Ruhun meyveleri ile tutarlı olan davranış ve eylemlerin sergilendiği yaşamdaki tekabülü ile görülmektedir. Ruhun işlerinin neticesi olarak yaşamlarımızda olan şey, Göksel Babamızın karakterine benzemeye başlamamızdır. Bu oluşum, mükemmellikten uzak olmasına rağmen, bu gerçektir. Tanrı'nın ailesine evlat edinildikten sonra, Mesih İsa'nın suretine (ruhsal olarak) artan ölçüde uygun oluruz. Bu dünyanın düzenine uygun olmak yerine, düşüncelerimizin yenilenmesiyle dönüştürülmüş oluruz. Tanrı'yı hoşnut ederek kutsal hayat yaşama sürecine aklanma denir. Elçi Yuhanna, Tanrı'da sevgide yaşayarak, O'na nasıl benzer olduğumuzu açıklamaktadır:

1. Yuhanna 4:16-17

Tanrı'nın bize olan sevgisini tanımış ve buna inanmışsınız. Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan, Tanrı'da yaşar, Tanrı da onda yaşar.

Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasıl ise, biz de bu dünyada öyleyiz.

Soru:

Yargı gününde nasıl güvenli olabiliriz (ayet 17)?

Yaşamlarımızda, Ruhun meyvelerinin gelişimini görmek, bizlerin Mesih İsa'nın gerçek izleyicileri olduğumuzun güvencesidir.

Galatyalılar 5:22-24

Ruh'un meyvesi ise sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur. Mesih İsa'ya ait olanlar, doğal benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir.

Yuhanna 15:

4 Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz.

5 Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız.

8 Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz.

12 Benim buyruğum şudur: sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.

14 Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.

Soru:

İsa'nın öğrencileri olduğumuzu nasıl gösterebiliriz (ayet 8)?

Soru:

Meyve verebilmek için, İsa ile ne çeşit bir ilişkiye sahip olmalıyız (ayet 45)?

Tanrı'nın emirlerini tutmak suretiyle, gerçek imanlı olduğumuzu güvence altına alırız. İsa şöyle demişti:

Yuhanna 13:34-35

Size yeni bir buyruk veriyorum: birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.

Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.

Elçi Yuhanna bize şöyle demektedir:

1. Yuhanna 4:12

Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve O'nun sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.

1. Yuhanna 2:36, 29

O'nun buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızdan emin olabiliriz.

"O'nu tanıyorum" deyip de O'nun buyruklarını yerine getirmeyen yalancıldı ve kendisinde gerçek yoktur.

Ama O'nun sözüne uyanın Tanrı'ya olan sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. Tanrı'da olduğumuzu bununla anlarız. "Tanrı'da yaşıyorum" diyen, Mesih'in

yürüdüğü yolda yürümelidir.

O'nun doğru olduğunu bilerseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

1. Yuhanna 5:18

Tanrı'dan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrı'dan doğmuş olan İsa Mesih böylesini korur ve kötü olan ona dokunamaz.

Notlar:

“günah işlemek” Tövbe etmeksizin, günahlı işler yapmak.

“Tanrı'dan doğmuş olan” Mesih İsa, Tanrı'nın oğlu olarak doğmuştur.

Soru:

Yuhanna bizlere, bir kişinin Tanrı'nın çocuğu olduğunu anlamak için ne çeşit yöntemler vermektedir?

B. İmanımız için acı çekmek

İsa'nın yapmış olduğu gibi yürümek, O'nun yapmış olduğu gibi acılara katlanmaktır. Mesih için acı çekmek, bizlerin oğulluk ilişkimizin bir işaretidir.

Markos 10:28

Petrus O'na, "Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik" demeye başladı.

Markos 10:29-30

"Size doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "benim ve Müjde'nin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur."

Soru:

İsa'yı izlemenin bereketleri ile ne gelecektir?

Elçi Pavlus, büyük bir imtiyaz ve sorumluluğa sahip olarak, bizlerin sahip olduğu oğullukla ilgili olarak şunu söylemiştir:

Romalılar 8:17

Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçısıyız. Mesih'le birlikte yüceltmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçısıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.

Notlar:

“**mirasçılar**” Bizler bu yaşamda, Tanrı'nın çocukları için sahip olduğu, O'nun ihtişamının da paylaşıldığı bereketlerinin kısmi mirasçısıyız.

“**ortak mirasçı**” Her şey Mesih'e aittir, fakat, bizler, Tanrı'nın bize olan lütfu aracılığıyla O'nun mirasını paylaşmaktayız.

Soru:

Mesih'in yüceliğini paylaşmaya, neyin aracılığıyla geliriz?

Mesih İsa'nın yüceliğinin paylaşımı, gelecekteki çok büyük bir imtiyaz ve bereketlenmedir. Tanrı çocuklarının acı çekme gerçeğine rağmen, onlar gelecekteki bereketlenmenin güvencesi altındadırlar.

Elçi Petrus, Mesih İsa için acı çektiğimizde, Ruhun üzerimizde nasıl etkin olduğunu şöyle açıklamaktadır:

1. Petrus 4:12-14

Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi garipsemeyin. Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi görüldüğünde de sevinçle coşasınız.

Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, size ne mutlu! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu üzerinizde bulunuyor.

Soru:

Çektiğimiz acılar aracılığıyla, imanımızdan nasıl emin olmaktayız (ayet 14)?

Pavlus, çekmiş olduğu sıkıntılar hakkında, şöyle demektedir:

Filipililer 3:10-11

Ölümünde O'na benzeyerek O'nu tanımak, dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum.

Mesih'in acılarında kendi ölümüne kadar, kendisini O'nunla bir tutarak,

Pavlus, O'nunla birlikte ölümden dirilişine sahip olmayı umut etmekteydi. Benzer şekilde, bizler de O'nun isminden dolayı acı çekmek için çağrıldıysak, bu bizlere, tam olarak Mesih'te olduğumuzun ve dolayısıyla sonsuz yaşamı miras alan bir Tanrı çocuğu olmamız güvencesini vermeyecek mi?

3. RUH'UN TANIKLIĞI

Tanrı Ruhu'nun, bizim ruhumuz üzerindeki içsel tanıklığından dolayı kurtuluşumuzun güvencesine sahibiz.

Elçi Pavlus, bir imanlının yaşamındaki, Ruhun rehberliğini ve Tanrı sevgisinin bizler için olduğunu tasdik eden oğulluk ruhunu şöyle anlatır:

Romalılar 8:

9 Ne var ki, Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, siz benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama bir kişide Mesih'in Ruhu yoksa, o kişi Mesih'in değildir.

14 Tanrı'nın Ruhuyla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır.

15 Çünkü sizi tekrar korkuya götüren kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba, Baba!" diye sesleniriz.

16 Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder.

Not:

Ayet 15: "**korku**" Tanrı'dan gelen suçlama ve yargı.

"**oğulluk**" Tanrı ailesine katılmak anlamındadır. Çocuklar aileye dahil oldukça, doğal anlamdaki bir oğul gibi, ruhsal miraslar dahil tüm haklara ve ayrıcalıklara sahibiz. Mesih doğal olarak (fiziksel nedenlerden kaynaklanmadan) Tanrı'nın oğludur.

"**abba**" Baba kelimesinin Aramice'sidir. Bu ifade, Tanrı ile olan özellikle yakın bir ilişkiyi ifade etmektedir.

"**baba**" Bizler, Tanrı'ya artık bir köle olarak değil, fakat çok sevilen bir çocuk gibi O'nunla ilişkiliz. Bundan dolayı, bizler O'nu, Baba diye çağırabiliriz.

Soru:

Her imanlı, O'nda, Kutsal Ruh'a sahip midir (ayet 9,14)?

Ruh, bizleri, Tanrı'nın erkek veya kız çocuğu, doğa üstü ve bireysel olarak doğru mesaja inanmamızı mümkün kılar. Tanrı'nın bunu nasıl yapmış olduğu tüm anlayışımızın ötesindedir, fakat sözü aracılığıyla ispatlanmıştır. Neticeleri görmekteyiz. Bizlerin Tanrı'nın çocukları olduğumuzu, Tanrı'nın Ruhunun, bizlerin ruhu aracılığıyla tanıklık etmesi olduğunu anlamanın bir yolu da, tüm algılamaların üstünde olan barışıklığa sahip olmamızdır.

Hippolu Piskopos Avgustin'in, Tanrı'yı işaret ederek söylediği gibi:

“Bizleri Sen yarattın ve kalplerimiz, sende olana kadar huzur bulamayacak.”

Tanrı'nın ailesine katılmış olduğumuzun diğer bir delili ise, günaha köle olmaktan dönüp, imanla Tanrı'ya, “abba, Baba” diyerek ağladığımız zamandır.

Diğer göstergeler, Ruhun, gerçek bir imanlının yaşamındaki çalışmasını tasdik eder. Ruhun, yaşantımızdaki işinin kanıtlarından birisi dua etmemizdir. Ruh, bize, nasıl dua etmemiz gerektiğini öğretir (Romalılar 8:26-27) ve bize, dua ederken Tanrı'ya inanmamız için iman verir.

İmanlılarla birlikteliği terk edenlere karşıt olarak, Yuhanna şöyle der:

1. Yuhanna 2:20

Sizler ise kutsal Olan tarafından meshedildiniz; hepiniz bilgilisiniz.

“**meshetme**” İmanlının, Baba ve Mesih İsa tarafından gönderilen Kutsa Ruh ile doldurulması.

Soru:

Gerçeği bilmekle, Tanrı'nın meshine (mesh edişine) sahip olma arasındaki ilişki nedir?

1. Yuhanna 4:13

Tanrı'da yaşadığımızı ve O'nun bizde yaşadığını, bize kendi Ruhundan vermiş olmasıyla anlıyoruz.

1. Yuhanna 3:24

Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığını, bize verdiği Ruh sayesinde biliriz.

Soru:

Tanrı, imanlı birisinde nasıl yaşar?

Soru:

Ruha sahip olanlar ne yapar?

Elçi Pavlus, bizlerin, Tanrı'nın kurtuluşumuzdaki doğruluğundan nasıl emin olabildiğimizi bildirmektedir. Bu Tanrı:

2. Korintliler 1:21-22

Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve bizi meshetmiş olan Tanrı'dır.

O bizi mühürledi ve güvence olarak yüreklerimize Kutsal Ruh'u yerleştirdi.

Birisi şu soruyu sorabilir:

“Kendimin, Tanrı tarafından seçilmek suretiyle O'nun çocuğu olduğumu, nasıl bilebilirim?” Bu sorunun cevabı, İncil'de, Elçi Pavlus'un Selanıkliler'e yazmış olduğu mektupta verilmektedir:

1. Selanıkliler 1:46

Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim, sizleri O'nun seçtiğini biliyoruz. Çünkü yaydığımız müjde size yalnız sözle değil, kudretle, Kutsal Ruh'la ve tam bir güvenle ulaştı. Nitekim aranızdayken sizin yararınıza nasıl yaşadığımızı bilirsiniz. Siz de büyük sıkıntılara rağmen, Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle Tanrı sözünü kabul ederek bizi ve Rab'bi örnek aldınız.

İncil'deki sözler, Kutsal Ruh'un imanlıların yaşamlarında çalışmış olmasından dolayı, onlar tarafından sevinç, kudret ve güvenle kabul edildiler. Aşağıdaki ayetlerde, sözün bu şekilde kabul edilmesinden sonra, insanlar putlara tapınma yerine, gerçek ve yaşayan Tanrı'ya hizmet etmeye başladılar. Onların büyük imanı, diğerleri için bir örnek oldu ve İsa'nın cennetten dönüşünün beklendiği bir ümit içinde, her yerde tanınır oldular. Böylece, Ruhun tanıklığını, çalışırken görmüş oluruz. Şayet, kend yaşamlarımızda da, Ruhun aynı işlerini görürsek, imanın güvencesine sahip olduğumuz anlaşılır.

GÖZDEN GEÇİRME İÇİN

Şimdi, geriye doğru gidin ve kurtuluşumuzdaki güvencelere sahip olduğumuz yolları listeleyin. Verilmiş olan ayetler arasından, 1. Yuhanna'yı okuyarak, bu güvenceyi test ederek ortaya çıkaran birçok kavram bulabilirsiniz.

UYGULAMA İÇİN

Soru:

İmanımızı, günlük veya haftalık aralıklarla, tekrar tekrar tasdik edebilmek için, ne yapmalıydık?

1. Yuhanna 5:11-13 ayetlerini hatırlayalım:

Tanrı'nın tanıklığı da bize sonsuz yaşam vermesidir. Bu yaşam O'nun Oğlundadır.

Kendisinde Tanrı'nın Oğlu bulunanda yaşam vardır. Kendisinde Tanrı'nın Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.

Ben bunları Tanrı Oğlunun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilersiniz diye yazdım.

1 Bruce J. Nicholls, ed., *The Thailand Report on Muslims* (Wheaton, IL: L.C.W.E., 1980), 15.

2 2.Samuel 7:811

3 James Montgomery Boice, *Standing on the Rock* (Grand Rapids: Kregel Publications, 1998), 135.

4 Walter C. Kaiser, Jr., "Exodus," *The Expositor's Bible Commentary*, Vol. 2, Frank E. Gaebelin, editor (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1990), 321.

5 Kenneth Barker, editor, *The NIV Study Bible* (Grand Rapids: Zondervan Bible Publishers, 1985), 91.

6 Adapted from Abd Al Malek, *To Muslim Friends: A Word from the Heart* (Van Nuys, CA: 1997), 16-17.

8 Yeşaya 9:6 – Yuhanna 1:14, 12:45, 14:9 2. Korintlilere 4:4; Filipililer 2:6; Koloseliler 1:15.

9 Mark Hanna, *The True Path* (Colorado Springs, CO, International Doorways Publications, 1975), 21-22.

10 Mezmur 89:34, 34-37.

11 Summarized from correspondence from David A. Depew, Burbank, CA (February 2000).

12 *Sorular ve Aliştirmalar* Ashton T. Stewart Jr. (Spring 2000).

14 Don M. McCurry, editor, *The Gospel and Islam* (Monrovia, CA: MARC, 1979), 156-157.

15 Peygamberlik, Allah'ın bir peygamberi aracılığıyla, bir emri, teşvik edici bir sözü, bir bereketlemeyi, bir öğretiş veya gelecekte olacak olan olayları önceden bildirdiği sözüdür.

16 Çıkış 12:46; Sayılar 9:12

17 Zekeriya 12:10

18 Aziz Avgustin, *İtirafılar* (Harmondswort, Middlesex, England: Penguin books Ltd., 1961).21

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar Hristiyan Kitaplar.com'dan indirebilirsiniz.

Dr. Bruce A. McDowell yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz.](#)

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)